

Trăim în paradisul falsificatorilor de bani

• Un ghid pentru recunoașterea bancnotelor contrafăcute

pag. 5

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 34 • 25 - 31 august • 1993 • 32 pagini - 95 lei

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

Mineri care nu plantează flori

Viața în groapa cu lignit

• La Filipeștii de Pădure, Sf. Varvara
i-a lăsat pe mâna guvernului

pag. 8

Cel mai mare concurs popular de dezlegări

1 075 000 LEI PREMII

Doriti să câștigați premii frumoase? Cumpărați revistele noastre „Flacăra” și „Rebus”.

Pe această cale vă aducem la cunoștință lansarea de către S.C. „Publicațiile Flacăra” S.A. a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se desfășoară concomitent în revistele „Flacăra”, numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august și 1 septembrie 1993, și în revista „Rebus” nr. 8 (844), din luna august a.c.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnat în acest scop, din cele cinci numere de reviste menționate și trimiterea într-un singur plic recomandat a dezlegărilor și a celor cinci taloane până la data de 24 septembrie (data poștei), cu indicația Pentru concursul „Publicațiile Flacăra”. Este obligatorie scrierea completă pe plic, la expeditor, a numelui, prenumelui și adresei.

Participanților care vor trimite soluții corecte li

se vor acorda, prin tragere la sorți, următoarele premii:

- Premiul I în valoare de 200 000 lei
- Premiul II în valoare de 150 000 lei
- Premiul III în valoare de 100 000 lei
- Premiul IV în valoare de 75 000 lei
- Premiul V în valoare de 50 000 lei
- 25 mențiuni a câte 20 000 lei.

Din această revistă, participanții la concurs vor trebui să dezlege careul „Croazieră”, de la pagina 19, unde se găsește și talonul de participare.

Basic Instinct

Toată lumea vrea
să se culce
cu Sharon Stone

• Ea nu vrea

pag. 18

Ați ajuns într-o situație limită?

Sunteți bolnav? Nu vă merg afacerile?

Nu știți ce aveți de făcut?

Serviciile noastre de consulting

vă stau la dispoziție!

pag. 10

Lumea în călduri

Femei în pericol, bărbați „normali” și anormali

pag. 9

ROMÂNIA PENTRU EUROPA. Astăzi:

SIBIUL

Informații diverse și ghid de afaceri, în
SUPLEMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

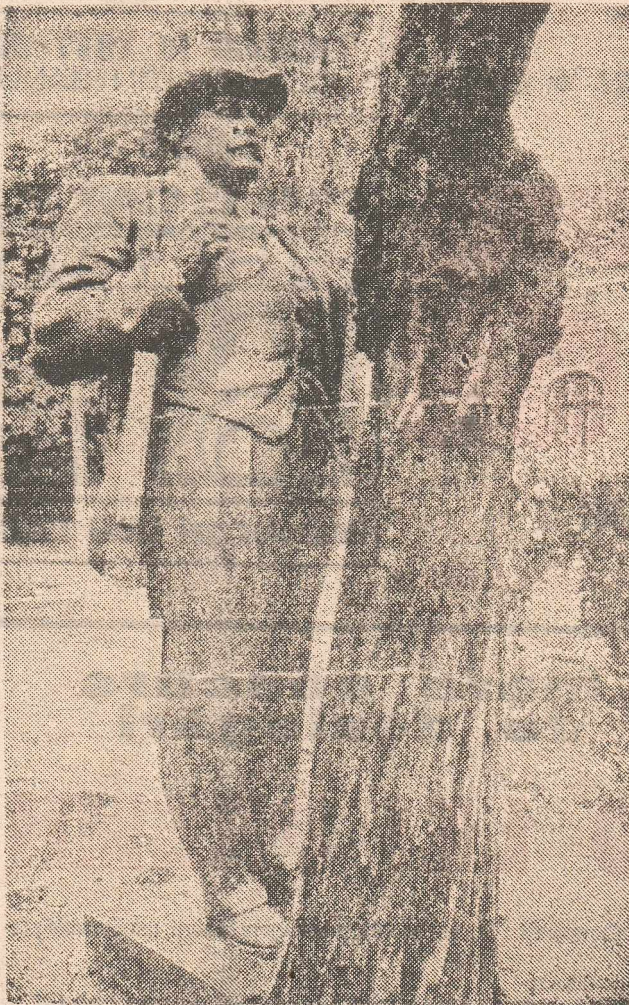
pag. 21-31

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCHUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÂNII

Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ

1993 — Scârbit de ceea ce se petrece în România, Caragiale pleacă definitiv în Germania.
1993 — Statuia marelui dramaturg este legată de-un pom (în București, pe str. Maria Rosetti), ca să nu plece și ea, scârbită.

PIZZA HUT în curând la BUCUREȘTI și în țară

Divizia de restaurante a celebrei companii americane COCA-COLA (23 miliarde US \$, cifră anuală de afaceri) se compune din trei subdivizii: PIZZA HUT, Kentucky Fried Chicken și Tuck O. Bell (denumirile acestora devaluează imbiatoarele specialități). Acestea cuprind o rețea de 22.000 de restaurante, din care 8.000 pe profil PIZZA HUT (6.300 în U.S.A., 2.000 în alte țări). În ceea ce privește țara noastră, PIZZA HUT a încheiat un acord cu compania de investiții Business Development International, originară din New Jersey, pentru dezvoltarea pe piața românească: înseamnă, pentru următorii 5 ani, 30 de restaurante în România, adică o cifră de investiții de 10 milioane US \$, 2.000 de angajați direcți și 8.000 indirecti, în sectoare de construcție și decorare a spațiilor restaurantelor, de aprovizionare cu materii prime pentru savuroasele rețete.

Aceste date ne-au fost furnizate de Ms. Aileen M. Ecker, președinte și director executiv al Business Development International, Mr. Nick Howle, manager al diviziei est-europene a aceleiași companii și dl. Lucian Vlad, director general al societății româno-americane Pizza Hut București, în curs de constituire.

EVERAC LA CARITAS

Di Everac se produce săptămânal din drag enorm de contemporani și strămosi și din dor cumpărit de origini, dar când se produce din sperietură, este pur și simplu delicios! Adorabil! Sămbăta trecută avea nu știu ce dempărțit cu sula, pe la opt și jumătate seara — și asta n-ar fi nimic, ce dacă te vede o nație întreagă cu sula-n sus și sula-n jos — dar când a pronunțat cuvintele magice „sula devastatoare” mi-au dat lacrimile! Am simțit brusc că-l iubesc! Doamne, ce fur-

tună trebuie să-l fi devastat pe distinsul când a simțit fenomenul! Și cum ni l-a explicat el și nouă, ca să știm și să n-avem parte și noi, dragul de el!

Fără glumă, propun să-l jucăm pe Paul Everac la Caritas. Peste trei luni vom avea opt everaci! Vă dați seama? O să putem să mai dăm din ei și altora, merită, zău, că sămbăta e un plictis de zile mari pe planeta asta nenorocită...

EUGEN CHIROVICI ■

Café
AMSTERDAM

Str. Gramont 23, Sector 4
București
Tel. 6412511

BUSINESS\$ TECH INTERNATIONAL

- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanțe, juridice
- codul manierelor în afaceri
- tehnologie internațională la zi

"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE. NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA!"
tel. 617 72 44

A apărut numărul 10 al revistei

EVENIMENTE MARI

■ ■ CE E ACEEA O CA-SĂ? Din când în când, presa reia un calcul apărut în nu știu ce publicație străină, unde se spune că cetățeanul englez cu venituri medii își poate cumpăra o casă în 2 ani și 4 luni, thailandezul în 2 ani și 5 luni, egipteanul în 7 ani și 2 luni — în țările socialiste cel mai bine stând cehul: 10 ani și 4 luni. Românul ar urma să-și dea tot câștigul, vreme de 13 ani și 5 luni, pentru o locuință. Iată că avem oarece cunoștințe despre venitul altora. Ideea de casă însă e atât de diferită de la o nație la alta încât, cine n-a văzut Egiptul cu greu își imaginează ce e casa la egipteanul de rând. Ca să nu mai vorbim de locuința din resturi de ambalaje a thailandezului sărac. La noi e, într-adevăr, scumpă orice locuință dar, cum îmi spunea un țaran, de ce trebuie musai s-o cumperi? Revine mult mai ieftin să ți-o faci. În statistici nu se spune niciodată că englezii și cehii, în masă, bricolează tot timpul, își îmbunătățesc continuu locuința. Ca să nu mai vorbim de faptul că, indulcit la dolari, românul cere pe un apartament de două camere mizer prețuri care peste Ocean cumpăra o vilă. Adevărul adevărat e că trăim ani de haos și că nimic nu e adevărat.

■ ■ UN SERAFIM LUPTA CU UN INGER. Ilie Roșianu,

redactor al RTV, a fost dat afară în august '91 de către Radu George Serafini, fost redactor șef al „Vieții spirituale”. Nu interesează stadiul conflictului ci doar faptul că tranziția se produce ca drama: atunci când profesorii de marxism încep să predea cursuri de religie.

■ ■ ARGINT, AUR ȘI ALTE DEȘFURI. Când suflă vântul, băimărenii inhalează praf rezultat din haldele de steril. Acestea conțin tone de aur și argint, care ar putea fi recuperat, dacă ar exista și o metodă de recuperare. În București, chiar când nu suflă vântul, cetățeanul inhalează praf care conține orice. Diferența dintre România și o țară capitalistă, oricare ar fi aceasta, nu e la nivelul de trai, ci la praf. La ei nu există praf nici când suflă uraganul. România va intra în Europa când nu vom mai fi convinși că praful — care pe ploaie devine noroi, iar pe vreme uscată otravă — e o fatalitate.

■ ■ SCULAREA DIN MORTI. E genul de minune care se petrece rar, dar se petrece. Ultima minune e revenirea la viață a muribundului Nicu Ceaușescu. În timpul procesului, avocata Paula Iacob ne demonstra pe programul 1 la ore de vârf cum vomită el sânge. Acum, când

Nicu s-a trezit la viață și vomită iarăși whisky și iere negre, cei din anturajul său reclamă că au fost jefuiți de Paula Iacob. O anumită parte din cealaltă parte a prosei, care până nu de mult a făcut numai învâluiri, începe să facă dezvăluiri. Personal, l-am văzut pe Nicu la ieșirea din metrou stația Aviatorilor. Își cumpăra ziare și arăta livid. După ce a luat „România Mare” și „Europa” s-a îmbujorat și a început să arate foarte viu.

■ ■ BĂRLADUL REVOLUȚIONAR. Ziarul „Ecoul” din Bărlad a produs prima revoluție autentică în oraș publicând lista celor care au primit medaliile și certificate de revoluționari. La Bărlad, revoluționarii cu certificat sunt în număr de 9. Spre deosebire de medaliați, care au trăit revoluția în fața televizorului, certificații au avut și aparate de radio, cel mai viteaz dintre ei cunoscând și bulgara.

■ ■ BESTIALITATE LA NIVEL ÎNALT. Zilnic citim

despre tot felul de acte bestiale comise de oameni cu minte puțină și educație precară. Oare ce nume poartă fapta directorului care fură mâncarea de pe masa unor handicapați? Recent, li s-a imputat valuta decontată prin acte false unor funcționari de rang mare de la Secretariatul de Stat pentru handicapați: Rodica Munteanu, Viorel Dan Cristescu, Cătălina Iuga, Eliza Sârbu, Maricica Turcanu. Nebunia e că li se impută doar ce au decontat cu acte false, nu însăși nemernicia de a se fi dus pe aiurea cu banii primiți pentru ameliorarea stării zecilor de mii de nefericiți de toate vârstele. Eliza Sârbu, de pildă, a călătorit în Thailanda prin UNICEF-ul român având o diurnă de 1.000 \$. S-a dus să îmbunătățească imaginea handicapaților români în Thailanda! Cum a fost posibil? A fost, de vreme ce șeful UNICEF-ului e Virgil Radulian, cel care până în '89 demonstra lumii cât de fericită e copilăria la noi. Poliția a început urmărirea penală în cazul Ion Baran, muncitor, cu hârlețul la cimitirul Bellu, care a primit în plus, peste tarifele legale, 10.000 lei la o deshumare. Baran Ion o să intre la puscărie, iar Eliza Sârbu, înalt funcționar în guvernarea Văcăroiu, face mofuri la returnarea banilor

cheltuiți prin măsluire de chitanțe. Poate justiția o iartă. Poate și Dumnezeu o iartă. Nu știm însă cum devine chestiunea iertării dacă procesul golanilor de la S.S.H. se judecă într-una din casele arelelor pentru handicapați, unde vin străinii și fac pe ascuns reportaje înspăimântătoare.

■ ■ SUCCES ROMÂNESC. Zilnic aflăm câte ceva despre violuri și violatori, lucru ce pare a dovedi și o anume vitalitate în creștere. În statistica violurilor, nu s-a înregistrat nici un mascul sodomizat de o femeie. O publicație specializată în știri pozitive dă ea sigură următoarea întâmplare: în satul Cobilița din Ardeal o învățătoare în etate a ademenit un minor pe care a încercat să-l rușineze. Așa, cel puțin, a declarat minorul, un flăcăuș de 15 ani, 80 de kilograme și 1,78 m. Învățătoarea, care are 62 de ani, 1,58 m. și 49 kg. când e îmbrăcată cu haine de iarnă a fost chemată să se dezvinovătească la primărie. Cazul a fost tratat cu bunăvoință, după ce minorul a încercat să-i arate unei minore ce a vrut să-i facă lui bătrâna. Putea fi marele succes național în domeniu, violul unei babe asupra unui grup de tineri, și l-am ratat.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

DOMNUL CORNELIU COPOSU despre 23 august 1944

• Intrarea rușilor în București: o căruță la care erau înhamăți un cal și o vacă

Ziua de 23 august poartă încă — și probabil o va mai purta mult timp, amprenta minciunilor istoriografiei comuniste. Nu știm când se va scrie istoria adevărată a acestei zile și a multor altora, dar când se va începe această înfăptuire nu se va putea uita un martor important: domnul CORNELIU COPOSU.

Vă prezentăm câteva fragmente, care cuprind amintiri referitoare la ziua de 23 august 1944 — amintiri pe care dl Coposu le-a depănat într-o întâlnire cu redacția noastră.

„Culmea este că, foarte multă vreme, la muzeul de istorie a partidului comunist a fost o planșă fotografică, pe un sfert de perete, cu inscripția «intrarea glorioasei Armate Roșii prietene în Capitala României» și acolo eram fotografiat eu !!! În acele timpuri eu fiind în pușcărie !”

— Ce s-ar fi întâmplat dacă nu exista lovitură de stat din 23 august 1944?

— Probabil că România ar fi avut soarta Bulgariei, sau poate chiar mai rău! Oricum, pierderile noastre ar fi fost mult, mult mai mari!

— A existat riscul eșecului? — Lovitura de stat de la 23 august 1944 a fost o aventură! Și acum spun, cu toată obiectivitatea, că dacă nemții n-ar fi fost panicați, ar fi putut lichida în două ceasuri toată acțiunea! Erau, însă, copleșiți de dezolare și disperați de eșecurile pe care le aveau! Armatele care se retrăgeau veneau din eșec în eșec în confruntările cu rușii!

— Cum s-a luptat „glorioasa Armată Roșie” pentru a „elibera” Capitala?

— Rușii au sosit în București pe 28 august. Eu am avut „onoarea” să-i primesc, pentru că n-a vrut nimeni altcineva! S-au temut!

Trebuia să-i primească primul provizoriu al Capitalei, Dombrowschi. El, însă, a spus: «Eu nu mă duc, că punăș-

tia mâna pe mine!» Eram secretar general al Consiliului de Miniștri și m-am dus eu, împreună cu fiica lui Dombrowschi, Nina, care știa rușește. Cunoșcând deja apetitul rușilor pentru mașini frumoase, ne-am dus cu o mașină mai prăpădită și i-am așteptat acolo, la marginea Colintinei. Au apărut rușii! Când i-am văzut, mi-am zis: Astia-s biruirii Wehrmachtului?! Era o căruță, la care erau înhamăți un cal și o vacă!!! Penibilă intrare!

În fine, a apărut unul, care era cam cherchelit și nu făcea figură de general, dar totuși era general, cel care comandă coloana! I-am asigurat că sunt bine primiți, că nu vor avea probleme!

Ei n-au tras nici un foc de armă — nici în București și nici altundeva, pentru că nemții erau luați prizonieri de armata noastră. Dar aceasta nu i-a împiedicat să dea un comunicat a doua zi că «după lupte crâncene, glorioasa armată sovietică a eliberat Bucureștiul!» A fost un singur mort la ocuparea Bucu-

reștiului — un sublocotenent, care s-a îmbătat și s-a împușcat din greșală. A fost îngropat cu onoruri în piața publică din Crângași!

— Cum îl apreciați pe mareșalul Antonescu?

— Antonescu era singurul șef al unui stat ocupat de nemți care beneficia de un respect deosebit din partea lui Hitler! I-au făcut o impresie deosebită și fermitatea lui Antonescu și faptul că a avut curaj să-i spună de prostia arbitrajului de la Viena și să-i ceară de fiecare dată să revină asupra lui!

El a fost un ilustru general, poate a fost cel mai mare general pe care l-a avut România și un bun patriot — nu i se poate contesta asta — dar era lipsit total de judecată politică! El nu putea concepe că nu este permis ca România să stea la discreția onoarei lui militare, că interesele permanenței românești sunt mai mari decât cinstea lui de general!

Misterul Domnului Văcăroiu

Preț de o clipă, greva mecanicilor de locomotivă a paralizat societatea românească, producând pierderi economice serioase și administrând o palmă usturătoare guvernului Văcăroiu. Astfel, a devenit de-a dreptul strigător la cer discurșul triumfaliste anterioare ale premierului, care nu ratase șansa de a atinge culmea cinismului atunci când explica, la televiziune, unei națiuni dezarticulate de sărăcie și neputință, de inflație, șomaj și mizerie, ce fericire a tăbărit peste bieții oameni, că tocmai a-nceput să crească producția industrială. „Comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut”. Ce să zici! De ce nu comparativ cu Albania sau cu Bangladesh?! Da' de ce nu comparativ cu cotele apelor Călmățuiului, cu datinile și obiceiurile de nuntă ale cănilor vagabonzi, ori cu tibia și peroneul lui Fane Spoitu? De ce să te raportezi, absurd, la nenorocire și mizerie, doar ca să minți că ai scăpat de ele și va începe uite-așa un viitor luminos?! Primul ministru uită că rolul executivului nu este acela mareț de a instaura fericirea în țară, ci acela concret de a privatiza, a privatiza și iar a privatiza. Adică de a instaura cu adevărat concurența, singura motivație reală a muncii. Pentru că dacă se concurează doar dl Văcăroiu cu dl Văcăroiu, în țara asta n-o să crească decât producția de statistici; de ace, brice și arșice; de sănătate nu...

Aparent, greva mecanicilor de locomotivă n-a avut legătură cu aceste lucruri. Oamenii au cerut salarii mai mari, așa cum au avut întotdeauna datorită importanței muncii lor. Guvernul nu și nu, că n-are de unde. Dl Ilescu nici atât — și nici nu e cazul, domnia sa nu e decât un om și el, ca toți oamenii, trăiește dintr-un salariu și e chiraș la stat, poate cel mult să-și spună o părere, să-ntrerupă programul TV, să dea un sfat, acolo, să facă un apel la-nțelepciune, să-nsemne la o mică banderolă albă, lucruri de-astea; să ceară o concluzie, un pas pozitiv, ceva (chestia cu pozitivul îi place la nebunie, are oare de negativ); să fluture o clipă, în toată apelul la moderație, bau-baul dictaturii, apoi să-i plângă din suflet pe profii universitari, care au niște salarii uite-așa de mici; ne uitam, mișcați, la televizor și simțeam cum crește-n noi mândria, parcă-l vedeam pe Vaclav Havel, da' al nostru!

La revendicările greviștilor dl Văcăroiu a uitat să mai răspundă că a crescut producția. A scos nuiaua și-a-nceput s-o-nvârtă vitejește deasupra capului. Brusc, anumite linii telefonice au căzut, aparatele au amuțit și atunci Paul Grigoriu s-a speriat îngrozitor și, deodată, greviștii au auzit la radio că greva a-nceput colo și colo și colo; începuse un elan muncitoresc în capul domnului Grigoriu de ziceai că s-a-ncheiat un nou cincinal în patru ani și jumătate; parcă vedeam, în depou, cum trec rânduri-rânduri muncitorii / cu steagu-n vânt desfășurându-se, cum zboară locomotivele în toate direcțiile! Și astfel, greva chiar a încetat, pentru că dacă eu, grevist, cu telefonul tăiat, aud la radio că tu, grevist, ai început lucrul, ce rost mai are să-mi pun pielea la saramură ca să mă lase Văcăroiu fără serviciu?

Victoria tandemului Văcăroiu-Grigoriu a amânat momentul adevărului. Așa cum Curtea Supremă de Justiție a găsit de cuviință să suspende pentru 90 de zile greva, tot astfel radioexecutivul a suspendat prilejul ca Puterea să privească adevărul în față și a făcut-o să creadă că totul merge cum trebuie (și-a arătat puțin mușchii și imediat oamenii și-au văzut de treabă). Adevărul pe care trebuie să-l înțeleagă este următorul: nu va fi pace socială atâta timp cât nu se va schimba sistemul economic. Omul muncește nu pentru că pune Ceaușescu biciul pe el și nici pentru că face Ilescu apeluri la conștiința civică, zămbind de-a surda la ore de vârf, ci pentru câștig, pentru salariu, pe care și-l ia numai dacă produce și vinde pe piață; el muncește ca să nu dea faliment. Or, la dl Văcăroiu nu există faliment, la el „producția a crescut comparativ cu”. Cum să-l faci să înțeleagă că asta trebuie să fie ultima lui grijă pe lumea asta, iar grija nr. 1 să fie nașterea unei economii normale, sănătoase și eficiente, adică privatizare și concurență? Cum să-l faci să uite ce-a făcut o viață la CSP, când îi dădea zor cu cincinalele și raportările „comparative”? Cum să-l faci să priceapă că numai economia privată produce eficient și că numai de-acolo poate statul să-și tragă impozite destule, co să aibă cu ce-i plăti pe mecanicii de locomotivă? Care nu că ar avea salarii inuman de mici, dar își cer un drept.

Știe dl Văcăroiu ce sunt alea DREPTURI? Iată un mister atât de adânc, încât dl Ilescu se încapătânează de aproape un an să nu-l dezlege.

EUGEN CHIROVICI

PNL și PL '93 se logodesc pe 23 august. Așteptăm nunta

Unificarea mișcării liberale din România este în... vacanță?

• Dl Mircea Ionescu-Quintus, președintele PNL, e la post, dar...

— Dle președinte, este posibilă unificarea mișcării liberale?

— PNL reprezintă „tulpina” liberalismului, pentru că el a rămas de peste o sută de ani purtătorul de cuvânt al doctrinei liberale și care, istoriceste, este legat de toate marile înfăptuiri ale istoriei moderne a României. Și ținând cont că la Brașov conducerea a primit acest mandat — aproape imperativ — al realizării unificării mișcării liberale din România, am discutat de la egal la egal cu toate partidele care ar putea, la un moment dat, să se alăture în această idee lansată de

noi, a Alternativei Liberale. Unii doresc numai alianță, alții doresc fuziune. Fuziunea este o operațiune dificilă, în special din punct de vedere juridic, ea presupunând desființări și reînființări. Însă nimeni din PNL nu va accepta desființarea partidului și înființarea unui nou, chiar dacă se va numi tot PNL! A apărut, însă, recent, o idee care nu este deloc de neglijat — pe care noi n-am primit-o ca mandat la Brașov — aceea a unei eventuale reveniri a PNL în Convenția Democratică, spunându-ni-se că este mai ușor de realizat Alternativa Liberală în cadrul

Convenției decât în afara ei!

— Veți intra în Convenție?

— În primul rând ar trebui să ni se facă o asemenea propunere, ceea ce până acum nu s-a întâmplat. Oricum, hotărârea o va lua Delegația Permanentă. Dar eu, care am fost împotriva ieșirii partidului nostru din Convenția Democratică, cred că trebuie foarte bine evaluat rolul ei în momentul de față și dacă ea mai reprezintă ceea ce a reprezentat din plin la începutul anului trecut!

— Deci, PNL nu crede în Convenția Democratică, dar așteaptă o propunere din partea ei! Mă rog... Care sunt

partidele de care sunteți cel mai aproape în realizarea Alternativei Liberale?

— Sigur că dacă vorbim de Uniunea Liberală Brătianu sau de Partidul Liberal Monarhist, această alianță se poate face oricând! Discuții avem în primul rând, firesc, cu PL '93, cu PNL-CD, cu ULB și cu PLM. Apoi cu PAC, cu MER și cu PUR am avut niște discuții preliminare.

— Credeți că dl Radu Câmpeanu mai poate aduce prejudicii PNL?

— Poate o să vă surprindă răspunsul meu, dar eu aș spune că Radu Câmpeanu, personal, n-a adus niciodată prejudicii PNL! Nu îi imput lui greșelile, ci poate că s-a lăsat influențat câteodată de sfătuitorii lui pe care n-a știut să și-i aleagă întotdeauna, pe cei mai potriviti! El personal însă nu a făcut greșeli și cu atât mai puțin îl pot bănuși acum că ar face greșeli!

— Este admirabilă solidari-tatea dvs., dar am impresia că ați aflat că dl Câmpeanu i-a propus anul trecut Maieș-tății Sale să candideze la președinție, că a făcut jocul dlui Ilescu!

— Nu este o vină personală! Aici este un lucru cert, că el a făcut propunerea din partea conducerii partidului. Însă cu jocul pe care l-ar fi făcut puterii, acesta este un neadevăr flagrant și supăra-tor! Am lucrat foarte aproape de el, ca vicepreședinte, doi ani: mi-aș fi dat seama, dacă în vreun fel servește puterea! Sentimentele mele față de el sunt de prețuire și de prietenie și apreciez că este absolut necesar în conducerea partidului nostru!

— Apreciez ceea ce mi-ați spus, dar acestea rămân totuși doar păreri dumnea-voastră! Ale electoratului se pare că nu!

MARIAN GHÎTEANU
Fotografie de
FLORIN IONIȚA

Alergând, alergând, cu sacoșă fluturând

MAREA CRĂPELNIȚĂ CU TVA

- „Dacă e nevoie, îl bag... Dacă nu, nu!”
- „Dacă trebuie, trebuie! Il aplicăm și noi! Da' nu știu ce e, doamnă”

Pentru că se apropie toamna și vine vremea murăturilor și a proviziilor îngrămădite în cămări și pe balcoane, am demarat un raid-anchetă prin piețele Capitalei, pentru a „lua pulsul” evenimentelor. Piețele: „Amzei”, „Galati”, „Matache”, „Crângăși” au devenit „câmp de bătălie”. Fiind curioși să aflăm cum stabilesc țărani prețurile legumelor și fructelor oferite, adică, să aflăm, la fața locului, cum funcționează economia de... piață, am adresat două întrebări:

1. Cum stabiliți prețurile produselor?
2. Ce este TVA-ul și dacă îl includeți în prețul propus?

Anchora a stărnit valuri, mulți țărani s-au înghesuit să răspundă și să ne împărtășească din experiența unei vieți de muncă. Dincolo de hazul involuntar al răspunsurilor, rămâne tristă realitatea că adevăratul vinovat nu va plăti niciodată. Citiți și judecați!

Ilie Cazacu, zis Pitpalac, 74 ani, comuna Tintesti:

1. Prețul la legume și la fructe s-a făcut după scumpirea statului. Toate s-au scumpit numai și numai după programul statului. Înainte, dădeam roșiile cu 10 lei kilu' și pâinea era 5 lei sau 8 lei, cât era. Acum, dacă o pâine este 125 lei, nu putem să lăsăm roșiile sub 300. Am dreptate?

2. Nu cunosc ce este TVA-ul. Adică, eu am fost pe la câmp, pe la muncă, nu am avut timp de televizoare sau de așa ceva...

Mariana Stoica, 45 ani, comuna Colibași, județul Giurgiu:

1. Prețul îl stabilem după cum ne înțelegem cu clientul. Noi cerem mai scump, dânsul ne dă mai ieftin... Ne-am acomodat după prețurile care se vinde în „Alimentări”. Dacă vedem că nu se vinde, ne lăsăm mai jos și noi.

2. Consider că TVA-ul este curată prostie. Tot pe spina noastră îl stabilește ăia de sus. Și ce? Dacă am include și noi, țărani, TVA-ul la piață, tot noi l-am plăti. Asta e!

Veta Pantofaru, 32 ani, comuna Călugăreni:

1. Prețul îl stabilem în funcție de munca pe care o producem, de calitatea ei. Dar cel

mai scump dintre toate este transportul. Ne costă 500 lei de persoană, un drum, 400 lei de ladă plină. Mai adăugați 700 lei pe zi taraba, 250 lei pe zi cântarul (piața „Matache”, n.n.). Știți că m-a costat 30 000 lei aratul de ha? Știți că am plătit 26 000 lei treieratul de ha? Nu mi se pare corect să vând grâul cu 100 lei kilu'!

2. Ce TVA, doamnă! Nu știu ce e ăla și nici nu mă interesează! Mă interesează să-mi vând marfa!

Gheorghe Marcu, 41 ani, comuna Jilava:

1. În raport cu cantitatea de marfă care este pe tarabe în ziua respectivă.

2. TVA? Știu eu ce să vă spun? Este bine că se aplică. Înseamnă că are un rost. Asta-i acum, care ar fi rostul... Nu mai știu.

Ion Amariei, 50 ani, Dobreni, județul Giurgiu:

1. După cum merge prețurile astea, așa. După cum ri-

dică și statul Oricum, dăm mai ieftin ca statul.

2. Nu înțeleg ce e TVA-ul. Ce știu eu, e că îl aplică toți privatizații ăștia. Noi, cei de la țară, nu prea suntem în temă... Dar dacă trebuie, trebuie! Il aplicăm și noi!

Mariana Costea, 35 ani, București:

1. Ce ne tot iscodiți? Eu vând borș. Tot ce mă interesează este prețul țărâței — 150 lei — și impozitul — 60 000 lei. Așa că, 80 lei litru nu acoperă cheltuielile.

2. Privatizații, bișnițarii, dom'le, aplică TVA-ul și tot felul de comisioane. TVA-ul este bun doar să ridice prețul la toate, să ia bani de la noi, de la muncitori, să trăiască alții bine.

Laurențiu, atât:

1. Prețul? Iacă așa: dacă vecinul meu vinde roșiile cu 200, eu mă uit cu atenție, compar roșiile mele cu alte lui și mă hotărâsc. Noi, țărani, facem adevărata economie de piață.

2. Nu sunt plătit de TVA pentru că nu sunt privatizat. Dacă aș fi avut vreun beneficiu ca plătit de TVA, aș fi aplicat. Dar, deja, nu am la ce să aplic TVA, pentru că marfa e foarte multă și cumpărători puțini. La ce să aplic TVA?

Lia Constantin, 46 ani, Gostinari, județul Giurgiu:

1. La noi e scumpe prețurile pentru că noi muncim.

2. Am o părere foarte proastă despre TVA. TVA-ul este mărirea prețurilor care nouă

Cartoful este o mare cucerire a geniului omenesc, pentru că are utilizări complexe: cu el se poate face ciorbă, felul doi, articole de ziar, import-export, comprese pentru arsuri și inovații economice: cartofi cu TVA!

„În pădure e două feluri de ciuperci: alea bune și alea rele. Alea bune e a-lea cu TVA!”

nu ne convine. Statul, doamnă, statul este de vină și de TVA și de toate, pentru că statul este cel mai mare bișnițar.

Stefan Horoabă, 57 ani, Vidra:

1. V-am urmărit cum umblați printre tarabe cu aparatul ăla. Ne filmați?? Sunteți de la SOTI? Nu? Păcat! V-aș fi spus mai multe... Așa... Prețul îl stabilesc cum vreau eu, cum îmi convine mie. De ce? Doar nu ne controlează nimeni.

2. TVA? Văd că nu sunteți bine informată. Nu avem voie să aplicăm TVA. Atâta știu. Pentru lucrările agricole ni se cere TVA, dar, noi nu avem voie, nu ne permite statul.

Florica Pantelimon, 48 ani, Afumați:

1. După cum merge piața.

2. Dacă e nevoie, îl bag... Dacă nu, nu!

Ilinca Toma, Valea Dragului:

1. Nu ne facem probleme cu stabilirea prețurilor. Ne orientăm pe moment.

2. Nu știu eu ce este TVA-ul. Dar dacă vine vreo cucoană mai... înfiptă și îmi răscolește marfa și face scandal, atunci mă supăr și-i spun că da, roșiile mele sunt cu TVA. Altă dată, le spun cucoanele că nu, nu am TVA.

În loc de concluzie

Departa de noi gândul de a ridiculiza țăraniul nostru cel de toate zilele, și așa o victimă inocentă a trecutului regim comunist. Am dorit numai să „demontăm” la fața locului mecanismul formării prețurilor în piața legumelor și fructelor autohtone, să pricepem și noi de ce totul este atât de exasperant de scump. Ce am aflat? Că, de fapt, nici un producător nu efectuează calcule sofisticate, ci se „orientează”, exclusiv, după prețurile impuse (?) de... stat. Dacă specialiștii finanțisti vor fi calculat sau nu corect prețul legumelor, nu are rost să verificăm, pentru că, oricum, un control strict al acestora nu există și pentru că nu există nici veritabila economie de piață. Dureș și neînțeles este faptul că, deși există o abundență extraordinară de mărfuri, prețurile nu tind să scadă; în orice caz, nu semnificativ, ci, la fiecare salt al prețului combustibilului și al energiei electrice „sar” și ele, spre exasperarea gospodinelor. Că țăraniul lucrează în pierdere este o realitate, că regretul re-improprietărirea este chiar dramatic și, ascultându-i, ai sentimentul că au... dreptate, că ei sunt cei mai oropsiți și obidiți oameni din România.

Anchora noastră demonstrează că „haosul” ce domnește în piețe și debusolarea țăraniului reproduc la scară mică situația societății românești aflată într-o profundă criză, într-o „întepenie” legiferată. Ce se poate face? Deocamdată, nimic. Să așteptăm „roadele” toamnei parlamentare!

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

Trăim în paradisul falsificatorilor de bani

După decembrie 1989, în țările din estul Europei s-a format o adevărată mafie a falsificatorilor — bazată, bineînțeles, pe naivitatea cetățeanului, care nu prea a văzut valută până în 1989.

Așadar, în România, la ora actuală, se falsifică în mod curent cecuri, pașapoarte, bani (românești și valută), până și lozuri metalizate. Cu cecuri furate și falsificate, diverși indivizi „cumpără”

bancnote false! „Marfă” pe care „taica” Lazăr a dat „numai” vreo 3 milioane...

„S-a umplut piața cu miliarde în bancnote false!”

În zilele noastre, o idee foarte bună este să-ți inves-

Bancnota de 200 de lei este cel mai ușor de falsificat!

La Poliție se află un număr foarte mare de bancnote de 200 de lei false. „Sunt cel mai ușor de falsificat, deoarece nu au fir de siguranță, iar hârtia este foarte proastă, nu are elasticitate și acel foșnet al hârtiei speciale pentru bani. În plus, se uzează foarte repede. La o bancnotă falsă, textul în undă (situat pe față, în dreapta sus) se șterge imediat cu puțină apă.

În ceea ce privește bancnota de 5 000, nici un copiator, oricât ar fi de sofisticat, nu o să redea culoarea gri a efigiei de pe spatele bancnotei.

marfă de la unele firme; majoritatea pașapoartelor false sunt găsite cel mai adesea la cetățeni străini, de obicei, iranieni, pakistanezi, care tranzitează România. Lozurile sunt falsificate prin... lipirea numărului necesar pentru a câștiga, în căsuța respectivă!

Banii falși sunt aduși din străinătate în cantități foarte mari

Majoritatea banilor falși ajung în România pe filiera Italia, Germania, Austria sau Liban, Turcia, Siria, Iordania, Irak. Apoi se face legătura cu unul dintre conducătorii rețelelor noastre de traficanti de valută sau lei. Acesta preia „marfa” la un preț pe jumătate din „valoarea” ei, după care o plasează celor care o distribuie „țugulanilor” (fraieri).

Iată cazul numiților Lazăr Gelu și Niță Ion din București, în vârstă de 29 de ani, care au fost prinși în timp ce încercau să plaseze bancnote false de 100 de dolari, în fața Magazinului „Edmond” din Piața Unirii. Ulterior, Lazăr Gelu a declarat că îi are de la un cetățean italian pe nume Franco, cumpărați cu 30 000 de lei bancnotă. Așa la Niță Ion, cu ocazia percheziției, s-au găsit 92 de

tești banii în valută, dar nu așa cum o fac unii, prin târguri, de la persoane necunoscute. Poliția se confruntă cu numeroși cetățeni păgubași a căror unică întrebare este „Cum se pot recunoaște banii falși?”. Acesta este motivul pentru care m-am adresat dlui lt. maj. Liviu Tătar, de la Poliția Capitalei și am aflat că „în general, pentru a putea fi recunoscute, bancnotele au elemente de siguranță. Din păcate, cu ochiul liber nu se văd decât o parte dintre acestea, iar în ultima vreme au apărut bancnote din ce în ce mai bine realizate, cum ar fi cele din anul 1988 (dolari), care tind spre perfecțiune. De multe ori, chiar aparatele de control-valută se înșală, deoarece unele falsuri se fac pe hârtie originală. A existat un caz, anul trecut, când s-au primit niște bani falși de la Banca din Zürich, renumită prin corectitudine și seriozitate. Să nu mai vorbim de casele de schimb valutar, dintre care o parte nici măcar nu au astfel de aparate de control-valută. Riscul de a te „procopsi” cu bancnote false este destul de mare și în acest caz. În plus, în momentul de față nu există o legislație prin care să se poată lua măsuri împotriva acestor case de schimb valutar, care nu au un regulament de funcționare”. În plus, multe persoane, sau chiar case de schimb valutar efectuează schimbul la negru, fapt care

Doă bancnote cu valoare de 50 de dolari — false. Prima este contrafăcută în totalitate și — pentru un nepriceput în domeniu — poate fi luată drept bună, cum de altfel se și întâmplă.

A doua — un fals grosolan (dar când te înghesuie ți poți fi atent?). Hârtia este autentică, fiind falsificate doar cifrele care îi dau valoarea — din 5 s-a modificat în 50 de dolari.

constituie un eficient mod de plasare a valutei false.

Într-adevăr, falsificarea banilor este o afacere „rentabilă” în România și foarte greu de depistat. Aflăm de la dl. lt. maj. Liviu Tătar că banii sunt falsificați în două feluri: **contrafăcuți**, adică bancnota este falsificată în întregime, și **falsificați** doar în ceea ce privește valoarea lor (dintr-o bancnotă de 5 dolari se obține una de 50). „Bancnotele contrafăcute în totalitate se realizează cu xerox color, cu aparate pe bază de laser, cu fidelitate foarte bună. Cu astfel de aparate au fost contrafăcute în România bancnote de 200, 500, 1 000 și 5 000 de lei, care în prezent circulă fără probleme, deoarece foarte puțini își pot da seama că sunt false. Din păcate, în prezent nu mai există o lege a multiplicatoarelor. Această ar fi fost foarte utilă Poliției, deoarece ar fi existat o evidență a aparatelor de multiplicat, aparate pe care acum le poate poseda oricine.”

În 1990, Poliția a depistat aproximativ 250 de astfel de bancnote, după care a avut loc... explozia: în 1991 — peste 700, în 1992 — aproximativ 1 000, iar anul acesta, se pare că vor depăși cu mult mie!

Doă probe ale „măiestriei” falsificatorilor — bancnote de 100 de dolari și de 50 000 de lire italiene. Chiar și Banca din Zürich s-a păcălit! Ce să mai zicem de ai noștri?!

În atenția patronilor, administratorilor și a casierilor!

Se știe că bancnota românească este concepută după modelul mărcii. Din procedura de verificare a autenticității bancnotelor a Băncii Naționale Române, aflăm: „Din punct de vedere monetar, se impune ca, la verificarea numerarului, bancnotele care sunt suspecte de a fi false sau contrafăcute să se predea imediat casierului șef pentru verificare. Acesta este obligat să le prezinte la Bancă sau la Poliție, pentru verificarea autenticității lor.

În timpul verificării autenticității, se vor controla următoarele caracteristici:

- 1) Seria și numărul, care trebuie să fie unic.
- 2) Compoziția grafică. Fiecare tip de bancnotă conține imprimate printr-un anumit procedeu elemente artistice, de natură heraldică, numismatică sau de reprezentare, care trebuie să fie clare și să respecte coloritul original.
- 3) Calitatea hârtiei. Se compară hârtia bancnotei cu cea care este presupusă a fi falsă urmărindu-se culoarea, grosimea și comportarea la îndoire (elasticitatea).
- 4) Dimensiunea. Se măsoară bancnota și se compară cu cea autentică.
- 5) Filigranul. Se identifică atunci când bancnota este privită contra unei surse de lumină albă și este o imagine (portret, siglă, desen) realizată în masa hârtiei prin variația densității. Trebuie să existe și să fie foarte clar conturat.
- 6) Firul de siguranță este un fir metalic inclus în masa hârtiei. Se identifică atunci când bancnota este privită contra unei surse de lumină.
- 7) Fibre color fluorescente („seame”, în limbajul polițienesc), care sunt incluse în masa hârtiei și se văd prin expunere la lumină ultravioletă.
- 8) Microtextul este imprimarea unui text cu caractere care nu se văd cu ochiul liber (au sub un milimetru).
- 9) Textul în undă sau liniar, care este vizibil, fiind scris cu caractere între 1 și 2 milimetri.
- 10) Elementul de suprapunere față-verso. Sunt desene tipărite cu o mare precizie dimensională, în același loc pe fiecare față a bancnotei. La privirea bancnotei contra luminii, cele două desene trebuie să se suprapună perfect.

Pagină realizată de
RALUCA VRABIE ■

Războiul de 1000 de ani pentru Kurile

O serie de războaie promise, ca să nu se mai sfârșească niciodată. Ele au putut avea un capăt, deoarece cauza din care se născă o război. O cauză de cauză, veșnică o reprezintă insulele Kurile, un teritoriu de război, ca să aibă un control strategic asupra Japoniei, și de japonezi, pentru un control strategic asupra Rusiei. Istoria stăpânirii lor e neclară. De fapt, depește se istoria acestor insule: o scrisă de ruși sau cea a japonezilor. Când rușii ajung în situația de a solicita ajutor economic japonez, japonezii pun automat problema retrocedării Kurilelor. În ultimii ani, contactele între ruși și japonezi au marcat o perioadă de optimism și de regres calm. Discuțiile despre Kurile avansează încet, nu împiedică spre care dezbateri, dar avansează. Rușii negociază, ca întotdeauna când se încetă, cu o belicoasă amabilitate; japonezii, în linia unei renacități istorice și genetice, câștigă pas cu pas și, când toate par a indica găsirea unei soluții, rușii, exact ca-n vechiul banc cu vecinii care se tocmesc pe o capră, o iau de la capăt: care Kurile? Nici vorbă de Kurile!

Ultimele declarații ale diplomaților ruși, ce premere noi ambasade, în Japonia, a lui Elțin, sunt contradictorii. Ei reafirmă azi ce au negat vehement ieri, ca să nege poimăine, ceea ce vor susține mâine. Ce trebuie să înțeleagă lumea din acest joc ciudat? Intotdeauna, diplomația rusească a urmărit nu clarificarea unor probleme, ci confuzia. Sentimentul că e cetățeanul unui imperiu se împlinește, la rus, cu convingerea că aparține unui popor ales. Rușii n-au nici un motiv ca să încheie războiul Kurilelor. Cum, de altfel n-au nici un interes să limpezească situațiile generatoare de conflict născând de jur-impresurul nucleului de imperiu, care e Mama Rusia. Rușii mai cred în adâncul ființei lor că situația în care au ajuns e numai o întâmplare nefericită din viața unui imperiu sortit să dureze cât va dura viața pe pământ. Testamentul lui Petru cel Mare, care e Biblia de suflet a oricărui politician rus, conține slava, fie ea și subînțeleasă, pentru fiecare kilometru pătrat odată lipit la imperiu. Rusia n-a învățat nimic din al treilea război mondial (1945-1985) pe care l-a pierdut deoarece rusul învăță o singură lecție de istorie, și anume aceea în care toate războaiele pierdute sunt decondate de el ca victorii. Rusia rămâne, indiferent de situația economică și socială a țării, o națiune care nu respectă niciodată regula jocului. Războiul Kurilelor nu se sfârșește decât ca să devină pricină pentru un alt început. Vom pune, prin urmare, și noi, singura întrebare care poate fi pusă: Care Kurile?

TUDOR OCTAVIAN ■

TURNUL BABEL

MĂTURA SAMURAIULUI

■ ■ ■ Tratatul de pace dintre Rusia și Japonia nu va fi semnat. Nu știm dacă niciodată (în politică un asemenea termen este golit de conținut), dar, probabil, multă vreme. Premierul rus Cernomyrdin s-a hazardat să declare că „Moscow nu va ceda niciodată Kurilele”, ceea ce este suficient pentru Tokio să nu abordeze chestiunea tratatului. ■ ■ ■ Azerbaidjanul a cerut ONU „să ia măsuri eficiente” pentru a-i tempera pe armeni în ofensiva lor susținută asupra zonelor azere. Conflictul se inflamează și se răcește fără un calendar anumit, întreținând un suspans sângeros, care a adus Baku în culmea nevrozei. ■ ■ ■ Ping-pongul dus între ELTIN și DOGMATICI se transformă adesea, nu numai pentru frumusețea spectacolului, într-o luptă corp la corp. Recent, președintele Rusiei l-a pus la zid pe vicepreședintele Rutkoi, dezvăluind că s-au descoperit în Elveția conturi suspecte aflate pe numele celui din urmă. Bani ar proveni „din avutul statului și de la diferite firme”. Adică jaf și mită. ■ ■ ■ Pe lista statelor teroriste, lovite de embargo și alte forme de cenzură, pe care s-au înscris, prin... voință proprie, Iran, Irak, Siria, Libia și Cuba, a mai apărut unul: Sudanul. Americanii învinuiesc Khartumul că și-a asumat la nivel guvernamental complicitatea în acțiuni teroriste de jaf, din fericiție, în lunie a.c. Era vorba de punerea la punct a unor atentate vizând sediul ONU, precum și o serie de alte obiective majore din New York. ■ ■ ■

■ ■ ■ În BOSNIA-HERȚEGOVINA grosul războiului s-a consumat. Sârbii și croații par mulțumiți de victoriile de pe teren. Nu le-a mai rămas decât să se constintească pe harta politică a țării și cu gir internațional faptul împlinit. Totuși, la Geneva, marele invins, președintele Alija Izetbegović, se luptă cu hărțile, pentru a obține 40 la sută din teritoriu. Gâlceava diplomaților continuă în ritmul știut. ■ ■ ■ Șeful diplomației israeliene, SHIMON PERES, a anunțat că țara sa e foarte aproape de realizarea unui acord cu palestinenii. Negocierile de la Washington, patronate de SUA și Rusia, au ajuns la a 11-a rundă. De ambele părți s-a manifestat o răbdare, convenabilă și, pentru prima oară în istoria încercărilor de sange a regiunii, o dorință de a se duce compromisul până la capăt. Dacă un asemenea capăt se atinge, una dintre cele mai complexe probleme ale lumii „riscă” să se soluționeze, ceea ce ar fi de cel mai bun augur pentru celelalte zone unde caracterul insolubil al diferendelor pare să se croniceze. ■ ■ ■ Noul premier nipon, HOSOKAWA, ca orice samurai care se respectă, se ține de cuvânt: a început campania anticorupție întreaga clasă politică niponă se vede fixată într-o ipostază nouă: ea nu va mai beneficia de fonduri oculte de donații secrete și sponsorizări spectaculoase, rămânându-i doar forța pură a ideilor...

RADU BUDEANU ■

Noua doamnă de fier, Hillary Clinton, e poreclită

„al doilea președinte al Statelor Unite”

De unde și vorba: „Bărbații conduc lumea, iar femeile ii conduc pe bărbați”

Toată lumea știe că președinte al Statelor Unite este Bill Clinton, dar foarte puțini cunosc faptul că și Hillary Rodham Clinton conduce, alături de soțul ei, această mare țară. Încă din campania electorală a anului 1992, Bill declara „Dacă mă veți alege pe mine, veți obține doi președinți deodată”, făcând aluzie la soția sa. De altfel, pe coperta revistei Spy, într-unul din numerele acestui an, doamna Clinton apărea cu un bici în mână, ceea ce ar vrea să însemne că și ea conduce și încă în forță! Activitatea ei este aprobată de Bill Clinton, care de mai multe ori a afirmat că „de peste 20 de ani sunt sfătuit, în cele mai importante măsuri pe care trebuie să le iau, de către soția mea. Ea este cea mai bună colaboratoare din întreaga mea carieră politică și o organizatoare de frunte, ce știe să-și atingă întotdeauna țelul”.

Încă din timpul campaniei electorale, Hillary era peste tot, controlând din umbră toată activitatea ce se desfășura în acest scop. Cu o voință de fier, la cei 45 de ani ai ei, puțin diplomată, ea intră azi în orice birou al Casei Albe, îmbrăcată (se spune) în pantaloni și fără nici o jenă participă la ședințele ministeriale, intrerupându-i pe vorbitori, chiar pe cei cu grad de ministru, ori intervenind pentru numirea unor persoane în posturi importante. În ianuarie 1993, când Bill Clinton a intrat pentru prima dată în Biroul Oval al Casei Albe, doamna Clinton se afla la dreapta lui.

Azi, Hillary ocupă un etaj din această măreț clădire, iar biroul ei se află situat exact deasupra celui în care lucrează președintele țării. Ea execută controlul audiențelor acestuia, anulând sau amânând unele din ele, supraveghează agenții serviciului secret ce au ca mi-

siune paza și pe care, nu de puține ori, îi tratează cu asprime și „de sus”.

„Al doilea președinte”, fostă studentă la Universitatea din Yale, este considerată o bună avocată, fiind trecută pe lista celor mai influenți oameni din SUA, în acest domeniu. Ideile sale sunt cele ce circulau în America anilor '70, ele constând, pe scurt, în ajutorarea și garantarea drepturilor, precum și în protecția a milioane de oameni săraci americani. De altfel, se spune că după părerea lui Hillary a fi ales și de sex masculin, reprezintă două handicapuri în numirile ce se fac la Casa Albă și în Administrație.

Colaboratorii președintelui se tem și țin seama de prezența doamnei Clinton, care, pe lângă puterea politică, are un cont propriu la bancă, destul de frumos, și un venit de peste patru ori mai mare decât al președintelui.

Starea apăsătoare de la Casa Albă mai este întreținută și de doi din „consilierii” lui Hillary, ambii cu opinii radicale, respectiv Susan Thomases și Harold Ickes, precum și de numirile făcute în posturi cheie prin intervenția acestui „al doilea președinte”. Majoritatea femeilor numite sunt militante, hotărâte să folosească cât mai bine puterea obținută pentru a schimba „înfrățirea societății americane”.

Printre cei numiți prin intermediul doamnei Hillary Clinton se numără Donna Shalala, fost rector al Universității din Wisconsin, care a fost numită ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale; Madeleine Albright, ambasador SUA la ONU; Jocelyn Elders, ministru adjunct la Sănătate; Ira Magaziner, asistent principal al lui Clinton; Laura Tyson — consilier șef în problemele economice la Casa Albă — și încă mulți alții. Chiar „prima doamnă” a fost numită de Bill Clinton în fruntea unui grup de experți, ce au ca temă elaborarea unor studii care să aducă mari reforme în domeniul sănătății.

AUREL DIANU ■

BOSNIA — O TRAGICOMEDIE DE POMINĂ

RĂZBOI TELEVIZAT ÎN DRACI. PACEA, LA FEL

Perspectiva încetării conflictului din Bosnia-Herțegovina începe să se contureze. Recalcitranta președintelui Alija Izetbegović, atât de importantă tactică, își pierde substanța, din punct de vedere strategic. Liderul musulman a făcut tot ce a depins de el: a ținut în șah cel mai fastuos mecanism de negocieri care a acționat în Europa de la cel de-al doilea război mondial încoace. Pe teren, musulmanii au fost bătuți crunt, dar lent. Belgradul l-a strangulat, sârbii din preajmă l-au strangulat, croații l-au strangulat imediat ce s-a ivit prilejul. Sarajevo a fost pisat metodic, infometat, înfrigurat, însetat. Au fost uciși la grămadă copii și bătrâni, femei și bărbați stând în papuci, acasă, și combatanți care au luptat drăcește. Încet, dar sigur, harta Bosniei-Herțegovina s-a slăbit demografic, s-a „purificat”, și-a molesit vechea substanță.

O lume întreagă a contribuit cordial sau amenințător la această tragedie. ONU a analizat, a dezbătut și, hât târziu, a decis să-și trimită la fața locului câștile albastre. În toată această poveste sumbră și penibilă, „băieții organizației” rămân cei mai nevinovați. Ei au fost trimiși într-un coșmar viguros, de către o instituție internațională

placidă. Pentru că ei s-au aflat în Bosnia, marile televiziuni s-au aflat și el în Bosnia. Războiul a fost mediatizat febril, conștiincios, cu o satisfacție indiscutabilă: s-a demonstrat că ONU e pe teren, că blindatele sale mărșăluiesc, că marile camioane cu alimente și medicamente când staționează, când se mișcă, după cum forțele autohtone vor sau nu vor. Televiziunile și-au făcut datoria. Și câștile albastre și-au făcut-o pe a lor.

Războiul se va încheia, așadar, cu martori avizați. Între timp, ONU a promovat negocieri. Și CEE a promovat negocieri. SUA și Rusia și-au adus și ele obșteasca și legendara contribuție. SUA au fost gata să intervină, iar Rusia nu. Rusia a emis în schimb, declarații de bune intenții, pacifiste, logice și realiste. Declarații realiste a făcut și China, dar nu mai mult, ținând cont că luptă pentru orice fel de pace în afara ei și pentru tranziția sa originală înăuntru.

Negocierile de pace asupra Bosniei s-au desfășurat ca în Consiliul de Securitate. Și acolo, când începe un război, se discută problema diplomatică, prudentă și cu răbdare. Când conflictul se stinge din cauza terminării unei tabere, Consiliul de Securitate, ușurat, trage o concluzie și repede scoate o rezoluție! Re-

zoluțiile sale sunt puternic marcate de o vocație retroactivă. În cazul Bosniei, Occidentul a muncit coerent și, cel mai adesea, prin consens, pentru a fabrica, „cinstit”, cât mai multe planuri de pace. Oricât de multe pentru un singur război. Acum Izetbegović nu se mai poate ridica, furios, de la masa tratativelor. Ele s-ar putea încheia în absența sa, pentru motivul elementar că enclava sa nu mai există!

Așadar, Sarajevo va intra sub tutela ONU, Bosnia-Herțegovina se va împărți în trei părți, dintre care una mititică (a învinșilor), iar faptul consumat e bătut în cuie. Lumea a asistat la un război înfrigorat, reușind să nu se implice și să lase o anumită parte a combatanților pradă junglei din preajma celui de-al treilea mileniu. Între timp, la ONU se vorbește de corupție. Totul pare logic, de la impotența comunității mondiale la costurile enorme și inutile ale embargoului care a vlăguit o seamă de state balcanice prea sărace pentru a striga tare. Parada continuă. Formele haosului viitor se vor cristaliza imediat ce în Bosnia se va așterne liniștea mormântală, atât de vehement visată...

RADU BUDEANU ■

Călător în economia de piață

TRUCURI ȘI PSIHOLOGIE

Se vorbește mult despre „economia de piață”, în condițiile unei economii pe care nu-i exagerează s-o numim „de Obor”. Oamenii cred că piața liberă e doar o chestiune de principii, nu o stare de fapt. În capcană cad și gazetarii, care preferă un dialog despre „regulile drastice ale pieței”

unui reportaj la tarabă, în magazin, pe un interes imediat, la scara omului simplu, adică a omului care scoate banii și primește în schimb ceva: un serviciu, un obiect, o plăcere...

În cele ce urmează, voi povesti prețul unui aparat de fotografiat în Statele Unite, mai exact

spus în Manhattan, pornind de la realitatea că nu există român plecat în Vest care să nu se întoarcă acasă — când se întoarce — cu un aparat de fotografiat. Cum l-a cumpărat, ori, mai bine zis, ce și cum a cumpărat celăteanul în clipa în care a plătit obiectul?

multă vreme în urmă, părea inaccesibil cumpărătorului cu resurse puține, scade spectaculos și oricine își poate cumpăra un Minolta autentic, bun și pentru profesioniști, dacă are vreme să cotroboie magazinele și să analizeze prețurile sub 150 \$. La Montreal, un magazin dintr-o stație de metrou centrală oferea, în cazul în care cumpărai un aparat pe 35 mm la prețurile locului, un cadou de 24 filme. La 3—5 dolari filmul, câștigul părea substanțial. Numai că, în ciuda așezării sale, magazinul nu prea făcea vânzare și era obligat să țină de preț. E necesar să explic de ce sunt mici prețurile într-o rețea de magazine de pe o arteră celebră, supraaglomerată, cum e Fifth Avenue, și hotărât mai mari în magazine puțin vizitate. Toemal pentru că artera e celebră și supraaglomerată! Deverul constant, mare chiar și acum, când e criză și omul nu-și mai cumpără aparate noi, dacă le poate folosi pe cele vechi, ajută prețul și în favoarea comerciantului, și în a cumpărătorului. Nu doar concurența face prețul ci și desfacerea.

Pe Fifth Avenue, de la strada 42 în jos

Marile magazine profilate pe produse audio, video și „cameras” se înșiră unul după altul, astfel încât, plecat să cauți, ai și de unde alege. De regulă, toate anunță „sale”-uri de sezon, de lichidare, de aniversare. Practic, nu există magazin care să nu te întâmpine cu știrea că ai posibilitatea să iei la preț redus ceva pentru care, în alte zile, plătești cu până la 75 la sută mai mult. E un truc care prinde, de vreme ce e utilizat. Fiecare obiect are, prin urmare, un preț schimbător. De unde realitatea că, umblând, afli același obiect, uneori în magazine vecine, la prețuri diferite. Un aparat (mecanic) Yashika mi-a servit ca subiect principal — cum se spune în cărțile de teoria literaturii. Am fost uimit că un asemenea aparat, echipat cu un obiectiv puternic și complex și cu blitz, putea să coste doar 79,99 \$. Pe eticheta cu prețul, plină cu precizări de tipul „numai în această săptămână!”, „cel mai mic preț din oraș!” și alte agreabile minciuni, mai stătea scris, discret, „body only”, adică doar corpul aparatului, fără obiectiv și blitz. Întreg, costul aparatului merge la 180 \$ — ca să nu spun la 179,99 \$ — alt truc, pe cât de vechi, pe atât de eficient. Nu pentru că îl convinge pe cumpărător că dă 179 de dolari, nu 180, ci pentru că îi dă posibilitatea, când se laudă cu ce a achiziționat, să spună că nu a plătit chiar 180. În câteva magazine am găsit același aparat — „body only” — la prețuri de 89,99 — 99,99 sau 109,99, dar și mai mici, de 69,99 și 59,99, ceea ce te poate face, dacă nu mergi cu documentarea mai departe, să nu mai pricepi nimic, să crezi că realmente magazinul care are 59,99 e în pragul falimentului și vinde ca să se poată bucura cineva de un aparat bun, dacă tot e să se ducă dracului întreaga afacere. În fapt, magazinele țin de o rețea, care elaborează câteva scenarii ale aceluiași preț, așa încât, de oriunde ai cumpăra, să plătești în final aceeași sumă. Sau, când obții mai ieftin cu câțiva dolari un Yashika, motivat de ideea unui preț convenabil la un obiect pe care nu-l dorești, să dai un preț mare la obiectul pe care-l cumperi. Cât despre acel 59,99, el se explică prin faptul că aparatul nu se livrează doar „corp”. Prețul mic al corpului e echilibrat de prețul, substanțial crescut, al obiectivului. Ca în vechia anecdotă: nu vindem decât cu men-

tosan; whisky-ul nu costă, în schimb mentosan-ul te sărăcește.

Minolta cu acces la bucătărie

Vreau să spun că orice preț afișat e o sumă de trucuri, mereu altele. Spre exemplu, am văzut un preț incredibil, pentru un Minolta electronic cu o mulțime de funcțiuni: 19,99. Pe biletul de preț se mai făcea observația că e vorba de ultimele 8 aparate din stoc. Vanzătorul mi-a spus că îi pare foarte rău, fiindcă toate cele 8 aparate s-au epuizat, că aparatul din vitrină nu poate fi scos momentan, dar că, special pentru mine, era în stare să se ruineze oferindu-mi un aparat cu aceleași calități, un Pinolta (sau Minolta excepțional) având, în plus, vedere la mare și acces la bucătărie. Rar e omul care să nu se lase intimidat de ofertă și să nu plătească, e drept, foarte ieftin, aparatul care are, într-adevăr, toate funcțiile enumerate, garantat pentru 6 luni, dar care n-o să funcționeze niciodată 6 luni și jumătate.

Există trepte ale prețului, interesând categorii de cumpărători. Un aparat de câteva zeci de dolari (să spunem până la 50 \$) e jucăria turistului fără pretenții. Nu-i neapărat un aparat prost, dar nici unul performant. Japonezii inundă piața cu aparate din ce în ce mai ieftine, care seamănă din ce în ce mai mult cu cele scumpe, iar prețurile scad de la an la an. Condiția unui preț în economia de piață e să fie ameliorabil și, totuși, cu profit bun pentru producător. Până în 50 \$ sunt în uz trucuri populare. Aparatele bune, semiprofesionale și profesionale sau specializate costă câteva sute de dolari și mai mult. La Toronto — Canada, pe Queen Street și King Street, funcționează multe magazine mari cu aparate „de colecție”, care arată cât de vastă poate fi oferta. Cataloagele de licitații sunt realmente fascinante, deoarece fac un panoramic nuanțat al problemelor din domeniu și al evoluției acestora. Prețul aparatelor scumpe e mai puțin capricios, dar și aici, de la an la an, datorită perfecționărilor din electronică, prețurile merg în jos extrem de grăbit. O cameră video mică, care în urmă cu numai doi ani se vindea cu peste 1.000 \$, era anunțată, pe strada 42 — cu specificația: bun și pentru Europa — la un preț record minim de numai 299 \$. E adevarat, fără unele accesorii, care-l mai întâreau.

Când stocul e efectiv pe terminate și o producție nouă trebuie lansată, prețul aparatelor care, nu cu

Prețuri-momeală pentru clienți analitici

Sunt destul de prudent când e vorba de cuvântul trucuri, deoarece e mai degrabă vorba de unele convenții cunoscute sau subînțelese. Cumpărătorul poate fi înșelat, dar nu e sănătos să-l înșeli prea des. Cumpărătorul e, în fapt, cel care vrea să-l înșele pe vânzător, din care cauză acesta fi dă omului iluzia că și reușește. E un soi de perfidă amabilitate, în care japonezii au devenit mesteri: câștigă nu când atacă. Ești sigur în câștig dacă te pricepi să te retragi și să-l aduci pe cumpărător după tine, într-un punct dinaintea calculat. Lucrul e valabil cu orice produs. Cine e informat și știe precis ce vrea obține obiectul la cel mai convenabil preț. De altfel, se și spune: cutare magazin are prețuri bune, cutare nu prea. Prețurile bune sunt momeala cu care sunt aduși în magazin clienții cu un simț analitic prea dezvoltat. Vei cumpăra mereu, indiferent cum sunt prețurile, de la magazinul care ți-a dat satisfacția unui prim preț extrem de convenabil. Prețul conține un procent considerabil de psihologie, iar în acest procent o parte privește calitatea vânzătorului de a fi lângă tine exact în clipa când e limpede că dorești să cumperi și nu ești încă suficient motivat. Sunt extrem de prompti vânzătorii. Uneori ai dori să gândești și singur. Asta, firește, dacă ești european, fiindcă americanii se lasă cu plăcere consiliați. Mai ales că aparatul are adesea calitatea de a gândi, când face fotografii, în locul stăpânului. E marfă pentru fiecare, dar nu se pricepe fiecare să vadă unde e marfa care-l mulțumește deplin. Se poate spune că, de fapt, prețul e acela care-l caută pe cumpărător.

TUDOR OCTAVIAN ■

"Ceașescu e mai cunoscut în Franța decât Iliescu"

— Care sunt principalele lucrări la care a participat SCET?

— Cred că Marele Arc din cartierul La Défense este cel mai mare proiect la care am participat. De asemenea, tot la Paris am realizat o mare sală multifuncțională denumită „Le Zénith” și construim un mare parking pentru muzeul Louvre...

— Deci sunteți în spatele multora din lucrurile frumoase din Franța. Aveți și proiecte în străinătate?

— În ultimii ani, nu foarte demult, am început să lucrăm și în străinătate. Mai întâi am creat SCET Spania care funcționează la Barcelona și Madrid. Apoi ne-am reorientat activitatea către țările Europei de Est cu un prim program în Ungaria. Concret, noi împreună cu Casa de Depozite și Consemnațiuni am participat la crearea unei societăți mixte care are ca prim scop refacerea unui întreg cartier de locuințe.

— Pentru România nimic...

— Nu. Am avut probabil ceva contacte dar nu s-a concretizat nimic deocamdată. Noi încercăm să pătrundem în fostele țări comuniste dar nu am ajuns decât în Cehia, Ungaria, Slovacia... În România, încă nu...

— Domnule Perilhon se poate spune că sunteți implicat în probleme economice internaționale și, deci, că sunteți un om informat. Totuși, ca marea majoritate a francezilor, nu a-

veți relații speciale cu România. Cum este văzută ea, acum, la aproape patru ani de la revoluție?

— România este o țară pe care nu o cunoaștem complet și de la care așteptăm să vedem cum evoluează. Așteptăm să vedem ceva mai precis. Știm că problemele economice sunt mari, inflația, șomajul etc, dar aceasta e normal la schimbarea regimului. Mai știm că produsul național brut pe cap de locuitor este foarte

desfășurat mai calm, cu mai multă ușurință, iar că sentimentul de democrație e exprimat cu mai multă forță. În România au fost reticente, totul a fost făcut cu mai multă violență. În Franța jensează amintirea unor evenimente petrecute în România începând cu Timișoara, moartea lui Ceașescu, venirea minerilor. De aceea suntem reticenti. Privim. Așteptăm ca România să probeze că este o țară democratică...

SCET este o societate cu capital privat al cărei principal acționar este unul dintre cele mai mari organisme financiare, Casa de Depozite și Consemnațiuni, iar scopul ei este de a participa direct sau prin intermediari la lucrările de amenajare a teritoriului, adică la dezvoltarea infrastructurii.

mio și că în '92-'93 a scăzut ajungând să fie unul dintre cele mai mici în raport cu celelalte țări din blocul ex-comunist. În ceea ce privește sistemul bancar am aflat că lucrurile merg mai bine. Concluzionând noi credem că lucrurile sunt dure și confuze pentru România. Noi, aici, nu avem sentimentul că lucrurile avansează de o manieră definitivă, ireversibilă.

— Despre România nu aveți o idee clară. În schimb, despre țări ca Cehia, Ungaria, Slovacia, lucrurile stau altfel. De ce?

— Despre aceste țări știm mai multe, rezultatele economice sunt mai cunoscute, avem impresia că tranziția s-a

— Dar cu ce putem noi să probăm așa ceva?... De ce nu suntem puși pe același plan cu Ungaria și Slovacia? Nu credeți că există o explicație mai profundă?

— Există și o explicație psihologică. Perioada Ceașescu a jucat un rol foarte important în rezerva de azi a occidentalilor. Cel puțin în cazul Franței au existat o serie de guverne care au manifestat simpatie față de regimul Ceașescu până să ne dăm seama de adevăratul lui chip, din interior. De aceea acum cam toți ne simțim puțin vinovați nu pentru că n-am intervenit — căci n-o puteam face — ci pentru că am sprijinit acel regim. Pe de altă

parte — și cred eu că asta e și mai important — nu suntem convinși că mentalitatea s-a schimbat într-adevăr, în România.

— Există multe știri la jurnalele de actualități despre România?

— Nu prea... foarte puține. Comunicarea este vitală pentru Occident. Acum societățile mari mari posedă un întreg serviciu de comunicație al cărui singur scop este de a explica presei și oamenilor ce face, cum face și cât de bine face întreprinderea respectivă... Pentru țări cred că e același lucru.

— Care este ultima știre despre România pe care ați citit-o sau ați văzut-o la televizor?

— Nu îmi aduc aminte, oricum e foarte mult timp, câteva luni... Parcă pe vremea lui Ceașescu aveam mai multe informații...

— De unde rezultă că se știau mai multe lucruri despre fostul regim.

— Chiar dacă lucrurile acelea nu erau foarte multe în orice caz erau clare. Ceașescu era un dictator, nici comunist, nici fascist, era un om care s-a atașat de un partid ca să-și potolească setea de putere și era foarte clar ceea ce făcea. Oricum, Ceașescu e mai cunoscut în Franța decât Iliescu, despre care noi nu prea știm ce fel de politică face.

— Nici noi...

ALEXANDRU ARION ■

afirmă
Jacques Perilhon,
director regional
al SCET
(Société Centrale
pour l'Équipement
du Territoire)
din Franța.

Viața în groapa cu lignit

MINERII DIN FILIPEȘTII DE PĂDURE

Sfânta Varvara îi ajută să facă planul, Sfântul Petru îi cheamă la raport pe fumători, iar Sfântul Ion n-are spor să-l gădile, zâmbind, sub bărbie - ei nu sunt fiare. Au 160 de metri cubi de lemn pe lună pentru armături și coșciuge. La ieșirea din schimb, pompierii îi spală cu tunul de apă. Și uite-așa le trec zilele...

După 100 de ani de exploatare, fostele mine ale lui Avramescul — actuala Exploatare Minieră Filipeștii de Pădure — au 30 km de galerii și două cariere cu excavare la suprafață. Clasă la categoria 1 (condiții de dificultate medii), exploatarea este susținută tehnic de utilaj sovietic (vechi de 8 ani). Din aceste mine se extrage lignit. Cărbunele mărunț este livrat termocentralelor (să-l transforme în curent electric), cel mare, bucăți, este vândut către populație, la prețul de 18 000/t (pentru încălzit), iar cel mai mic, praful, este înghițit de mineri gratuit și obligatoriu.

Dacă înghiți în sec, e moartea!

Când intri în mină, te obișnuiești mai întâi cu mersul în cizme de cauciuc, cu picuratul apei în bălți și cu jocul luminii care leagă spațiul întunecat din jur. Totul este frust, direct, apropiat. Incepi, încetinel, să înțelegi orgoliul și căldura acestui tip uman aparte — minerul.

Mina dezvoltă „instinctul” solidarității. Este confesivă. Șobolanii, chiar, sunt priviți aici amical. Ei avertizează surpările, însoțite de emisie cu gaz toxic. Gazul otrăvitor este monoxidul de carbon. În mină este uneori o liniste și un întineric ca pe lumea cealaltă. Te cuprinde visarea. Atenție, dacă simți la un moment dat că înghiți în sec, pune-ți la țealea masca de gaze. Este simptomul prezenței gazului ucigaș.

160 de metri cubi de lemn pe lună; pentru armături și coșciuge

Când ușile de sârmă împletită ale coliviei se închid și începe coborârea celor 180 m în adânc, cei 8 mineri (asta este capacitatea cabinei de lift pe care ei o numesc colivie și care-i coboară în puț) își fac cruce și se lasă în grija Sfintei Varvara, protectoarea breslei. Sărbătorită la 4 decembrie (normal) și în prima duminică din august (anormal), Sfânta Varvara îi apără de accidente și îi ajută să facă planul.

La mina Filipeștii de Pădure, planul pe prima jumătate a acestui an a depășit vârful de sarcină al anului 1989 (folosit după revoluție ca reper al progresului). Mina este fruntașă. Ea înghițe 160 metri cubi de lemn pe lună. Lemnul este folosit la construirea armăturilor, a filtrelor etc. și este unul din elementele care dezvăluie ritmul de exploatare.

O parte din acest lemn (infimă) este utilizată la confecționarea coșciugelor (simple, grosolane). Coșciugele se confecționează nu numai pentru minerii care, Doamne ferește, mor, ci și pentru rudele acestora de gradul unu. Cu acest prilej (moartea unei rude apropiate), minerul primește un ajutor bănesc de 100 000 lei, plus un salariu de bază integral. La nașterea unui copil, primesc doar 120 000 lei. Au, de asemenea, suplimente la concediul de odihnă: de 5 zile (pentru căsătorie), 2 zile (la căsătoria unui copil), 3 zile (la decesul unei rude a-

proprie) și 9 zile (pentru că lucrează sub pământ). Mai primesc o masă caldă la intrarea în schimb și sunt grațiu transportați până în localitatea de domiciliu. Au dreptul la 5 tone de cărbune gratuit pe an (pe care de obicei îl vând cu 18 000 lei/t), o butelie de aragaz (pe care de obicei o folosesc) și o primă de vacanță de 60 000 lei (care li se pare mică).

O mașină a salvării, doi medici și patru asistente sunt într-un consemn permanent pentru situația în care Sfânta Varvara îl neglijează pe unul dintre ei.

Pompierii îi spală pe mineri cu tunul de apă

Mina aceasta nu a primit nici un gologan din subvențiile de la stat (acestea sunt îndreptate către exploatarea care merg prost). RENEL-ul îi datorează 400 milioane lei. Are o seră de legume, o turmă de porci, una de oi, o echipă de fotbal în divizia B, una de judo premiată la „europene” și una de dansuri („Datina”), voiajată constant peste hotare.

Acum câteva luni, conducerea minei (toți tineri) a întreprins o analiză a rentabilității exploatarei pe compartimente și flux tehnologic, în urma căreia a dat afară 50—60 de persoane. Un baraj de controale (la țigări, la băutura) și un tir de amenzi și

La o săptămână de la explozie, starea de tensiune și nemulțumire nu era stinsă în rândul minerilor.

sanțiuni au ameliorat disciplina. Un ansamblu de măsurări energice și câteva contracte bune l-au adus pe prefectul județului (Prahova) în situația de a transmite felicitări. Tot el, prefectul, este chemat pentru a media un litigiu între mină și R.A.G.C.L. Băicoi, care nu asigură cei 30 000 metri cubi de apă necesari pentru un ritm de exploatare care să aducă alte felicitări. Din pricina strângulărilor în alimentarea cu apă, minerii sunt spălați la ieșirea din schimb cu tunul de apă al mașinii subunității de pompieri. Uneori.

În afară de aceasta, minerii mai sunt nemulțumiți de-oarece:

- Li s-au coborât forțat categoriile (anul acesta)
- Luna iulie a fost scoasă din calculul premiei de vacanță (din pricina sărbătoririi Sfintei Varvara)
- Echipamentul și tehnica de lucru sunt foarte proaste
- Protecția este deficitară (accidente multe)
- Nu sunt lămpi
- Nu există apă potabilă în mină (se bea apa care se scurge din nisip, la filtru)
- Salariile sunt mici (jumătate din cât au colegii lor din Valea Jiului)
- Sindicatul este „pe bune” cu Administrația.

Sfântul Petru se amestecă în treburile Sfintei Varvara

Gazul grizu omoară mineri. Grizu este un amestec de praf de cărbune și gaz metan. În apropierea minei, trece magistrala de gaz metan. Din pricina ei (sau din alte pricini), mina Filipeștii de Pădure este o mină grizutoasă (în care apare grizu). Concentrația de gaz metan admisă de normele de protecția muncii este de 1%. În mină sunt montate aparate de măsură a concentrației de metan („metanometre”), care încep să țiuie când această concentrație este depășită. Într-o astfel de situație, zona este evacuată și se face aerarea (aerisire cu utilaje speciale).

S-au întâlnit situații în care concentrația de metan era de 36% — ca într-o butelie de

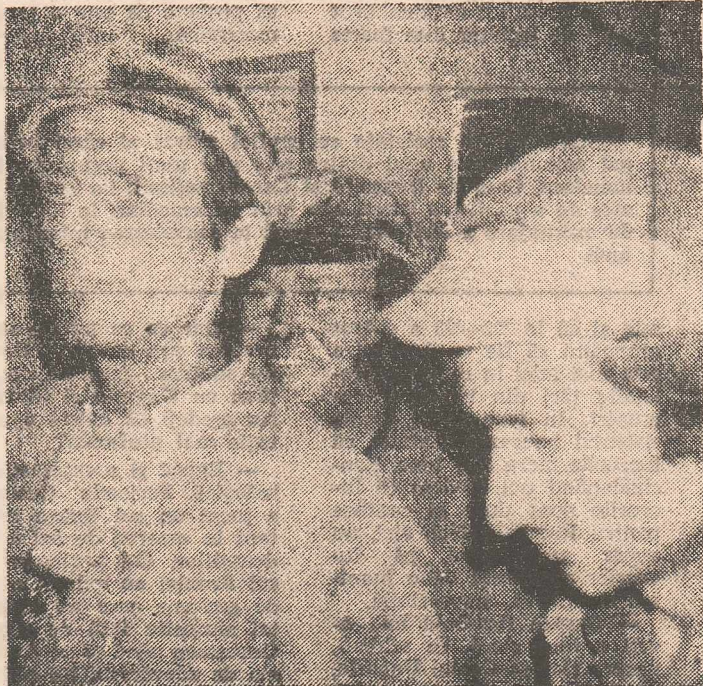
aragaz!! Vă imaginați ce seamănă să-ți oferi o țigară praful ăsta! Grizu atâta teapă.

Ai putea crede că, Sfântul Petru, în mână este berechet, dar... Mina e șiroiește de apă. Pe marginea galeriilor sunt rigole care asigură scurgerea ei (tot puț pline). În front (la avansată a galeriei), apa trece prin nisipul și, în timp, galeria se astupă, lucru care împiedică acest lucru să construiască un filtru baraj de scânduri suprapuse care permit trecerea apei, ținând nisipul. Uneori a filtru cedează. Atunci trei construiască un filtru mai avansat. Ruperea, disgregarea spontană a filtrului mai numește erupție de borchis (borchis = apă și nisip). Erupția de borchis are ca rezultat emisie de gaz metan.

Pe 29 iulie, anul acesta, Sfântul Petru filtrul construit în front (la Puturi) cedat. S-a început construirea unui alt filtru în dezvoltare. În acest timp, o pană de rent a făcut imposibilă ventilația pentru un sfert de an și unul din cei cinci mineri care lucrau la noul baraj s-a îngăduit o țigară. Fumul s-a aprins și a omorât doi dintre ei, iar pe ceilalți trei i-a handicapat pe viață.

În pofida transportării dintre răniți la spitalul de specializat (cu bancă de pompă — pentru transplant) din garia, bilanțul a rămas același: doi morți, trei mutilați. Un val de amenzi s-a abătut asupra tuturor factorilor implicați. La numai o săptămână de la această nenorocire, un alt miner (Pantelă) își aprindea țigara în depozitul de explozibil, de la stocul cinci...

MARIAN MARIN

Dar, după Sfântul Petru vine și Sfânta Varvara, cu o primă de 25.000 lei, care mai înviează un pic.

Lumea în călduri

Acostatori anormali și „normali“

- Când ea trece prin fața ușii, el o deschide brusc, gol pușcă
- „De ce pui, mă, mâna pe femei?“ „Pentru că e frumoase“

Neîndoielnic, femeile au o cu totul altă experiență a străzii decât bărbații. Pentru ele, strada, locul public, nu sunt ambiente amicale sau indiferente, ci locuri unde le pândesc dezagreabilul și chiar agresiunea. Ele nu-și pot pune în

valoare farmecul într-un fel mai îndrăzneț, pentru că asta ar atrage după sine violența, sub felurite forme. Și toate acestea datorită unei categorii sociale absente din catalogul specialistului sociolog: acostatorii.

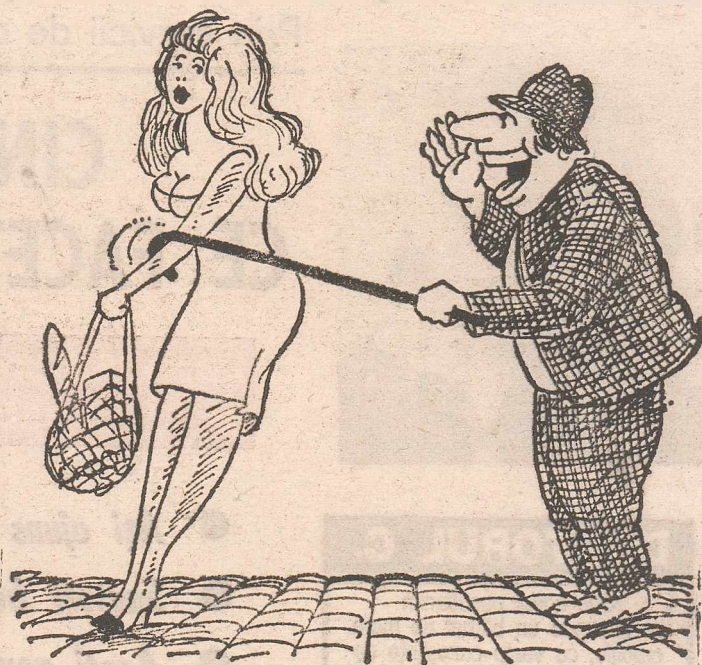
— Ca sociolog, domnule Spiridon Pop, cum comentați aceste situații?

— Psihologic vorbind, omul este frustrat în social. El este silit să-și inhibe anumite impulsuri. La individul handicapat psihic, pe care mi l-ați dat ca exemplu, această autocenzură funcționează defectuos. De altfel, societatea nu va întârzia să-l sancționeze. El va fi bătut, fie de un bărbat, fie de o femeie, astfel că își va pierde în curând dezinvoltura. În cazul lui mai există două probabilități mari: aceea de a fi internat într-o clinică de specialitate și tratat — ceea ce ar fi, să zicem, bine — și cealaltă, de a fi racolat și exploatat de una din bandele care controlează cerșetoria (ca sursă de câștig) în orașele mari — ceea ce ar fi, să zicem, rău.

În ceea ce îl privește pe acostatorul — cum l-ați numit dumneavoastră — sănătos, aceștia sunt o categorie eterogenă. Nu mă refer la cazurile pe care mi le-ați prezentat și pe care le consider patologice, ci la acelea care reprezintă vicii care nu sunt neapărat de competență medicală. Eu am cunoscut un caz al unei persoane, s-o numim seriosă, controlor CFR, care mi-a mărturisit din simpatie, la un șpriț, devierile lui comportamentale, pe care și le oferea ca pe un supliment la plăcerea de a trăi. Omul acesta putea fi considerat cu mare severitate un obsedat sexual, sau un

pervers, dar în realitate era doar un tip mai slobod la purtări. Ce făcea, sau ce face, că nu a murit? Omul acesta este un acostator, așa cum spuneți. Deci el se leagă de femei, le pipăie, le ciupește și le spune porcării, unde apucă, mă refer la necunoscută, la femei de pe stradă, din autobuz. El a încercat să se explice. Dom'ne, mi-a zis, e foarte mișto. Pui mâna pe o necunoscută, sau îl spui o

măscare, e o plăcere, ceva intim. Din punctul lui de vedere el este perfect acoperit, așa cum este și hoțul, sau știu eu ce infractor, dar societatea trebuie să aibă resursele să corecteze acest punct de vedere prin excelență egoist, pentru că e stânjenitor pentru ceilalți. După părerea mea, cei mai mulți dintre acostatori fac parte din această categorie, a oamenilor

sănătoși psihic dar malformați social (fără o conștiință socială minimă) care profită pervers de anonimul, de slăbiciunea victimelor, de toleranța socială (toleranță

negativă, complice, lașă) pentru a se comporta mai slobod. Personal consider înmulțirea acestor cazuri un simptom secundar al debilității societății.

„Bărbații” apucați de streche

„Nu pot să pun ceva pe mine ca lumea. Trebuie să mă îmbrac ca o babă dacă vreau să ajung, cât de cât, liniștită acasă de la serviciu. Acum, vara, cel puțin, ți-e frică să treci — ca femeie singură — printr-un parc, că odată răsare unul cu probașul deschelat și rânjește la tine. Am crezut o vreme că asta se întâmplă la femeile mai frumoase, mai cochetele, dar m-am înșelat. Am o colegă de serviciu urâtă foc și femeie în vârstă — chiar ea spune că este urâtă — și e îngrozită, săraca, de un vecin de pe scară, care deschide ușa când trece ea pe palier și-l face propunerii. O urmărește pe vizor și, când trece prin fața ușii, deschide ușa și apare gol pușcă. A anunțat, săraca, poliția, a făcut ședință de bloc. Se pare că n-au ce-i face. S-a hotărât să facă schimb de locuință”.

(Loredana Pasca, 28 ani, inginer, căsătorită)

„M-am dus să duc gunoiul, seara pe la nouă jumate (21,30) și când am ajuns la parter — nu era lumină — întâi nu mi-am dat seama ce e. Am auzit doar un găfâit și-am crezut că o fi vreo pereche de îndrăgostiți care s-au refugiat de ploaie. Tocmai mă gândeam să trec pe lângă ei, când mi-a blocat drumul și a aprins și o lanternă — ea să-și lumineze, scuzați-mă, scula. Vă dați seama! Lumina era puternică, dintr-o dată, ea să vadă, ce? Mi s-a părut că-i un om bătrân care strânge de gât o găină jumultă și moartă și care și găfâie că se sufocă — ceva macabru, mi s-a făcut părul măciucă. Asta am văzut eu atunci când a aprins lumina. Am urlat de am pus tot blocul în pi-

cioare. Am scăpat gunoiul pe scări. Vă dați seama. Ar putea să-i mai adune poliția, să le facă ceva”.

(Mariana Pădure, 25 ani, șomer, necăsătorită)

„Eram gravidă, domnule, mai aveam puțin până să nasc și văd venind spre mine un bărbat grăsun, așa, și blond, la vreo 30 de ani — am crezut că mă cunoaște — și când ajunge lângă mine îmi spune cu căldură, dar într-un fel scârbos: „Ai înghițit cărnatură, hai?” și-mi pune mâna pe burtă. Nu știu, eu sunt slăbuță și, în general, reușesc să trec neobservată, dar în perioada sarcinii mi s-a întâmplat, cred, să fiu cel mai des acostată de tipii dubioși. Probabil că îi excită graviditatea, pentru că altfel nu pot să înțeleg. A fost perioada în care urechile mi-au auzit cele mai multe porcării”.

(Bianca Fetești, 32 ani, funcționar P.T.T., căsătorită)

„Am mers într-o după-amiază o jumătate de bulevard în spațiile unui tânărl care pune mâna pe femei, fără excepție — pe toate. Sub ochii mei a pus mâna pe câteva zeci dintre ele! După câteva minute, am pus și eu mâna pe el și l-am întrebat: „De ce pui, mă, mâna pe femei?” „Pentru că e frumoase”, mi-a răspuns. Tipul era, evident, handicapat psihic, dar el nu reprezintă decât o exagerare stângace a unui comportament destul de răspândit. Practic, eu nu cred că există femei care să nu sufere de pe urma acestui fenomen”.

(Tudor Fetești, 38 ani, arhitect, căsătorit)

MARIAN MARIN ■

E BINE SĂ FII CÂINE? DE TRANZIȚIE, NU. DE PIAȚĂ, DA!

Cum se taie un câine în două

Un bărbat tânăr, dar încăruntat, stă aplecat deasupra unei jave lăptoase de talie mare, legată de un leagăn metalic, într-un mic parc înconjurat de blocuri, în Târgoviște. Bărbatul, înmășcat, trasează semne pe trupul câinelui, cu un creion chimic, umezit cu salivă. Câinele rabdă cu blândețe să fie ancorat de scheletul metalic. Când totul este gata, bărbatul ia un ferăstrău „coadă de vulpe” și... taie câinele în două părți egale! Cetățenii din cartier, alertați de urlete și schelălăieli, anunță poliția, care îl ridică pe bărbatul plin de sânge. Omul este, bineînțeles, nebun. Unul din copiii lui — un băiețel — a rămas handicapat în urma unei mușcături de câine. La câteva luni, poliția locală, stimulată, se spune, de acest incident, organizează un raid hingeresc, impunând mai multe jave.

În platoul Bucegi câinii vagabonzi sălbatici și grupăți în haite atacă turiști izolați. După moartea lui Ceaușescu, străzile au devenit parcuri și mai murdare și câinii vagabonzi și mai îndrăzneți. Mai multe zeci de persoane sunt puse anual într-un grav pericol, datorită atacurilor canine. O persoană normală care se întoarce acasă după lăsarea întinericului se teme nu numai de golanii bipezi, ci și de cei patrupezi, în aceeași măsură. Din acest motiv, în mai multe orașe din țară au luat ființă asociații al căror scop este protejarea cetățeanului de pericolul câinilor vagabonzi.

MARIAN MARIN ■

Fotografie de
FLORIN IONIA ■

250 de dolari somnul de veci

Se spune că America este țara tuturor posibilităților. Asta nu numai pentru oameni, ci și pentru câini! Ei duc o viață pe care mulți câini (și nu numai) din România ar invidia-o: spălați, pieptănați și tunși săptămânal, ei „serve” masa” cu feluri diferite de mâncare, specifice lor; desertul — nelipsit, cum ar fi biscuiții în formă de os...

Ceea ce este cert e faptul că, mai devreme sau mai târziu, le vine și lor sorocul și mor. Dar, nici aceasta oricum. În orașul Desoto, statul Indiana, am vizitat Harold's Pet Cemetery, cimitir particular pentru animale favorite. Aici pot fi văzute peste 200 de „morminte” de animale: câini, pisici, cai, dar și altele, majoritatea împodobite cu flori artificiale, stegulețe ale S.U.A., mici statui sau chiar... cruci. Pe fiecare dintre ele există o plăcuță cu numele, data nașterii și a morții și, în unele cazuri, inscripții, care mai de care mai sentimentale. Iată ce stă înscris pe mormântul câinelui Rusty Barker (1973—1986): „Odihnească-se în pace ochii tăi căprui”; sau pe cel al motanului Buttons Williams (1974—1991): „Îți mulțumim pentru dragostea ta”; sau pe piatra funerară a calului Gallant Pompey (1972—1991): „Te voi iubi întotdeauna Karen Miller”.

Mirarea mea a atins apogeul, când am aflat că un loc de veci la acest cimitir costă în jur de... 250 de dolari. Nici nu e mult, pentru o dragoste eternă, cu flori și epitaf.

RALUCA VRABIE ■

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinare. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

GRIGOROȘCUȚĂ ELENA — Hunedoara

● Ați fost tot femeie în reîncarnarea anterioară, născută în 1575, sâmbăta, în Australia de Vest, având următoarele trăsături generale: liniștită, prudentă, care sub aspectul de domnișoară ascundea disponibilități creative care așteptau ocazia să se manifeste.

Vă manifestați ca o persoană aparent puternică pentru cei din jur. Ocupația din trecut: era legată de construcția navelor, canale apă: divizator de apă sau cizmar. Fișa lecției de viață (scopul vieții trecute care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală): aveți datoria de a face în maniera caracteristică tot ceea ce puteți pentru a reduce violența și discordia, chiar și atunci când n-ați înțeles prea bine cine le-a provocat. Cele mai mari probleme, în majoritate, au aceeași rădăcină.

● Șansele în 1993: Dură în familie, pericol de ruptură. În afaceri șanse, stres. 1994 — tulburări sentimentale, câștiguri bănești, decizie profesională de succes. 1995 — anul familiei, al casei — căsătorie sau divorț după caz, călătorii. 1996 — stres, blocaje dar șanse în profesie și un copil. 1997 — restricții, muncă multă, clarificări în familie. 1998 — progres în afaceri, călătorii, veți fi curată, dar tulburări sentimentale, în profesie conflicte. 1999 — echilibru precar, câștiguri substanțiale, șanse în căsătorie sau divorț, după caz. 2000 — an al bilanțului, agitație excesivă în profesie, dar risc boli ginecologice, ale gâtului, posibil un copil.

● Șansele cuplului: studiul compatibilității cu partenerul dumneavoastră îl arată ca un „partener de cursă lungă”, rezultă un raport bun. Se recomandă căsătoria. Aparent dumneavoastră sunteți „sensibilă la complimente” iar în secret vă caracterizează „generozitatea de a se dăruia”, partenerul, în schimb, este ca „o grădină cu secrete ferecate” ascunzându-și emotivitatea, fiind ceva mai individualist.

SIRBU D. IOAN — Hunedoara

● În viața anterioară ați fost femeie, născută într-o marți în 1300, Australia de

Nord. Ați avut o fire ascunsă, un revoluționar care vroia să-și modifice viața sa personală, neputând, însă, a se manifesta public. Ocupația din trecut, tipograf sau scrib de la tăblițele de lut până la tipografia moderne. Fișa lecției de viață — scopul vieții trecute care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală: Îți vei îndeplini îndatorirea dacă vei ajuta pe cei bătrâni sau pe cei foarte tineri. Scopul tău este de a ajuta pe cei mai slabi și neajutorați. Folosind această putere, ea se va dezvolta.

● Șansele pe ani: 1993 — an de bilanț, conflicte în viața sentimentală și pe plan profesional. 1994 — șanse mari în profesie, câștiguri neașteptate, evitați duritățile în familie. 1995 — decepții, blocaje, șansă, excursie în străinătate. 1996 — o perioadă tensionată, un proces profesional. 1997 — căsătorie sau divorț, consum excesiv de energie. 1998 — riscuri, conflicte dar și un an generos în contacte și deschideri spre social: finalizare, proiect major, management, creație tehnică, artistică, comerț, afaceri. 1999 — anul câștigurilor financiare, schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu, schimbare în plan sentimental, an laborios, tensionat. 2000 — fluctuații financiare și sentimentale, călătorii, o nouă activitate.

MARIANA MOROȘANU — Botoșani

● Șansele pe ani: Ar trebui, ca în acest an, să vă surâdă șansa: câștiguri financiare sigure, dar și posibilitatea schimbării domiciliului, locului de muncă sau activității. Tendințe spre slăbirea sănătății, deci vi se recomandă relaxare, menajare. 1994 — iarăși un an bun, deoarece sigur aveți șansa câștigurilor neașteptate dar și în profesie reușite, pe fondul unor fluctuații sentimentale. 1995 — dobândiți eliberarea de constrângeri cu prețul unor eforturi, sacrificii, consum excesiv de energie. Riscuri de boli ginecologice, ale gâtului, posibil o sarcină. 1996 — luați o hotărâre înțeleaptă pe plan profesional dar și nuntă pentru celibatari (risc, divorț pentru căsătorii). Sigur apare o schimbare în bine. 1997 — an cu risc de divorț (sau căsătorie, după caz) dar câștiguri financiare sigure, posibil schimbare de domiciliu, ser-

viciu. 1998 — decepții, blocaje, șansa unei căsătorii în străinătate, finalizare proiect major. 1999 — în afaceri progres, în familie duritate, multă muncă, succes prin perseverență. 2000 — iarăși câștiguri financiare, o nouă activitate, călătorii, veți fi foarte curată.

● Visele dumneavoastră sunt benefice în general.

● Destinul arată că aveți nevoie de asociere, de comunicare cu anturajul, colegii de muncă. Vă displace solitudinea și preferați să lucrați în colaborare cu alții, să vă consultați cu ei în problemele cheie.

● Analiza numerologică a adresei unde locuiți arată că este un loc potrivit. Deci la întrebarea: „Locuiți la adresa potrivită?” Răspunsul este: Loc deschis, atrăgător, unde defilează probabil multă lume, sau în care relațiile se stabilesc prin contacte ocazionale. Vibrația ce vă înconjoară stimulează dialogul dv. cu publicul (eventual clientela).

TORAC RODICA — Rădăuți

● Șansele pe ani: 1993 — îndoieli, incertitudini, dar este posibilă o mutare. Pericol de divorț. Recuperări banii de la datornici. 1994 — an propice bilanțului și casei — vieții de familie și călătoriilor. 1995 — stres, decepții dar sigur câștiguri materiale. Șanse mari în profesie. 1996 — iarăși an cu câștiguri financiare, o mutare, o nouă activitate, posibil un nou loc de muncă. 1997 — echilibru precar, câștiguri substanțiale, entuziasm, să vă feriți de afecțiuni ale gâtului și de stres. 1998 — nervozitate, raporturi tensionate cu cei din jur. Risc, divorț sau căsătorie după caz. Vi se cere diplomație. 1999 — finalizare proiect major, contacte. An bun pentru întărirea și organizarea familiei. 2000 — an cu restricții, muncă, riscuri, conflicte. Numai perseverența vă asigură succesul.

● Studiul numerologic de compatibilitate între parteneri arată că aveți raporturi dificile (cel mai dezavantajos raport).

● Sinteza personalității partenerului este un amestec ciudat de emotivitate și încăpățănare, sinteza personalității dumneavoastră este de tip solitar prin excelență.

Deci evoluția căsniciei

dumneavoastră va depinde de sacrificiile pe care vi le veți asuma reciproc. Dacă vreți să o salvați, va trebui să faceți concesii reciproce și multă diplomație, putere de adaptare. Relația deci nu este fericită ci va fi sub semnul riscului permanent.

MOCANU ION — Tecuci

● În privința sănătății: în mod sigur vă recomandăm în această perioadă a vieții să renunțați la carne (puteți folosi peștele oceanic), introducând un regim cu legume, fructe, sucuri și graminee uscate natural. Dacă veți proceda așa, sănătatea dumneavoastră va marca o îmbunătățire evidentă după 2 luni. La alte întrebări legate de sănătate, vă va da un răspuns surprinzător un bioenergoterapeut.

● Șansele pe ani — vă vor

da un orizont și veți putea decide sigur. 1993 — câștiguri financiare prin schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu. Posibil o schimbare în starea civilă. Anul casei al familiei. An favorabil pensionării. 1994 — fluctuații financiare și sentimentale. Încetiniți sigur ritmul muncii. An de reflexie și bilanț. 1995 — an favorabil unor câștiguri neașteptate și o șansă în profesie. 1996 — posibil negociere contract de succes, tensiuni în familie. Nu se recomandă noi proiecte. 1997 — favorizează unirea matrimonială, călătoriile, viața de familie și o reușită profesională. 1998 — fluctuații financiare și sentimentale. Posibil divorț sau căsătorie. 1999 — celibatarii au șanse bune pentru căsătorie: o schimbare majoră, sigură, pe plan profesional: succes pe plan financiar 2000 — multă muncă dacă vă angajați în activități noi. Casa, familia, călătoriile iată preocupări favorizate în acest an.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul).....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr. telefon.....
Nr. înmatriculare mașină.....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin taxă de urgență.

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o taxă de urgență. Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra” la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C.”.

Două gemene trăiesc aceeași viață

• Asemănarea este stupefiantă: aceleași cumpărături, același jurnal de călătorii, aceeași moarte

În orașul Barnoldswick, din Anglia, s-au născut, din același ovul, acum 82 de ani, surorile Lizzie și Edith Hope. Toată viața s-au îmbrăcat identic, s-au măritat, printr-o dublă ceremonie, cu doi tineri numiți Ted și au lucrat alături într-o fabrică de confecții. Casele lor, aflate la o mică distanță una de alta, erau aproape la fel, mai ales în interior, surorile folosind mobile asemănătoare, plasate în același mod. Sora mai mare a acestor gemene bizare, Annie Lofthouse, precum și prietenii apropiați afirmă că ele aveau posibilitatea să-și transmită gândurile prin telepatie, neavând nevoie să vorbească între ele, pentru a face anumite lucruri. Când plecau în concediu, de data aceasta în localități diferite, ele aveau obiceiul să-și noteze impresiile de călătorie. La înapoiere, lucru bizar, însemnările erau identice, constatându-se că fiecare a făcut același lucru în aceeași zi și la aceeași oră. De exemplu: vizionau un film în același timp, sau efectuau cumpărături concomitent, fiecare achiziționând aceleași

bunuri! Meniurile servite zilnic pentru soți, cei doi Ted, erau la fel, deși cele două surori nu s-au sfătuit niciodată referitor la meniurile ce trebuiau gătite. Când Edith cădea la pat bolnavă, în aceeași zi se îmbolnăvea și Lizzie. Dar cea mai mare suferință pentru cei ce le-au cunoscut a fost moartea lor.

Doi nepoți, venind să facă o vizită mătușii lor Edith, au descoperit că aceasta era moartă în fața ușii dormitorului, cu mâinile încleștate pe clantă, parcă în încercarea de a cere cuiva ajutor. A fost sesizată poliția, care s-a deplasat și la casa lui Lizzie. După ce au spart ușa de la intrare, au găsit-o pe bătrână moartă... în fața ușii dormitorului, cu mâinile înțepenite pe clantă, parcă într-un ultim efort de a cere ajutor! La autopsie, medicul a constatat că cele două gemene au murit în același timp, între orele 21 și 22, datorită unui atac de cord.

Gemenele Lizzie și Edith cu sora lor mai mare Annie, într-o fotografie de familie

Ieri dimineață, când să ies pe ușă, m-am izbit de Dumnezeu

• Într-una din cele șapte vieți ale sale, omul, bolnav, vine la doamna VASILICA CIUPEA, bioenergo terapeut, pentru a se vindeca

Mi-am zis că n-ar strica să fac cunoștință cu Dumnezeu și m-am supus ședințelor cu bioenergie. Am fost pacientul doamnei Ana Temercea, când am simțit căldura invadându-mi corpul, în timp ce picioarele erau mai puțin afectate de acest misterios fenomen. Mi s-a atras atenția că am depunere de săruri la nivelul genunchilor. A urmat ședința de dublă energie, cu Ana Temercea și Vasilica Ciupea. De această dată am fost aproape adormit și simțeam cum încep să plutesc, într-o altă dimensiune. Cred că în acel moment mi-ar fi fost greu să spun și cum mă cheamă. Genunchii mi-au fost pur și simplu cuprinși de „flăcări”.

Cu Mariana Ciupea am trăit o experiență inedită. A fost ca și cum m-aș fi izbit cu capul de cer, atunci când am vrut să mă ridic din pat,

după ședință. Izbitora de un invizibil obiect contondent m-a aruncat înapoi în pat.

Cele trei femei — Vasilica Ciupea, Ana Temercea, Mariana Ciupea — par a veni dintr-o altă lume. Ochii lor emit o lumină ciudată.

Concentrarea asupra pacientului aduce o imagine invizibilă pentru restul oamenilor. Am fost martorul unui fenomen, pe care nu l-am văzut, dar a cărui putere am simțit-o încălzindu-mi corpul: formarea aurei, care „îmbracă” trupul pacientului.

Vasilica Ciupea: „Aura o văd jur-împrejurul corpului pacientului. Este de culoare bleu-argintiu, cu nuanță de vernil pe margine. Culoarea verde anunță vindecarea. La omul credincios, aura apare în culorile curcubeului sau roșcat și vernil, în funcție de credința pe care o are. Alb, argintiu, bleu sunt culorile

preferate ale lui Dumnezeu. La un necredincios, aura apare în culori tulburi. După ce merg la biserică, își recapătă culoarea bleu-argintie”.

Doamna Trif Gabriela s-a aflat în apropierea aurei, asistând la tratamentul surorii sale, bolnavă de cancer: „Am fost martoră la prima ședință luni, 9 august, fără să-mi facă nimic personal, însă după aceea n-am mai fost în stare de nimic, aproape o oră. N-am putut, de exemplu, să conduc mașina. Totul se învârtea cu mine. Fierbințeala și furnicăturile îmi invadaseră corpul”.

Apropierea de aură produce chiar și vindecări spectaculoase: „Am asistat la ședințele cu mătușa mea, paralizată. Dimineața mă trezeam cu dureri groaznice de cap și nu mă puteam scula din pat, fără două-trei aspirine. Am un ulcer cu două nișe deschise. Acum, după șase ședințe cu mătușa mea, la care am asistat, durerile ulcerose au dispărut și am început să dorm fără somnifere”.

Îi sfătuiesc pe cei ce nu cred în forța energetică a familiei Ciupea să se convingă pe propria piele. Nu de alta, dar, după ce ieși de acolo, constăți că ești alt om și poate că, într-adevăr, aceste femei cu puteri supranaturale anunță dorința lui Dumnezeu de a schimba lumea.

DAN GHEORGHE

Când aripa morții oprește mersul ceasornicului

În orașul englez Brighton, port la canalul Mânecii, s-a petrecut un lucru ieșit din comun. Lisa Perkins era gravidă. Sarcina îi crea o serie de neplăceri, mai ales că sănătatea nu-i era prea bună. Din această cauză, se prevedea o naștere grea. Într-o noapte, ea își viscăză părinții, decedați de mai mulți ani. Tatăl parcă vorbea ceva cu mama ei. Nu le putea auzi vocile și înțelege cuvintele în vis. Apoi și-a văzut tatăl apropiindu-se de calendar și arătând data de 22 martie, după care s-a îndreptat spre o pendulă, căreia i-a învârtit limbile, până ce acestea au arătat ora 10. A doua zi Lisa a povestit tuturor visul, traducându-l că va naște pe 22 martie la ora 10. Dar copilul s-a născut cu trei zile înainte și nu la ora arătată în vis. Pe data de 21 martie tânăra mamă și-a pierdut brusc cunoștința și cu toate intervențiile medicilor, la 22 martie ora 10 a murit, datorită unei puternice crize cardiace. Ceasul a indicat scadența fatală.

În 1872, un american cu însușiri deosebite de medium, pe nume Godfrey Rowland, s-a instalat într-o regiune pitorească din Florida. Cu timpul, descendenții lui au creat un mic cătun, ce azi are peste o sută de suflete, numit Casadaga. În această localitate, un lucru curios este faptul că, în sat, o cincime din săteni au însușiri

de medium. O locuitoare din cătun, Tracy Howkins, a rămas văduvă acum câțiva ani. Cu câțiva timp înainte de a deceda, soțul primise un dar de la soția lui un ceas cu pendulă, foarte robust, pe care l-a așezat într-una din camere. La un an de la trecerea în neființă a soțului, chiar la ora decesului, pendula s-a oprit. De atunci, în fiecare an, la aceeași dată și oră, orologiul se oprește, ca și cum o mână invizibilă intervenise, iar după două ore pornește, fără ca să-l pună cineva în funcțiune.

Baronul Schrenk-Notzing, om de știință, s-a îmbolnăvit și a trebuit să fie internat urgent într-o clinică. După o săptămână de investigații a fost operat. În dimineața următoare când soția se pregătea să se ducă să-și vadă soțul observă că pendula din hol s-a oprit la ora 11. Privind ceasul de la mână, bagă de seamă că nici acesta nu mai funcționa, de la aceeași oră. Controlând și alte ceasornice, aflate în casă, spre groaza ei observă că toate erau oprite la ora 11. Cu o tristă presimțire porni spre clinică, unde medicii o anunțară că fix la ora 11, soțul ei intrase în eternitate.

Oprirea ceasornicelor este o enigmă, mai ales când ea se repetă în diferite situații și când acest lucru indică un mesaj tragic.

Puterea misterioasă a lui Hanan

Hanan Avraham, azi în vârstă de 56 de ani, are puteri misterioase, ce au intrigat mulți oameni de știință. Născut în România, în anul 1937, el a emigrat în Israel la 10 ani, împreună cu părinții. În anul 1969 înființează la Tel Aviv „Asociația de parapsihologie”, apoi este ales membru al „Academiei americane de parapsihologie”, al „Societății de spiritism”, din Anglia, și al „Uniunii Internaționale de telepatie prin influx manual”. Numeroase dispariții au fost elucidate de Hanan. În 1983, familia Baumei, al cărei fiu dispăruse undeva în Liban, a venit la el, cu un saculeț ce aparținuse celui dispărut, pentru a-l solicita ajutorul. Folosind forța lui de vizionar, el a reușit să stabilească că băiatul este în viață și printr-o puternică concentrare să indice și locul unde se afla. Avraham a fost solicitat și de poliție pentru elucidarea unor dispariții misterioase a unor copii. Hanan a precizat că este vorba de o serie de crime comise de o sectă mistică, ce practica un ritual, cu sacrificii umane. Printre victime s-au numărat copii Da-

vid Strikovski, Israel Sofer, Oren Barenami și alții. El a arătat poliției că toți suspecții arestați sunt nevinovați. Secta criminală, a precizat Hanan, acționează la Tel-Aviv și în împrejurimi, iar de la o vreme și-a extins activitatea și în nordul țării. De curând, vizionarul a ajutat poliția să descopere cadavrele elevilor Ioakov Kessler și Shlomo Suski, înecați, și ale căror corpuri, cu toate cercetările efectuate, nu au putut fi găsite. Dar cel mai extraordinar examen a fost dat la Statul Major al Armatei Israeliene. Aici, sub privirile neîncrezătoare, a început, ale ofițerilor, el a început să descrie pozițiile armatei siriene și amplasamentele diverselor arme de luptă din jurul Damascului. Amanunțele date de Avraham au fost atât de precise, date pe care nu avea, de altfel, de unde să le cunoască, încât acestea au uimit auditoriul pe care l-a convins de puterea misterioasă ce o deține.

Pagină realizată de AUREL DIANU

Julian Chiriac, 18 ani, șomer, bolnav de epilepsie: „Când domnișoara Ciupea pune mâinile deasupra mea, simt o răceală în tot corpul, dar mai ales la cap și simt cum totul în mine zvâcnește și parcă e așa, o forță, care vrea să mă ridice. La un moment dat, simt că plutesc”.

Ion Cristina Florentina, 12 ani, cancer generalizat, semipareză, irecuperabil: „Simt o putere aici, lângă mine, extraordinar de mare și căldură în corp. Unde mergeți cu mâinile, acolo se duce și căldura”.

Trif Gabriela, medic pediatru: „Probabil niște modificări ale organismului, absolut inexplicabile, coroborate cu fluidul de energie, de origine necunoscută, dar pe care eu îl bănuiesc a veni de la Dumnezeu, au dat naștere câmpului bioenergetic, deosebit de puternic, pe care îl posedă acești oameni”.

Pe fondul indiferenței autorităților

ROMÂNIA ESTE INVADATĂ DE MEDICAMENTE UCIGAȘE

Până în 1989, în România exista un sistem bine organizat de control al medicamentelor. Acest control a încetat din viață după revoluție. Specialiștii Institutului pentru controlul de stat al medicamentelor sunt „încurajați” să plece, de salariile mizerabile și desconsiderați ca oameni și ca profesioniști. În acest timp, piața românească este invadată de medicamente românești sau de import cu un mare grad de toxicitate, aducătoare de moarte.

Slugă la doi stăpâni

Stau de vorbă cu doamna Gabriela Tuduscuiuc, farmacist la Institutul pentru controlul de stat al medicamentelor, membru al Inspecției naționale de farmacii: „Nu mai sunt specialiști în institut. În secția de tehnică farmaceutică am rămas doar eu, dintre cei cu experiență. Cei ca mine au plecat la firme străine, și-au deschis farmacii particulare, alții au plecat la Facultate și cei în vârstă au fost pensionați, de curând, în grup”.

Să ciulim urechile

Auriculoterapia

• Diagnostic simplu și tratament eficace

Cunoscutul medic francez NOIGER, în anul de grație 1951, pune bazele unei noi ramuri a medicinei numită AURICULOTERAPIE, care folosește pavilionul urechii pentru diagnostic și tratament.

Amintitul medic a pornit de la experiența seculară a medicinei populare din bazinele mediteraneene, unde, în cazul nevralgiilor sciatiche, se obțineau multe vindecări cu ajutorul cauterizării unor puncte de pe o porțiune a pavilionului urechii. Actualmente, ceea ce se știe sigur este faptul că pavilionul urechii, pe lângă rolul său de captare și dirijare a sunetelor spre urechea internă, are și rolul de diagnostic.

Acționându-se asupra unor puncte active de pe suprafața sa, se pot trata cu succes unele suferințe fizice și psihice. Așa, de pildă, nervozitatea, iritabilitatea, agresivitatea, își au corespondența pe lobul urechii. Specialiștii în domeniu afirmă că pentru tratament se determină mai întâi punctul corespunzător bolii respective, după care se introduc superficial ace magnetice, la fel ca și în acupunctură.

Rezultate de excepție se obțin în tratarea migrenelor, cefaleelor, în astmul bronșic și în unele afecțiuni ale ochilor.

De asemenea, prin aplicarea acestei metode de tratament s-au obținut rezultate notabile în tratarea obezității și în abandonarea fumatului. De ultimă oră, medicina chineză folosește în mod curent această renumită tehnică în anestezii.

ION CEACARU ■

Institutul are doi stăpâni: Ministerul Sănătății și Academia de științe medicale. „Academia ne-a dat anul trecut niște fonduri de ordinul milioane. S-au constituit colective de cercetare, iar oamenii care au lucrat, au primit maximum 40 000 lei. Nu se știe cum a fost repartizat restul de bani”. Referitor la salarii: „Ministerul Sănătății este stăpânul cu banii. Cu câteva zile în urmă a venit noua grilă de salarii, cu o majorare de numai 6 la sută. Spre exemplu, un farmacist-specialist are nu mai mult de 53 790 lei, iar un cercetător 50 000 lei. E vorba despre singurul institut de acest fel din țară, cu importanță vitală pentru sănătatea populației”.

Invazia medicamentelor toxice

Domnul Dumitru Lupuleasa, director general-adjunct al Direcției generale farmaceutice din Ministerul Sănătății și președintele Inspecției naționale de farmacii, descrie invazia: „Inspecția trebuia să aibă acces și la fabricile de medicamente dar Departamentul Industriei chimice din Ministerul Industriilor nu a fost de acord cu ceea ce vrem noi să facem. Anul trecut 30 la sută din medicamentele din fabrici au avut deficiențe de calitate. Sperăm să fie din nou ca până în '89 — control în fabrică”.

Iată ce fac importatorii de medicamente: „Tot importul ar trebui să treacă pe la noi, pentru verificare, dar în ultimii trei ani au apărut foar-

te mulți importatori, care ocolește institutul și aduc pe piață ce vrei și ce nu vrei, pentru că nimeni nu-i controlează. Ei n-au de cine să se teamă. A doua problemă este dotarea tehnică precară a institutului. Noi nu avem cu ce să testăm noile medicamente din import, care necesită cromatografie de înaltă performanță. Pentru testare ne folosim de metode rudimentare, ceea ce necesită mult timp”.

Ce se întâmplă în farmaciile particulare?

„Farmaciile particulare au mai multă independență, spune doamna Tuduscuiuc, și în propriile laboratoare prepară medicamente, în care pun tot felul de minuni. Ca să câștige, sunt în stare de orice. Nimeni nu-i poate controla și nu vin la noi, pentru analiza medicamentelor, taxele de analiză fiind foarte mari, cam 500 de dolari. Există laboratoare ilegale, unde se prepară medicamente și în această activitate sunt implicați farmaciști. Mai mult, medicamentele din import, neavizate de institut, se vând în farmacii”.

Nu sunt bani pentru inspecție

„Nu avem la dispoziție mijloace de transport sau facilități de transport, în inspecția de teren, declară domnul Lupuleasa. De multe ori am plătit hotelul din buzunarul nostru. Ar trebui să existe un buget la dispoziția Inspecției, pentru deplasare rapidă și pe orice distanță. Salarizarea de la buget, a inspectorilor este total necorespunzătoare și nu bag mâna în foc pentru corectitudinea inspecțiilor”.

De pe urma comerțului cu medicamentele ucigașe, se câștigă milioane, dar se pune în pericol sănătatea oamenilor. Domnii guvernanți ce fel de medicamente iau: din surse „curate” sau de la farmaciile publice?

DAN GHEORGHE ■

Sfatul nostru

NU E BINE SĂ TURBAȚI

• Dar dacă totuși — atunci e indicat să știți că:

● Rabia este o boală virală a sistemului nervos central, care poate afecta orice mamifer și care se transmite prin secreții infectate, în special salivă. Majoritatea cazurilor apar în urma mușcăturii unui animal infectat, dar pot exista și alte căi de transmisie.

● Animalele din mediul urban (câini, pisici) sunt responsabile de transmisia bolii într-o proporție foarte mică, 2—3 la sută, față de cele sălbatice (lup, vulpe, bursuc, arici etc.).

● La OMS sunt raportate în fiecare an 1 000 de decese, dintr-un total de 30 000 de cazuri în întreaga lume.

● Dar cum apare boala? La început, virusurile se multiplică la nivelul mușcăturii. Apoi, virusul se propagă centripet de-a lungul nervului, către sistemul nervos central. Aici se multiplică din nou și ajunge la alte țesuturi: glande salivare, suprarenale, rinichi, piele, inimă. Trecerea prin glandele salivare favorizează transmiterea prin salivă. Perioada de incubație (de la mușcătură până la apariția bolii) variază între zece zile și un an, cu o medie de două luni.

● Ce trebuie să facem dacă ne mușcă un câine, o pisică sau un animal sălbatic? În primul rând trebuie bine curățată plaga cu apă și săpun, apoi dezinfectată. La cabinetul medical se face profilaxia tetanosului.

● Dacă animalul este cunoscut, se va ține sub observație timp de zece zile. Dacă în această perioadă animalul nu se poartă ciudat, dacă nu își schimbă comportamentul de până atunci, suntem în afara pericolului și vaccinarea nu este indicată.

Dacă animalul este fără stăpân, se recomandă vaccinare preventivă.

În cazul vânatului, se va face examenul de laborator al oreierului acestuia, pentru un diagnostic corect.

● În cazurile recomandate, se face imunizare pasivă cu ser antirabic și imunizare activă cu vaccin antirabic.

Dr. IOANA MATEESCU ■

Media Plus srl

Dacă Dumneavoastră știți CE doriți, noi știm CUM, CIND și PRIN CE MIJLOACE să acționăm pentru ca produsele sau serviciile oferite de firma dumneavoastră să dobândească o aureolă aparte.

✦ Filme publicitare

✦ Spoturi pentru televiziune

✦ Grafică publicitară

✦ Tehnoredactare computerizată

✦ Cărți de vizită

✦ Hirtie antet

✦ Campanii publicitare complexe

✦ Difuzare materiale publicitare în massmedia

BUCUREȘTI, str. Galaction, nr.84, sect.1 ☎ (01)666.21.52 / 688.61.12

PATRICK SWAYZE — seducător cu inimă mare

Am fi tentați să spunem că Patrick Swayze are tot ce-și dorește pentru a fi fericit. După filmele *Dirty Dancing* și *Ghost*, care l-au propulsat printre stururi, a colecționat numai succese. Mai mult decât atât: în 1990 a fost declarat de către o revistă americană cel mai sexy actor. Căsătorit de 17 ani cu Lisa, cei doi alcătuiesc un cuplu perfect. S-au cunoscut în studioul de dans al mamei lui Patrick. El avea 19 ani, ea numai 15. De atunci nu s-au mai despărțit și locuiesc împreună, în ranch-ul lor imens, înconjurați de cal de rasă pur sânge arab. Ai putea crede că visezi. Acest lucru ar însemna să uitate că la Hollywood zămbetele sunt în general doar o suprafață, ascunzând uneori mari dureri.

Pe 18 august, Patrick a împlinit 41 de ani, iar anul trecut considera că are deja vârsta la care în sfârșit omul visează să aibă un copil.

Cei doi asteptau cu nerăbdare nașterea primului copil, dar din nefericire, după 4 luni, Lisa a pierdut sarcina.

Pentru actor și soția sa, familia are prioritate în fața succesului.

În ceea ce privește cariera, Patrick Swayze n-a cunoscut numai lucrurile bune. Ametit de succesul lui din *Ghost*, Patrick a început să consume foarte mult alcool. Toi i s-a datorează ieșirea din criză. De la turnarea filmului *City of Joy* la Calcutta Patrick păstrează amintiri emotionante. Se aștepta mult de la acest film, al cărui scenariu după romanul lui Dominique Lapierre este superb, dar filmul n-a convins și a fost, din punct de vedere comercial, o catastrofă. Patrick nu a avut nici o vină, el și-a jucat rolul perfect. Un eșec nu a reușit să-l demoralizeze pe Pat. A început imediat lucrul la alt film: *Honor Among Thieves* — unde joacă rolul unui tată ce încearcă să arate copiilor săi ce înseamnă viața adevărată. Patrick Swaze și-a dorit dintotdeauna să realizeze un film despre balet.

Baletul — explica Patrick — este o disciplină unde sen-

timentele se exprimă prin trupul artistului mai mult decât prin dialog. A juca cu Lisa este ceva fantastic. Este normal să fie așa, am spune noi, doar cei doi s-au cunoscut în sala de balet a doamnei Swayze — profesoară de dans ce a inoculat acest virus fiului său, pe care îl alinta Buddy.

Dacă vă întrebați domnișoarelor care este secretul formei sale fizice, al superbilor săi mușchi, trebuie să știți că se datorează antrenamentului: pe vremea când era licean, practica cu succes boxul și luptele. Apoi a trecut la fotbal american și, în cele din urmă, la dans. Rezultatul pare a fi concludent. De atunci, cursurile mamei lui Patrick sunt luate cu asalt, cu atât mai mult cu cât pe afișul publicitar sunt imediat recunoscuți mama și celebrul său fiu.

Toți ați adorat filmul *Dirty Dancing*, în care eroul principal, după părerea lui Patrick, este tot dansul. Povestea unui balerin care își petrece nopțile într-un club privat

unde puțină lume este admisă. Acolo se întâlnesc cei mai buni balerini din regiune. O tânără (Jennifer Grey), venită în vacanță, ajunge în acest loc întâmplător. Întâlnirea cu eroul nostru va fi pentru ea un adevărat șoc. Ea îi va cere să o învețe să danseze — în

final el va accepta. Între cei doi ia naștere o mare pasiune, cu care părinții fetei nu vor fi de acord.

Dirty Dancing — un film ce înseamnă muzică și dans și pe care nu l-ați văzut încă; ar merita să o faceți!

HOTHOUSE FLOWERS

Al treilea album al celor de la *Hothouse Flowers* — *Songs From The Rain* — este produsul unei odissei care a început în anii '80, când prietenii Liam O'Maonlai și Fiachna O'Braonain s-au întâlnit într-o școală galică. Acolo au prins rădăcinile *Hothouse Flowers*, cei doi amici având o pasiune comună pentru instrumentele muzicale tradiționale. Lor li s-au alăturat bateristul Jerry Fehily, basistul Peter O'Toole și saxofonistul Leo Barnes, astfel luând ființă, la Dublin, *Hothouse Flowers*.

Exuberanță lipsită de afectare și performanțele live au consacrat *Hothouse Flowers* drept cea mai impresionantă și aplaudată trupă irlandeză de la U2 încoace. Și chiar compania de înregistrări U2 — „Mother” le asigură celor de la *Hothouse Flowers* intrarea în lumea show-business-ului. După aceasta, ei își urmează propriul drum — descoperind și folosind noi elemente muzicale, pe măsură ce lucrează împreună. Și într-adevăr primul lor single — o piesă viguroasă dansantă, intitulată *Love Don't Work This Way* — i-a șocat pe unii cu ceea ce părea să fie o ruptură definitivă de începuturile lor folk. Dar pentru tru-

pă aceasta nu constituia o contradicție, căci cariera lor fusese dedicată unirii tuturor elementelor ce deseori par ireconciliabile.

La șase ani de la lansarea celui single de succes — *Love Don't Work This Way*, albumul *Songs From The Rain* stă mărturie a abilității trupei: de a cuprinde și a extinde dezvoltând cele mai variate stiluri muzicale. În ultimii cinci ani, cei de la *Hothouse Flowers* au fost bine apreciați în întreaga lume ei alternând aparițiile live cu munca în studiourile de înregistrare. Au avut turnee în Japonia, Statele Unite și Australia, unde al doilea lor album *Home* a stat pe primul loc în topuri timp de șase săptămâni. Întors acasă, ei încep să se preocupe de problemele ecologice și le protejtie a mediului, dar continuă să cânte împreună, dezvoltând idei noi și rafinându-și meșteșugul.

Succesul lor rezidă și în nerentarea la tradiții la rădăcini. Astfel după turneul promoțional pentru al doilea album *Home*, cei de la *Hothouse Flowers* s-au reîntors neanunțați în ținuturile lor galice de baștină.

În albumul *Songs From The Rain*, Liam O'Maonlai confirmă talentul său de versificator prin melancolia și introspectiile conținute în textele pieselor, talent care adesea este rezultatul înțelegerii cu partenerii săi. Produs de Stewart Lewis (Womack & Womack, Simply Red), albumul ilustrează acea comuniune unică și înțelegere perfectă stabilită între membrii unei trupe ce cântă împreună de ani de zile și care și-au descoperit acea formulă chimică proprie.

Au trecut destui ani de când *Hothouse Flowers* a luat ființă, dar componenții trupei sunt cuprinși încă de venerație față de muzica ce i-a fascinat de la început. Ei știu că muzica este ceva mai mult decât un produs sau un accesoriu la modă. Și albumul *Songs From The Rain* demonstrează aceasta.

Whitney Houston

FLASH - CONTACT

■ ■ Reggie — componenta formației *Indeep* (amintiți-vă piesa *Last Night a D.J. Saved My Life*) revine solo, după ce a fost o perioadă la *Techno-tronic*. Un titlu fierbinte ce incendiază orice ring de dans — *Hot*.

■ ■ Supranumită Queen of Pop, Janet Jackson staționează în sferele înalte ale hiturilor cu *That's the Way Love Goes*, iar noul single *If* promite să ajungă și el prin topuri. Ce visează Janet? Să facă un film în regia lui Coppola și Scorsese și apoi să înregistreze un album jazz.

■ ■ O vară frumoasă atât din punct de vedere meteo cât și muzical. Un titlu venit din Spania, ce nu trimite cu gâ-

dul la soare și plajă. Este un titlu rece — *Roșu și Plâns* — la fel ca *Dreams* al lui Gabrielle.

■ ■ Într-un recent show în S.U.A., doamna Brown (Whitney Houston) i-a spus unui fan care îi cerea un autograf: „Pe biletul dumneavoastră scrie că aveți un loc în sală”. Deloc amabil, nu-i așa?

■ ■ Yazz & Aswad semnează un nou hit. Negresa blondă care ne-a făcut să dansăm pe *The Plastic Population* și *The Only Way is Up* și-a luat o vacanță și între timp a devenit mămică. Revine însă în mare formă cu acest *How Long*, ce probabil nu va trece neobservat.

Topuri — Radio Contact

— ediția 33

• TOP 30

1. 4 NON BLONDES — What's Up?
2. FREDDIE MERCURY — Living On My Own
3. DEBORAH HARRY — I Can See Clearly

• TOP SLOW & BLUES

1. MARCO MASINNI — Anna Viviano
2. BRIAN FERRY — Will You Love Me Tomorrow
3. LISA STANSFIELD — In All The Right Places

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. THE SUNDAYS — Here's Where The Story Ends
2. BC & BASIC BOOM — Knock Knock
3. PRAISE — Easy Way Out

Chioșcari și stalinozauri

Profesorii Rodica Uță-Urtescu și Dorin N. Urtescu au elaborat împreună volumele: „Aspecte ortografice controversate” și „Cuvinte cu deficiență de scriere în limba română”. Iată că, de data asta, dl Dorin N. Urtescu (profesor de limba și literatura română la Liceul „George Coșbuc” din București) se desprinde, solitar, cu volumul: „De la chioșcari la vesternizare” (Editura „HUMANITAS”, 1993; 197 pagini, 300 lei).

În lingvistica modernă, „Micul dicționar de cuvinte actuale” se apropie, într-un anume fel, de „Tabletele lingvistice” ale lui Al. Graur, cât și de două cărți de referință în domeniu: „Dicționar de cuvinte recente”, de Flori-

ca Dimitrescu și „Mic dicționar de neologisme”, de Florin Marcu. Distinsul filolog, prof. univ. dr. Gh. Bulgăr fixează în mod explicit coordonatele dicționarului: „putem parcurge cartea cu folos și cu zâmbet îngăduitor, uneori amar, totdeauna reconfortant, prin capacitatea limbii de a ne cristaliza istoria”.

Cu osebire în acești ultimi 3 ani postdecembriști, nu doar „spectacolul” politic și social — atât ca fenomen unic și irepetabil, cât și ca limbaj folosit de unii protagoniști — ci chiar și limba veche și înțeleaptă a primit unele influențe ale momentului. Dintre cele circa 90 de cuvinte selectate de dl profesor Urtescu, reținem câteva pentru exemplificare: **golaniadă, feseniadă, ceccești, pecerilă, securilă, celulist, democratură, stalinozauri, minoritariza, fesenar, hucicarie, chioșcările** etc. Chiar de la editarea micului dicționar au apărut cuvinte noi, pe care ne grăbim să i le aducem la cunoștință dlui Urtescu: **cifirică, cucuvelnic, vâcărță, a cotroceniza** etc. Unii guvernanți suferă de „coruptură” ș.a.

Participăm, așadar, la un adevărat „jarmaroc” al vocabulelor. Să fim cât se poate de bine înțeleși. Profesorul Urtescu nu ia în calcul mahalagisme, cuvintele bulevardiere, altele care „consoanează” doar în limbajul vulgului. Dl Urtescu merge, ca

intenționalitate și ca finalitate, ceva mai departe. Să desprindem câteva calități evidente ale cărții. În primul rând, aspectul științific, ordonat. Apoi — chiar pe asta se mizează din start, deși unii colegi s-au supărat pe netemei — pe puterea mare de creație lingvistică a unor jurnaliști. E vorba și de spontaneitatea și sârgul cu care sunt culese și „înregimentate” noile cuvinte, dându-li-se astfel și o valoare de atestat lingvistic. Fără-ndoială că aceia care vor cerceta această perioadă de tranziție vor scoate în relief nu doar valoarea lor expresivă, ci conotațiile subtile, ascunse, care definesc epoca, care o colorează, o îmbracă uneori în haina umorului.

Cunoaștem, desigur, flexibilitatea limbii române. Puterea ei de adaptare la toate avaturile momentelor, fie cruciale, fie de tranziție. Nu știm și n-oi nu ne interesează câte dintre aceste cuvinte noi vor intra în lexicul de mâine. Aici putem încadra, neîndoindu-ne, românizarea unor americanisme, franțuzisme, italianisme, turcisme, anglicisme, țigănisme etc. Aceste cuvinte nou create vor trebui să primească, însă, atât girul academic, cât și pe acela al timpului neiertător, care este supremul girant. Harnicul profesor și-a făcut, însă, pe deplin, datoria.

DORIN SĂLĂJAN ■

Întreabă-mă

să te-ntreb !

Cumpăr fotbaliști!

— Cu ce v-ați mai ocupat în perioada în care nu ne-ați mai onorat cu distinsa dumneavoastră colaborare ?

— M-am particularizat (formula privatizat îmi repugnă). Nu mai scriu cu negri (care nici eu nu sunt chiar blond), nu mai accept să-mi scrie sonetele Mircea Dinescu (eu nefăcând altceva decât să le iscălesc), nu, acum fac totul de capul meu. Cu capul meu. Eu scriu, eu controlez, eu vând. Și, evident, doar eu încasez paraii.

Am pus pe picioare un negoț complementar și am ajuns aproape un V.I.P. (Victor Ioan Popa ?), beau Pepsi la recepții, îmi vâpșesc sprâncenele la Valmy (cocoana, nu celebra bătaie), citesc Cristoiu și călătoresc în draci. Acum vin de la Câmpulungul Muscelului pe care vreau să-l fac capitală de județ. Deocamdată.

Bine, dar cum rămâne cu avuția, că doar n-am s-o depun la Banca (de organe) recent înființată ? Mi-am satisfăcut unele capriții: mi-am pus flecure la pantofi, mi-am procurat o vată (Săniuță), un bec-lumânare de 40 wați și, în genere, investesc. Am câteva firme (luminoase) precum Atelierele pentru recondiționarea prafului de purici infestat de la Jibou, Uzinele de plute de candelă de la Mehadia, Centrul de studii în chestia bețelor de umbrelă și multe altele. Am și o editură numită „Io” unde se tipărește Cartea de telefon a Saharei, un ziar („Ziua zilei”) cotidian cu apariție mensuală, am și o Școală de educație sexuală, dar ce nu am ?

N-am fotbaliști. Ei sunt singurul produs românesc cu prețuri tot mai scăzând. Deci... iată o nouă șansă de a mă onassiza (pe românește sechelariza) drept care voi achiziționa fotbaliști (en gros) din toate fruntariile. Hagi ? E cam bătrân. Pele ? N-are buletin carpato-dunăreanopontic. S-o iau pe Gabriela Sabatini ? E logodită.

Să iau portari ? Am bodyguarzi (nu-s sigur că se scrie așa). Fundași ? Asta ar face bine imaginii noastre europene (homosexuali, se înțelege).

Extreme ? Nu e nimerit acum când extremismul e pus la Zidul Berlinului.

Extreme stângi ? Feri, Doamne ! Mi-aș sui în cap toată dreapta (Stângă de la Craiova trebuie depus la A.S. Jilava, iar Stângaciul stelist la F.C. Aiud sau chiar Dof-tana !).

Extreme drepte ? N-ar fi drept, n-ar fi prudent... Să iau câți mai mulți centri ? Nici centrul nu e o soluție ideală.

Stoperi ? Am stat prea mult la stopuri așteptând elipiciul: verde ? roșu ?

Mijlocași (adică aproape chiaburi) ? Ar fi ceva. Se înțelege cât de complicate sunt problemele consilierilor mei economici și nici eu nu mă zbugui în voie.

Când iau banii de la Arion (numele aduce a tabac și a detergent grecesc) îmi voi oferi câțiva croniciari sportivi spre a-mi împodobi rezervația.

Să încep cu Fănuș Neagu ? I-aș da un milion de maravedas de buzunar, i-aș asigura prânzul la cantină și cina la cazinou, dar ce mă fac cu băutura ?

GHEORGHE TOMOZEI ■

Stelele strălucesc, dar...

Hollywood-ul are nevoie de ajutor

• S-a lansat un program de revigorare a turismului în cetatea filmului

Milioane de turiști, înarmați cu aparate de fotografiat și filmat, invadează în fiecare vară Bulevardul Hollywood, cea mai celebră arteră din cetatea cinematografiei.

Din păcate, zilele de glorie ale acesteia sunt departe, iar dezamăgirea vizitatorilor nu-i mai aduce a doua oară la Hollywood, unde stelele filmului american și mondial și-au plimbat pașii. Curiozitatea turiștilor nu mai este satisfăcută decât de celebrele urme de amprente ale mâinilor și picioarelor, impregnate în cimentul Bulevardului Hollywood, pentru că alte distracții nu prea mai există. Chiar și vedetele de azi au părăsit orașul, preferând să frecventeze Beverly Hills și Malibu, nume cu rezonanță actualmente mai puternică în turismul zonal.

Pe Bulevardul Hollywood pot fi văzuți la tot pasul oameni neajutorati, aflați dincolo de pragul sărăciei, aventurieri, cersetori, prostituate, și fețe obosite, care încearcă

să-și plaseze marfa, de la măruntisuri fără valoare, până la droguri.

Cei 20 de milioane de turiști, care vin anual să vadă Hollywood-ul, tind să se împuțineze într-un mod dramatic. Așa că municipalitatea a lansat luna trecută un amplu program, „A trăi la Hollywood”, menit să revigoreze orașul. Sunt vizate în special piațele, cafenelele, clădirile, parking-urile, încercându-se, cu banii contribuabililor și ai sponsorilor locali, să se redea strălucirea de altădată a cetății. În proiect figurează chiar și un metrou subteran. Tonele și dughenele vor fi desființate și vor fi înlocuite cu magazine și restaurante selecte. De asemenea, pentru eradicarea numeroaselor atacuri banditești asupra turiștilor, pe Bulevardul Hollywood patrulează, în permanentă, zi și noapte, echipaje de poliție și detectivi. Jafurile au speriat iubitorii nostalgici ai Hollywood-ului, ca și, de altfel, pe locuitorii care trăiesc efectiv

aici. Măsurile de securitate sunt foarte severe.

Momentan, doar două mari studiouri cinematografice și-au anunțat participarea cu fonduri la acest program, Paramount și Disney, care țin să readucă acestor meleaguri faima pierdută. Vor urma, cu siguranță, și alți investitori.

Unul din responsabili proiectului a afirmat: „Industria filmului este imaginea Americii, pe care o trimitem în lume. Cultura Hollywood-ului trebuie promovată întâi aici și abia apoi în restul mapamondului. Iar Hollywood-ul este, fără îndoială, cheia turismului californian”.

Edilii cetății filmului sunt optimiști. Ei estimează că în doi, trei ani, cu investiții și muncă, turismul va inflori iarăși pe aceste meleaguri, devenite sacre prin celebrele nume ale filmului ce și-au legat destinele de Hollywood, în aproape un secol de cinematografie.

ADA NICOARĂ ■

Piane nu mai sunt rentabile

Prestigioasa firmă Bechstein dă faliment

Unul din cei mai celebri fabricanți de pianuri din lume, firma berlineză C. Bechstein, a cerut punerea sa în stare de faliment din cauza gravelor probleme financiare.

Cifra de afaceri a firmei C. Bechstein Pianofortefabrik GmbH (fondată în 1853, numără astăzi 68 de persoane) ar fi trebuit să fie în 1993 de 15 milioane de DM (8,8 milioane dolari), față de 21 milioane DM în 1991 (12,3 milioane dolari), a subliniat directorul firmei, Klaus Schultze.

Băncile nu mai sunt dispuse să acorde credite noi pentru acoperirea datoriilor întreprinderii, chiar dacă ele însele sunt proprietarele terenului: aceasta datorită conjuncturii

proaste din industria pianului. C. Bechstein, ale cărui pianuri cu coadă au fost utilizate de către cei mai renumiți virtuozii sau compozitori, ca Franz Liszt, Richard Wagner, Richard Strauss, Claude Debussy sau Arthur Rubinstein, speră ca municipalitatea Berlinului să-i permită să evite ruina totală.

S-au purtat negocieri cu reprezentanții Senatului guvernului regional. C. Bechstein intenționează să își vândă terenul din oraș contra sumei de 30 milioane DM (17,6 milioane dolari), pentru a ieși din impas).

ADA NICOARĂ ■

Mircea ALBULESCU

„Nu mor caii când vor câinii”

— Cum este, domnule Mircea Albulescu, să fii ministru...

— ...mai întâi că nu sunt ministru...

— ...secretar de stat?

— Pentru mine, este experiența unui rol. Nu pot să numesc altfel această îndeletnicire temporară. Presupun să faci cum faci cu meseria mea, în care mă „împieticesc” de vreo 45 de ani: te apuci să citești, te documentezi...

— ...și spui cuvinte învățate pe dinafară.

— A... nu! Nici în actoria mea n-am spus cuvinte învățate pe dinafară. Ele apar, la un moment dat, ca o necesitate a expresiei stărilor de spirit acumulate. E adevărat că un actor trăiește sub acest blestem, atunci când se suie pe scenă trebuie să vorbească cu vorbele altuia. Aici începe să fie prima mare deosebire. Atunci când am coborât de pe scenă, ceva mai jos, dacă nu cu mult mai jos, eu să intru într-un birou de funcționar de stat, am fost obligat să vorbesc cu vorbele mele, să gândesc cu gândurile mele, răspunderea devenind cu desăvârșire personală. Eu nu cred în ceea ce se cheamă opinie colectivă. Așa ceva nu există, pentru că este neomenească. Fiecare dintre noi judecăm cu propria noastră minte și emitem păreri subiective.

— Subiectivismul dumneavoastră, căți dușmani v-a creat?

— Mă mângâi cu gândul că nu este adevărat.

— Invidie?

— Invidia ar fi dacă acest om ar fi plecat din rândurile alor săi și s-ar prefăce că nu-i mai știe, nu le mai vede interesele. Or, legăturile cu colegii mei sunt destul de strânse. Nu atât cât as vrea eu...

— Din cauza lor sau a dumneavoastră?

— Din cauza noastră. Nu e vorba numai de actori, ci în general de interpreți: instrumentiști, cântăreți, balerini. După socotelile mele suntem, cu totul, vreo 7000 de oameni și strădania mea este să le facem viața puțin mai demnă în ceea ce privește posibilitățile materiale pe care le au.

— ...sau nu le au!

— Nu, că le au! Deocamdată, someri între actori nu sunt în România. O să vină, probabil, și asta, dar acum nu sunt decât, poate, două-trei cazuri izolate, de care eu să nu am cunoștință.

— Această postură, de total funcționar de stat, poate crea situații delicate. V-ați aflat într-o astfel de situație?

— Da. În legătură cu demisia lui Andrei Șerban. Numai că nu vreau să comentez acest lucru sub nici o formă. Deocamdată. Și asta, în primul rând pentru că trebuie să mă lămuresc foarte bine de ce s-a întâmplat acest lucru. Nu explic eu, actorul Albulescu, aici, ci este declarația unui... mă rog, cât sunt, acolo, de funcționar, iar explicațiile trebuie să fie foarte limpezi.

— Permiteți-mi să las aceste cuvinte ca pe acceptarea unui nou dialog, să zicem în toamnă, la începerea stagiunii. Apropo de viitoarea stagiune, cum vedeți teatrul în lupta cu economia de piață?

— Nu mor caii când vor câinii! Credeti că nu va mai fi teatru în România? Că nu va mai fi artă? Că trebuie să vină cineva să ne administreze? Suntem o țară învățată cu răul, din păcate. Dar și din feteire. Teatrul românesc trece printr-o epocă de extraordinară înflorire. În clipa de față suntem printre primele trei teatre din lume. Să ne uităm la stagiunea care s-a încheiat. Sunt foarte multe spectacole: „Fedra” de la Craiova, a lui Purcărete. Apoi, facem doi pași înapoi și ajungem la Mănușiu, cu „Richard al III-lea” la „Odeon”, mai facem doi pași înapoi și ajungem la Cluj, pe urmă la Iași, la Târgu Mureș... așa vedem câți pași am făcut înainte! Pe urmă, în film! Iese „Stejarul”, „Hotel de lux”, „Cel mai iubit dintre pământeni”! Ce Dumnezeu? E foarte bine! Eu stau liniștit. Actorul român este dintr-o școală de actorie și dintr-o genă de talent a pământului ăsta, rar întâlnită și nu e puturos. Muncește și 16 ore pe zi, cum s-a întâmplat la ultimul spectacol al lui Hausvater.

— Toată lumea din artă se uită speriată la viitor și vorbește de puținătatea bugetului.

— Să nu supărăm pe Dumnezeu! O să vină și momentul ăsta, poate, în care anumite dificultăți sau incapacități manageriale vor pune în discuție soarta artiștilor, dar sper să nu se întâmple. Nu poți să discuți despre viitor fără să te uiți la prezent. De ce ar fi mult mai rău? Viața noastră depinde numai de noi. Iar cine vine cu două degete ridicate să ceară, n-o să prea aibă succes. Oricât îi dai! Îi dai o dată, de două, de nouă ori, de cincizeci de ori, n-ai putut să-i dai a cincizeci și una oară, nu ești bun, trebuie să fii dat afară. Și sunt alții care se mulțumesc cu cât le-ai dat o dată, se organizează în colectiv, fac treabă foarte bună și au succes. Asta rămâne, până la urmă în artă, succesul.

— Privind la stagiunea care a trecut, care vi s-a părut dumneavoastră cel mai mare succes? Ce v-a plăcut mai mult?

— E greu de spus, fără să superi pe cineva și nu vreau să supăr pe nimeni. Nu sunt pu-

ține și, apoi, nici n-am putut să vad tot. E mult de umblat, să știi ce se întâmplă, nu doar într-un mare teatru, dar și în cel mai obscur cămin cultural, dintr-un fund de țară.

— Ați găsit, totuși, timp să vă faceți mai departe meseria? Nu v-ați lăsat copleșit de numeroasele probleme pe care le-ați găsit coborând de pe scenă în biroul funcționarului?

— Am filmat de curând la o producție franțuzească. „Nevăstuicile”, în traducere românească, film făcut la casa lui Puiu Marinescu. A fost o mare plăcere. Am avut eu nițică spaime la început, deși știu limba, dar nu e ca în românește! „Aoleo, cum o să spun cu toate vorbele astea pe franțuzește?” Dar mi-a ajutat Dumnezeu și le-am zis.

— Și dacă veți avea de interpretat un rol în engleză?

— Păi, în engleză lucrez cu Vlad Păunescu și am mai lucrat la un film în 1988.

— As vrea să vă întreb ceea ce multă lume ar dori să știe: e vorba de „Cel mai iubit dintre pământeni”, de ceea ce se întâmplă acolo. Dezbrăcarea în fața aparatului de filmat v-a jenat?

— Nici vorbă! Să lămurim ceva: toate actele care se petrec pe scenă sau în fața aparatului de filmat trebuie să apară pentru un actor în virtutea unei necesități imperioase. Dacă dezbrăcarea este semnificativ și are la momentul respectiv puterea de a opera asupra spectatorului, te dezbraci, pentru Dumnezeu! Povestea asta e o copilărie.

— Spectatorul român a fost altfel obișnuit.

— Unii se dezbrăcusesse mai greu, alții mai ușor. Asta e tot! Philippe Noiret, după „La grande bouffe” a fost atacat în presă: „Cum a fost posibil, domnule, să faci asta?” Nu pot să redau exact răspunsul, dar se termina cu „...zda mă-tii”. Scurt! A fost bună scena? Da! Atunci, salutare! Iar în ceea ce privește „Cel mai iubit dintre pământeni”, este un film înfreg în care vezi cât de cumplit e violentat și violat un om de toate forțele din jurul său, de la femeia care l-a iubit până la șeful de cadre. Ideea a fost să arătăm că dacă un bărbat, la un moment dat, este supus cu sila unui act de homosexualitate, acesta e răul cel mai mic care i se poate face!

— Aveați dumneavoastră o mare iubire, domnule Albulescu: scrisul. Mai scrieți?

— E o chestiune de igienă sufletească. Țin o rubrică săptămânală la o publicație, de doi ani. Am un volum de versuri, destul de vechi. Poate am să-l deschid, am să-l rafistolez și am să-l dau undeva, ca o a doua mărturie a mea, mai ales că e de acum vreo 10 ani și e destul de multă poezie erotică. Acum pot să mărturisesc iubirea mea de atunci... și acum.

— Dar cine n-a știut, din cei ce v-au cunoscut, că v-au plăcut femeile? Doar nu vă rușinați?

— Dimpotrivă! Doamne ferește! Asta-i unul dintre meritele cele mai mari ale unui om, pentru că plăcându-ți femeia, femeia aia îți va face copii, copiii îți vor face copii și vei retrăi prin ai tăi, mereu, mereu. Nu-i o demagogie. Eu stau și mă uit la Matei, la băatul meu, discret, dintr-un colț — avem noi în soi de iubire, de ne pupăm mai mult în somn — și mă pregătesc cu gândul ca din septembrie, cu ajutorul lui Dumnezeu, să devin bunic. Îmi aleg de pe acum stăpân din Clujului pe unde am să patrurez cărând și curpărat și se bătăpă bine...

— Matei a devenit tată! Felicitări! N-a ales, până la urmă, actoria?

— Nu, deși a jucat într-un film al lui Dinu Tănase cu Ștefan Iordache, a dat-o pe marca lui pasaport: automobilele. E în anul V la Politehnică. Facultatea de transporturi auto-vehicule rutiere. Noră-mea e și ea „civilă”, a terminat ASE-ul și e foarte bună economișă la o firmă străină.

LIANA TATOS

LUMEA FACE FILME

■ Martin Scorsese a cumpărat drepturile filmului *Între cer și infern*, realizat în 1963 de către Akira Kurosawa. Romanul, adaptat după un roman polițist al americanului Ed McBain, povestește istoria unui bogat om de afaceri, cărui i se cere să plătească răscumpărarea pentru fiul soferului său, victima unei răpiri. Proiectul acestui nou film enervează mult producătorii lui *Die Hard 3* (Bătălie disperată). Întâi ei au trebuit să renunțe la plasarea acțiunii pe un vapor, căci Steven Seagal folosea aceeași idee, în filmul *Capcană pe mare*. Acum, ei sunt iarăși nervoși, istoriile se aseamănă din nou. De altfel, Kurosawa îl interesează pe Abel Ferrara, alt regizor american celebru, care vrea să facă un remake al filmului *Gardă de corp*, realizat de japonez în 1961. Povestea se învârteste în jurul unui samurai, ce își oferă serviciile unor clanuri rivale, care se luptă pentru putere. Japonezul Akira Kurosawa continuă să inspire mari cineaști, neîncetând să uimească.

■ *Track Down*, cu temperamentală actriță americană Jodie Foster în rolul principal, este aproape terminat. Este un film de acțiune, cu o Foster care lucrează în legătură cu un detectiv de la Scotland Yard, nu numai ca să-și salveze fiul, ci și pentru a defuca un atentat terorist îndreptat împotriva tunelului de sub Canalul Mânecii.

■ Neil Jordan, regizorul irlandez al laudatului *The Crying Game*, a completat lista cu distribuția viitorului său film, *Interviuri cu un vampir*, după un roman scris de Anne Rice. Principalele roluri vor fi încredințate actorilor: River Phoenix, Brad Pitt, Miranda Richardson, Antonio Banderas. Filmările au început deja, în Anglia, în decorul unor ruine seculare.

■ Emilio Estevez, fiul lui Martin Sheen și frate pe jumătate cu Charlie Sheen, la rândul său actor, producător și chiar cântăreț, a semnat un contract de doi ani cu casa Walt Disney. Programul demarează cu filmul *Micii campioni 2*, pentru care Estevez a încasat deja 5 milioane dolari. Seria va continua cu *Micii campioni 3*, în titlu original *Mighty Ducks*. Disney lasă la latitudinea lui Estevez proiectele viitoare, fie ca protagonist de film, fie ca producător ori scenarist.

■ După patru ani de absență, 007 revine pe ecrane. James Bond își va găsi, astfel, a 17-a apariție din serie. Intriga nu a fost dezvăluită. Dispunând de 40 milioane dolari ca buget, filmul nu e încă structurat. Nici măcar protagonistul nu e sigur că va rămâne Timothy Dalton, zvonindu-se că Mel Gibson revine la rolul agentului 007.

■ Îndrăgitul Macauley Culkin turnează filmul *The Page-master*, în care, refugiindu-se din cauza ploii într-o librărie, începe o călătorie inițiată printre personaje din cărți, cu monștri și zâne. Este de fapt, un amestec de animație și Culkin în carne și oase, cu voci ale unor actori ca Whoopi Goldberg, Patrick Stewart și Leonard Nimoy. Cu cele 33 milioane dolari buget, se pare că ambițioșii părinți ai lui Culkin se vor mulțumi, de data asta, cu un onorariu mai modest. Mai ales că, actualmente, copilul-actor-milionar al Americii a înțeles că joacă în acest film. La aproape 15 ani, începe să-și impună părerea.

■ Prêt à porter este filmul la care lucrează în prezent Robert Altman (*The Player*), cu Tim Robbins, Susan Sarandon și Lauren Bacall, în rolurile principale. Este vorba de lumea haute-couture, printre actori putând fi văzute multe manechine celebre ale modei internaționale, superbe și degajate. Altman folosește iarăși o mulțime de lume.

Film nazist din 1940 programat

într-un festival sud-african

• O asociație evreiască a protestat pentru retragerea sa

Germania a retras de pe afișul festivalului sud-african de film, organizat de cotidianul Weekly Mail, producția 1940 *Jud Suess* — Evreul Suess, ca urmare a protestelor unei asociații evreiești.

Filmul, cel mai celebru film de propagandă antisemită nazistă, ar fi trebuit să fie proiectat în festival săptămâna aceasta. Dar, în fața protestelor consiliului Jewish Board of Deputies, agenția germană deținătoare a drepturilor asupra filmului a renunțat să mai prezente pelicula în festival.

Jud Suess povestește istoria unui bogat negustor evreu, care își folosește poziția câștigată pe lângă conducătorul unui stat german pentru a împovăra populația ne-evreiască sub impozite. Filmul prezintă evreii într-o manieră urâtă, dar plauzibilă, înțelegând la un moment dat că toate acestea, organizatorii festivalului ar dori să arate acest film. În ciuda caracterului său rasist, pentru a provoca o dezbateră asupra necesității de a se renunța la asemenea filme.

Deși în general germanii de a retrage filmul este de înțeles, întrucât o scenă cu o migrație evreiască ar fi fost jenantă. Organizații festivalului au criticat reacția asociației Jewish Board of Deputies, care a reacționat în maniera festivalului sud-african, de a pune în discuție adevărul în loc de discutare a problemelor, pentru a încerca o conciliere.

ADA NICOARA

Acasă la dl Otto Weber

Un om politic trebuie să citească presa, printre multe alte îndatoriri pe care le are! **FLACĂRA** este o dragoste mai veche!

Intr-un cartier

al „epocii de aur”

Dl dr. Ernst-Otto Weber, deputat și președinte al Partidului Ecologist Român, locuiește în Titan, unul din multele cartiere de blocuri stil „iepo-ca”, la etajul I al unui bloc cu zece niveluri. Pomii și arbuștii, destul de numeroși, nu reușesc totuși să ascundă mizeria tomberoanelor de gunoi neridicate și mirosul teribil pe care ele îl emană! Semn că o anumită parte a clasei muncitoare nu prea este de acord cu idealurile ecologiste când ele vin din cadrul Convenției Democratice, din care face parte și PER!

Familia Weber locuiește în acest apartament din 1968. Este compus din două camere, baie, bucatărie, balcon, adică, un spațiu destul de restrâns, așa cum erau „indicatiile” grijiului decedat. Una din zecile de mii de „cutii de chibrituri”!

Până în 1989 au plătit chirie, iar după 1990 au devenit, în sfârșit, proprietari!

Încă de pe vremea CPUN-ului dlui Weber i s-a propus să primească o alt fel de locuință, dar a refuzat, așa cum nu i-a plăcut să intre în diverse „afaceri”.

Dl Weber este doctor în științe economice, specialist în relații economice internaționale.

O mare dragoste

Dl deputat este căsătorit cu dna Silvia Weber „de mult, de peste treizeci de ani”. „Ne-am împăcat foarte, foarte bine!” declară și repetă această propoziție amândoi soții! Din cauza acestei iubiri și a extraordinarei înțelegeri, dl. Weber n-a plecat în Germania, la rudele sale, unde ar fi avut o situație materială incomparabilă cu cea de aici! „N-am plecat în Germania din cauza soției, care mai are rude aici. Eu nu mai am pe nimeni!”.

De întreaga gospodărie se ocupă dna Silvia. Dl. Weber „recunoaște”: „Nu bat covoarele, nu fac mâncare! Soția mea nici nu mă lasă să intru în bucatărie să fac ceva! Dar mă ocup de aprovizionare de foarte multe ori! Și, bineînțeles, ori de câte ori are nevoie, fug și rezolv treburile!”.

Tot doamna Silvia Weber are de multe ori și rolul de secretară particulară: „Când sună telefonul noaptea, răspund eu, nu-l trezesc, pentru că trebuie să-l protejez, muncă multă!”. La telefon sună oameni cu diverse probleme — unul vrea să fie ajutat să obțină o locuință, altul este șomer și vrea un loc de muncă, dar cele mai multe telefoane sunt primite de la cei care suferă nedreptățile aplicării Legii fondului funciar, abuzuri de

ENERGIC REZOLVĂ ȘI NU RENU NICIODA LA CRAVA

tot felul. „Am zile când nu pot să fac nimic din cauza telefoanelor”, declară, fără supărare însă, dna Weber!

Riscul de a se îngrășa

Dl deputat trăiește permanent cu teama de a deveni supraponderal, având în vedere că soția este o excelentă gospodină și nu pregetă niciodată să-i pregătească felurile de mâncare preferate: „Grătarul, cartofii prăjiți, musacaua de vinete și de cartofi, pește fără oase. Îmi plac de asemenea și ouăle fierte moi. Dintre dulciuri, cel mai mult îmi plac prăjiturile cu frișcă și torturile de ciocolată. Din păcate, mănânc destul de mult și soția mea îmi dă! Asta e!” — oftează dl. Weber, care până în prezent, după părerea noastră, nu poate fi considerat un grăsan! De obicei, aceștia din urmă se găsesc în alt loc al eșichierului politic decât în Convenție!

De băut, n-a băut niciodată! „N-am băut și n-am fumat în viața mea, nici măcar LOTO n-am jucat! Se întâmplă, de pildă, la o sărbătorire, desfacem o sticlă de șampanie pe care

o bem cam în șapte zile! Nici cafea nu beau! La diverse sindrofii sunt celebru din acest punct de vedere — când mă văd, vin cu apa minerală!” Inseamnă că n-aveți șansă să ajungeți prim-ministru, dle Weber!

Pasiuni

Dl Otto Weber este un pasionat cititor de poezie și are un adevărat cult pentru Goethe, Eminescu, Goga, Cosbuc. Acum nu prea mai are timp de citit, exceptând lectura ziarelor — necesară, spune domnia-sa, unui politician. Îi plac în același timp și romanele de spionaj, polițiste.

O altă pasiune este muzica. Îi plac Beethoven, Bach, Brahms, Enescu, Ceaikovski, Glazunov.

Dintre cântăreți, foarte mult l-a apreciat pe mai puțin cunoscutul acum Peter Anders. Pe doamna Eugenia Moldoveanu îi place să o asculte cât se poate de mult! De asemenea, pe Jose Carreras și pe Luciano Pavarotti.

Pe Humphrey Bogart îl consideră unul

Intr-o tinerețe de mai înainte, pentru că nici acum nu se consideră bătrân!

„Prietenii spuneau că-mi plac fetele”

Profitând de faptul că doamna era în bucatărie să facă o cafea, l-am întrebat pe dl Weber, dacă „a frânt multe inimi”: „De când m-am căsătorit, nu m-a mai interesat nici acest subiect! Când eram student, poate am fost un cuceritor! Prietenii spuneau că-mi plac fetele! Nu pot să-mi dau seama câte inimi am frânt! Am apreciat la o femeie să fie de caracter, volubilă, să-i placă viața, să vorbească mult!!!”.

Mulți oameni îl caută pe dl deputat. Șomeri sau fără locuință, veterani de război sau țărani înșelați de autorități în aplicarea Legii fondului funciar. „Este chinuitor să-ți dai seama că, cu toate eforturile depuse, nu-i poți ajuta pe toți!”

Sufrageria micului apartament al familiei Weber. Curățenie și ordine „nemțească” făcute de o mână „oltenească”. Dacă soții Weber nu beau, în schimb au un „băruleț” bine garnisit, pregătit pentru oaspeți — mai mari sau mai mici !

Din fotografie lipsește doamna Silvia Weber căreia rugămintele noastre nu i-au schimbat hotărârea de a nu se lăsa fotografiată ! Nici măcar diligențele depuse de dl deputat nu ne-au fost de folos !

Vitezoman

În ciuda felului său calm, stăpânit, de a fi, sau poate tocmai de aceea, dl Otto Weber este un adept al vitezei pe șosele ! Numai că starea șoselelor din România nu prea-i permite să „alerge” ! În schimb, în Germania, unde

SRI... ca înainte?

„În perioada CPUN-ului primeam foarte multe telefoane în care eram amenințat că-mi taie gâtul, că mă împușcă, mi se spuneau tot felul de obscenități ! De multe ori puneam noaptea perna pe telefon să nu-l mai auzim ! Pe urmă s-au astâmpărat ! Habar n-am de unde veneau acele telefoane ! Dar sunt sigur că telefonul meu este ascultat ! Și corespondența nu îmi vine toată ! Spre exemplu, anul acesta am primit numai o felicitare din Olanda ! Rudele mele din Germania (treizeci și două la număr) au rămas uluite când le-am spus că n-am primit nici o corespondență din partea lor ! Dar aici poate nu sunt de vină anumite servicii speciale ! Oricum, nu trăim în Elveția sau Germania ! Asta e !”

„S-a schimbat atitudinea oamenilor față de mine — sunt mulți prieteni și multe cunoștințe care sunt de acord cu politica mea de centru-dreapta, dar există mai ales foarte mulți fedeseniști cărora nu le convine ; chiar și aici în bloc, dar nu mă interesează ! Fiecare cu părerile lui !”

„Am intrat în școala de ofițeri de rezervă din anul II de facultate. Sunt veteran de război, am fost în Est și pe urmă am luptat pentru dezrobirea Ardealului și până în Ungaria. Puteam să plec de atunci în Germania, dar nu am vrut !”

Politică și ecologie

„Dragostea pentru ecologie vine de la dragostea pentru munte, pentru natură în general. Din tinerețe, din studenție, când colindam munții am văzut multe gunoaie, multă neglijență a oamenilor care treceau pe ei ! Când în străinii ar trebui să vadă ce-nseamnă un munte cum este al nostru — are o splendoare ! De altfel, curățenie ar trebui făcută în multe locuri — în politică, și pe străzi, și la Televiziune ! Probabil că va fi cândva !”

„Liceele germane exista tradiția că ajunși în clasa a șaptea de învățământ sau tânărul să urmeze și la o școală de dans. La vârstă de 18 ani este chiar un adevărat maestru de dans !”

„străzile sunt atât de drepte că poți ține o ceașcă de cafea pe bordul mașinii”, dl deputat „fuge” cu 140 la oră și i se pare puțin ! Are o Dacia 1300 și una 1410 și nu a plătit niciodată amenzi !

Dacă ar fi un Mercedes, ar fi cu totul altceva ! Și dacă ar fi pe o șosea din Germania, chiar că ar fi cu totul și cu totul altfel !

Ce imagine aveți despre soțul dumneavoastră, doamnă Weber ?

„Un om foarte energic, rezolvă tot ce-și pune în minte ! Este extraordinar de bun, de corect, de afectuos, și le-aș dori multor să aibă un astfel de soț ! Părea că este că și în politică are destulă energie, destulă vitalitate și rezultate ! Eu nu sunt cu nici un fel în-am făcut nici înainte și nu acum politică, doar odată, la 1989, când lumea era nemulțumită, spus : ce-ați votat, aia aveți ! Asemenea, așa cum este la un bărbat, așa este dorința soțului să se îmbrace mereu corect — și cravată ! Niciodată nu renunț la cravată ! De altfel, și mie îmi place !”

Pe care dintre politicieni îl apreciați cel mai mult ?

„Am un deosebit respect și-l admir pe dl Corneliu Coposu, care este un om deosebit, un caracter cum rar găsești și care, categoric, a intrat în istoria României ! Aceasta este indiscutabil ! Foarte multe personalități din străinătate îl cunosc și-l prețuiesc, ceea ce nu se poate spune despre foarte mulți !”

Pagini realizate de
MARIAN GHÎTEANU ■
Fotografii de
FLORIN IONIȚA ■

Supărările regelui Juan Carlos

• Moștenitorul tronului nu s-a îndrăgostit cum trebuie

Regele Spaniei, Juan Carlos, și regina Sophia sunt supărați. Felipe, fiul lor în vârstă de 25 de ani și moștenitor al tronului, este îndrăgostit de Isabela Sartorius, o femeie foarte frumoasă, ce și-a făcut studiile la Washington și care cunoaște patru limbi străine. Deși este fiica lui Vicente Sartorius, marchiz de Marino, un strălucit avocat, conform legilor spaniole, nefiind prințesă, Isabela nu va putea sta alături de Felipe pe tronul Spaniei. Cu toate că este nobilă, există numeroase motive pentru care suveranii se opun acestei căsătorii.

În primul rând, marchizul de Marino este divorțat, el recăsătorindu-se cu prințesa Nora de Liechtenstein. Mama Isabellei se află în America de Sud, unde a intrat în niște „afaceri” cu trafic de droguri, fiind arestată de poliție. Apoi, Isabela este nepoata unui deputat comunist, neagreat la Curte. Pentru a-l îndepărta de „marea lui iubire”, moștenitorul tronului i s-au prezentat mai multe partide, printre

care Adelaida d'Orleans și Nathalie de Sayn-Wittgenstein Berleburg, nepoata reginei Danemarcei. Felipe este, însă, de neclintit. Și, pentru a dovedi părinților săi că nu va ceda, i-a oferit în dar Isabellei castelul „La Quinta”, construit în secolul al 18-lea și pe care l-a reamenajat în stil modern, în care un loc principal îl ocupă camera de copii, o aluzie la ce va urma. Regele Juan Carlos și regina Sophia apreciază atitudinea fiului ca o sfidare la adresa coroanei. Ei mai sunt de părere că această căsătorie ar declanșa un scandal public. Au ca exemplu căsniciile Dianei cu prințul Charles și a lui Sarah, ducesa de York, cu prințul Andrew, care aduc mari neplăceri reginei Elisabeth a Angliei.

Se pare că spaniolii s-au împărțit în două tabere. Unii îi susțin pe îndrăgostiții, alții sunt contra lor. Problema este complicată și nu se întrevide încă o rezolvare care să împacă cele două „părți” aflate în conflict. În cazul în care Felipe se va căsători cu Isabela, el nu-și va pierde dreptul la succesiune decât dacă va fi modificată actuala lege.

AUREL DIANU ■

Fiul lui Bruce Lee a fost împușcat în timpul filmărilor

• Blestem sau conjurație

chineză, care nu l-a putut lerta comercializarea metodelor de luptă secrete. „Marele Maestru” nu a avut parte nici măcar de obducția ce se impunea.

Fiul și elevul său Brandon Lee a murit în primăvara aceasta, la filmarea ultimei scene din „THE CROW”, scena în care urma să fie „ucis”. S-a anunțat oficial că a fost vorba de un accident, pistolul nefiind verificat. O bucată de tablă buclucașă care se blocase în teava pistolului l-a perforat pieptul cu viteza unui glonte.

Nu este clar de ce Brandon

Lee nu avea vesta anti-glont, de ce Michael Massee ucigașul fictiv, real (și plătit?) nu a tras pe lângă (întă după cum a fost scolar, de ce specialistul artificier și coordonatorul cascadorilor plecaseră deja acasă când filmările nu se terminaseră încă!

Teoria conjurației la formă concretă dacă ne amintim că Bruce Lee a jucat în ultimul său film, montat postum (Jocul cu moartea, 1970) rolul unui actor care moare împușcat la filmări. Cineva schimbaseră muniția oarbă cu un glonte adevărat.

Se știe că filmările pot fi uneori foarte periculoase. Să luăm de exemplu filmul „Delta Force 2” cu Chuck Norris, unde s-a prăbușit un elicopter ucigând patru soldați. „Rambo 2” — un specialist în efecte, alunecă și își găsește moartea într-o cascadă. Dar unele accidente de acest tip par să ridice multe semne de întrebare.

Moartea lui Bruce Lee a fost învăluită de mister. Având mulți dușmani, printre care și o organizație secretă

Toată lumea vrea să se culce cu Sharon Stone

• Ea nu vrea

Întreg Hollywood-ul (și nu numai) vrea să se culce cu Sharon Stone (sau, măcar să toarne un film cu ea). De când și-a desfăcut picioarele în „Basic Instinct”, „revelația producătorilor americani de film” a ajuns numărul 1 feminin pe piața vizuală, având mai multe oferte — și mai ales mai mari — decât Michelle Pfeiffer sau Julia Roberts. Pentru „Instinct Primar” blonda cu ochi lunguroși a primit 350 de mil \$, iar mai nou nu se ridică din pat pentru oferte sub 8 milioane

de \$. După „Sliver”, o epopee voyeuristică Sharon Stone a jucat în drama „Intersection”, avându-l drept partener pe Richard Gere. În cele din urmă a fost angajată în filmul „Familia Flinstone”, pentru a juca rolul unei vedete sexy preistorice care și acolo se numea... Sharon Stone. De la filmări încoace, declară surzând vedeta, „am vise erotice cu dinozauri”.

VALENTIN
și MAGDA FLANDORFER ■

E de rău cu Bobby

Patrick Duffy turbează ecologic

• El iubește enorm hârtia igienică

Patrick Duffy și-a schimbat preferințele, descoperindu-și o nouă pasiune: ecologia. De când este subjugat de minunea verde, Patrick nu mai tolerează în propria-i casă nici cel mai mic atentat care ar duce la distrugerea, de pildă, a hârtiei! Hârtia, sub toate formele, reprezintă în ochii fostului Bobby, copaci doborâți. Chiar hârtia igienică are darul de a-l scoate din minți, atunci când cei doi fii ai săi, Connor, 13 ani, și Pdraic, 17 ani, folosesc o cantitate socotită de tatăl lor excesivă. „Nimic nu mă enervează mai mult decât să-i văd pe copiii mei utilizând kilometri de hârtie”, spune el. Cât despre apă, o iubește cu pasiune și nu atât ca băutură, cât ca sursă

naturală, indispensabilă vieții. Și în privința apei Patrick a introdus restricții în casă. Dacă soția sa, Carolyn, folosește prea multă apă la spălatul vaselor, sau dacă cineva uită robinetele deschise, tragedia este mare. Copiii, pentru a se răzbuna, se amuză câteodată întrecându-i apa când este sub duș!

Perioada ecologistă a schimbat radical și modul de viață al lui Patrick. El își cultivă propria-i grădină, consumând doar fructe și legume fără nici un îngrășământ chimic. Barba care îi tropodobește în prezent fața îl face să semene cu un fermier american. Singura deosebire între Patrick și un cultivator veritabil ar fi că el este... miliardar.

Ce-a pățit Ursula Andress în taxi

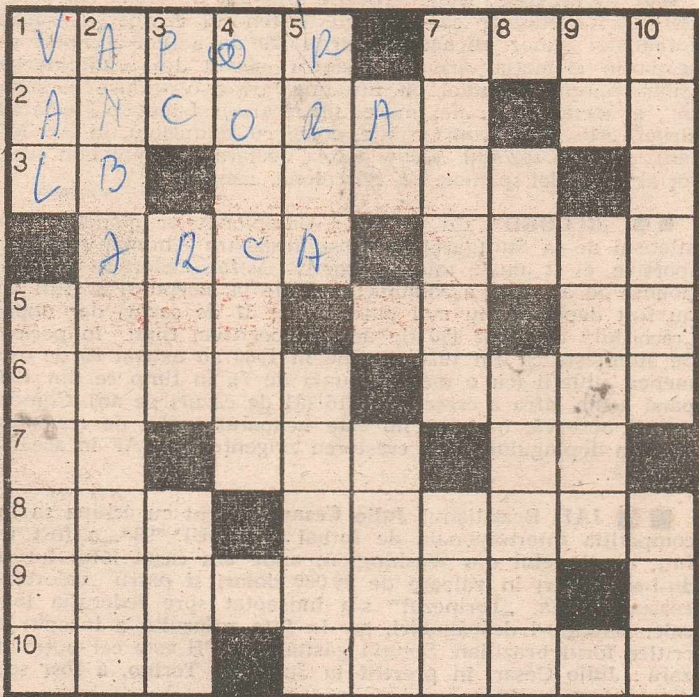
• Și ce n-a pățit!...

Recent, la aeroportul din Roma, Ursula Andress s-a urcat într-un taxi și, grăbită, l-a dat șoferului adresa. După câteva momente, și-a dat seama

că șoferul o duce într-un colț izolat, în loc s-o ia pe drumul cunoscut. La întrebările actriței, șoferul a răspuns punându-i pistolul sub nas și ușurându-o, înainte de a fugi, de toți banii, pe care-i avea asupra ei. Cam 2.500 de franci. Mai bine-i cerea... un autograf!

Traducere și adaptare de
ELENA GRECESCU ■

CROAZIERĂ

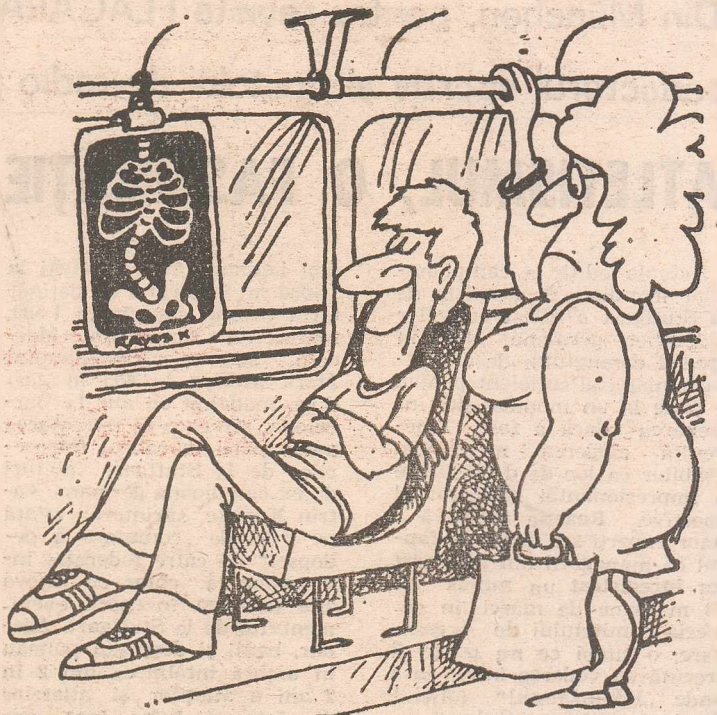

ORIZONTAL: 1) Navă pusă în mișcare de un motor propriu — Nave. 2) Legarea unei ambarcații la mal — Câmpion

în ascensiune! 3) Lucian Blaga — A flata pe cineva. 4) Corabia legendarului Noe — Ambarcație sportivă, ușoară, cu o singură velă. 5) Râu în Spania — Limitează croazierele! — Micul vas din golf! 6) Ambarcația canotorilor — Itinerarul unei croaziere. 7) Luat la mijloc! — Bastonul jucătorului de biliard — Vârful schifului! 8) Pseudonimul lui Al. Vlahuță — Dă cu băta în baltă. 9) Bisată. 10) Epocă — Pescar de ocazie.

VERTICAL: 1) Talaz — Impotmolirea unui vas în nisip. 2) Locul unde se imbarcă mărfurile și călătorii, pe un vapor. 3) Pupa unei șalupe! — Insuliță în Marea Roșie — Drumul fără pulbere. 4) Concertul broaștelor pe lac. 5) Adăpostește navele în port — Ispravă. 6) Careu! — Corabie de lemn cu vele, utilizată în trecut pentru transportul pe Dunăre. 7) Corabie — A face o escală într-o croazieră. 8) Alfa și Omega — Pământul în viziunea marinarilor. 9) 12 într-o șalupă! — Ambarcație de pescuit, mănuită cu lopețile. 10) Oprirea unei nave într-o croazieră — Distins din depărtare.

Dictionar: ERIA, ADA, RIH. GHEORGHE TOIA ■

Anecdote de pretutindeni

● Martorul n-a venit la judecată, iar cităția s-a înapoiat cu mențiunea „Adresantul decedat”. Secretarul, în dorința de a verifica această informație, trimite o altă cităție. De astă dată pe scrisoare era notat: „Adresantul e tot mort”.

● Într-un oraș texan, de curând populat, un nou venit îl întreabă pe un localnic: — Se spune că pe aici oamenii se bucură de o sănătate de fier. E adevărat? — Da, așa este. De exemplu, nu demult, când am inaugurat noul cimetir, a trebuit să împuşcăm câțiva oameni ca să avem pe cine înmormânta.

● O văduvă a comandat un monument funerar pentru soțul ei.

— Ce text să punem doamnă? — o întreabă meșterul.

— Nu știu, dar să fie cu litere mari că răposatul era miop!

● Pacientul așteaptă neliștit în fața sălii de operație. Sora medică trece pe lângă el și-i spune cu blândete:

— Mai aveți puțină răbdare! Chirurgul se va ocupa imediat de dumneavoastră. Tocmai l-a terminat pe bolnavul de dinaintea!

● Anunt într-un atelier de reparații auto:

„Reglatul frânci costă 10 dolari. Un serviciu mortuar — 500. Alegeți”.

● Medicul se interesează a-

supra efectelor tratamentului asupra creșterii temperaturii pacientului.

— Am două vești, una rea și una bună! — îl informează sora.

— Spune-o pe cea rea.

— Pacientul a murit.

— Și cea bună?

— A început să-i scadă temperatura!

● Într-un sat s-au adunat toate nuroile. Cu o cursă specială urma să sosească și soarele. Către amiază s-a răspândit vestea că autobuzul cu soacra a căzut de pe un pod într-o apă adâncă.

Toate nuroile au răsuflat ușurate cu excepția uneia care a început să plângă cu lacrimi amare.

— De ce plângi? — au întrebat-o mirate celelalte nuroi.

— Pentru că soacra mea e cam bleagă și precis a scăpat autobuzul.

● La Moscova, un vânzător de mere face reclamă strigând în gura mare:

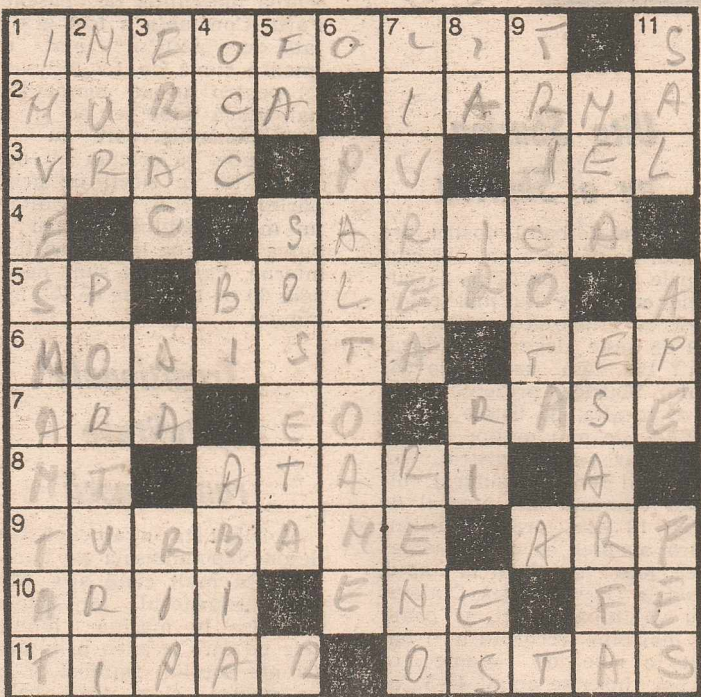
— „Extra Cernobâl”, „Extra Cernobâl”!

Un client îl întreabă dacă nu e riscant să amintească acest lucru, știindu-se că sunt radioactive.

— Dimpotrivă, cei care au soacra le apreciază foarte mult...

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

VESTIMENTARĂ

ORIZONTAL: 1) Îmbrăcat gros. 2) Blănă prețioasă purtată la gâtul femeilor — Anotimpul în care ne îmbrăcăm mai gros. 3) Produse neambalate — Pia Vasilju — El (pop.). 4) Manta țărăneas-

că 5) Primii spilhozeni! — Haină femeiască scurtă până deasupra taliei 6) Femeie care confecționează pălării de damă — Ghimpe. 7) A tăia și a răsturna brazde cu plugul — Nucleu de neon! —

VERTICAL: 1) Îmbrăcat. 2) Atracție feminină — Îmbrăcăminte specifică unui popor, unei regiuni, unei epoci etc. (pl.). 3) Haină bărbătească de ceremonie, terminată cu două cozi lungi și înguste — A oferi — Ac de tricotal. 4) Sigla pentru „Organizația de Cooperare Comercială” — Rie! — Cu greu. 5) Mâneci de flanelă! — Ciorapi scurți (sc.). 6) Haină de iarnă (pl.). 7) Uniformă pentru personalul de serviciu — Manta din piele de oaie (antic.). 8) Ioana Adamescu — Spate de mindir! — Ultimii eroitori! — Fest în talie! 9) A confecționa obiecte de îmbrăcăminte prin impletirea unor fire textile. 10) Mantă albă a iernii — Fular de mătase. 11) Tesătură din lână, mătase etc., pe care femeile o poartă pe cap sau pe umeri — Unde — Căciulă croșetată care se poartă pe vârful capului.

Dictionar: IEL, ARF, OCC, RENO.

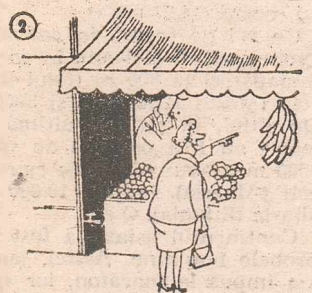
MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegarea careului din nr. 33

Raid prin Tara lălelelor: PORT; PICTURI; OLANDA; LALEA; LAN; OSTADE; C; DN; ACTOR; IAO; EINDHOVEN; JB; R; OPERA; ORA; AR; R; REP; XC; ANDA; LAPTE; A; RT; EMIS; ISEN; LITRI; IU; UTA; ELO; RUISDAEL; SEPTEL; ASTRE.

ANUNȚ IMPORTANT

Concursul nostru dotat cu premii (I — 15 000 lei, II — 10 000 și două mențiuni a câte 5 000 lei) pentru cea mai nostimă explicație la desenul umoristic publicat în FLACĂRA nr. 29, pagina 23, se prelungește până la 15 septembrie (data poștei, la expedierea scrisorii). Rezultatele le vom publica în nr. 38 al revistei (22 septembrie).

TALON * FLACĂRA nr. 34

Concurs "PUBLICAȚIILE FLACĂRA"

Prenumele.....

Numele.....

Localitatea..... Cod.....

Județul (Sectorul).....

Str. Nr.

Bl. Sc. Et. Ap.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Răsu,
redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

ATLETISMUL, O FASCINAȚIE PLANETARĂ

Actuala ediție a campionatelor mondiale de atletism de la Stuttgart a oferit criticilor federației germane, dar în special comitetului de organizare, material suficient pentru a pune la un moment dat în trebură dacă a fost binevenită alegerea metropolei șvabilor ca loc de desfășurare a impresantei manifestări sportive. Reacția negativă a unor experți s-a bazat pe faptul că managerii din Stuttgart au înregistrat un minus de 13 milioane de mărci în casieria comitetului de organizare, o sumă ce nu poate fi trecută cu vederea într-o țară unde „Finanzamtul” (oficiul de impozite) controlează aproape orice mișcare financiară. Ori, 13 milioane deficit reprezintă o sumă ce a îngrijorat pe mai marii federației internaționale (dar și germane), punându-se problema schimbării orașului-gazdă cu Roma sau München.

Cadrul negativ s-a conturat și din punct de vedere sportiv, atunci când o serie de vedete au amenințat cu boicotul „mondialelor” dacă Primo Nebiolo, președintele forului mondial, nu va acorda garanții de participare după modelul meetingurilor din cadrul Marelui Premiu. Iar colac peste pupăză, a venit anunțul recordmanului mon-

dial kenian Yobes Ondieki la 10 000 m, împreună cu deținătorul titlului suprem la 1 500, marocanul Noureddine Morcelli, sau al canadianului Mark McKoy la 400 m garduri, medaliat cu aur la Barcelona, referitor la renunțarea participării în cadrul întrecerilor de la Stuttgart alături de ex-campioana germană Katrin Krabbe, sprinteră aflată pe lista de „comutare a pedepsei” de către federația internațională, chiar cu câteva zile înaintea începerii evenimentului de la Stuttgart. Așadar, banii și dopingul puneau în umbră întâlnirea din 2 în 2 ani a atleților și atletelor din întreaga lume fapt neconfirmat spre bucuria noastră. Și totuși, un nou pas cu stângul chiar la festivitatea de deschidere — o ceremonie prea monotona și „încărcată”, care a costat alte 4 milioane de mărci — urma să dea lovitură de grație organizatorilor, în momentul în care primele curse de maraton, marș sau sprint au marcat cu adevărat elementele sportive atât prin spectacol echilibrat sau surprize, cât și prin numărul extrem de ridicat al asistenței din zona Stuttgartului.

Și-acum urmează fascinația atletismului: pe traseul maratonistilor și maratonistelor au fost prezenți 150.000 de oa-

meni, după cum la întrecerile de marș rezervate bărbatilor și femeilor, 400 000 de suporteri și-au încurajat „gladiatorii” moderni, care au declarat, la sfârșitul concursului, că numai datorită indemnurilor de pe margine au terminat cu bine proba chinuitoare desfășurată la cea 32 de grade Celsius. Dar cifra spectatorilor va crește vertiginos, amintind că în fața micilor ecrane au urmărit primele discipline peste un miliard de amatori de sport, ceea ce mă determină să consider atletismul drept o disciplină de masă.

Această sărbătoare populară organizată ad-hoc la Stuttgart de către cei peste 500 000 de spectatori, plus sute de milioane de telespectatori din cele 4 colțuri ale lumii a demonstrat că atletismul rămâne un „sport sănătos”, în ciuda celor 17 milioane de mărci deficit ale organizatorilor, ce au uitat și ei parcă grija de mâine, atunci când Heike Drechsler le-a adus prima medalie de aur, sau când bossul concursului Mercedes-Benz i-a înmănat cheile luxoasei limuzine în valoare de 47 000 de mărci, premiu ce se acordă celor 44 de noi campioni mondiali.

C.M. de atletism

Doar un bronz...

Cinci recorduri mondiale, câteva zeci de recorduri continentale sau alți campioni mondiali și sute de recorduri naționale sau personale pot constitui un scurt bilanț al celei de-a 4-a ediții a C.M. de atletism în aer liber recent încheiate la Stuttgart. Întrecerile au fost dominate de sportivii americani, S.U.A., aliniind cea mai numeroasă delegație și obținând 13 medalii de aur, 7 de argint și 6 de bronz. Pe locurile următoare s-au clasat: China (4—2—2), Rusia (3—8—5), Marea Britanie și Kenya (3—3—4), în total 36 de țări cucerind medalii. Câștigând o singură medalie de bronz, România s-a situat (alături de Canada) pe locurile 16—17. De altfel, după cele trei ediții ale C.M. disputate până acum țara noastră ocupă locul 17.

Ca și la băieți, „suta” fetelor a constituit un spectacol de excepție. Titlul suprem i-a fost conferit campioanei olimpice Gail Devers (S.U.A.), creditată în același timp (10.82) cu Merlene Ottey (Jamaica). Le-au urmat Gwen Torrence (S.U.A.) 10.89 și Irina Privalova (Rusia) 10.95. Ottey va triumfa la 200 m (21.98), iar Torrence (22.00) și Privalova (22.13) o vor devansa pe campioana olimpică Marie-José Pérec (Franța).

În cursa de 400 m, dublă victorie americană atât la masculin — Michael Johnson 43.65 — și Burch Reynolds 44.13 (pe locul 4, campionul olimpic Quincy Watts 45.05) cât și la feminin — Jearl Miles 49.82 și Natasha Kaiser-Brown 50.17. La 400 mg campionul olimpic Kevin Young (47.18) aduce o nouă medalie de aur pentru S.U.A., în timp ce englezoaica Sally Gunnel (52.74) stabilește un nou record mondial. De menționat că vechiul record (52.94) deținut din 1986 de Marina Stepanova este întrecut și de cea de-a doua clasată, Sandra Farmer-Patrick (S.U.A.), 52.79.

De asemenea, la triplusalt Ana Biriukova (Rusia) a consemnat un alt record mondial (15.09 m), ea fiind secundată de compatrioata sa Iolanda Chen (14.70 m), deținătoarea vechiului record (14.97 m).

Un rol de seamă în cadrul întrecerilor l-au avut sportivii africani, în special cei din Kenya, învingători la 800 m (Paul Ruto), 3000 m obsacole (Moses Kiptanui) și 5000 m (Ismael Kirui). De altfel, în această ultimă probă primele opt locuri au fost ocupate de sportivi africani! La 1500 m a avut câștig de cauză Noureddine Morcelli (Algeria), iar la 10 000 m — Haile Gebresilasie (Etiopia). Q.e.d.

Continental asiatic a fost bine reprezentat în probele feminine. Astfel, japoneza Junko Asar s-a impus la maraton, iar sportivele din China la greutăți (Zhihong Huang), 3000 m (o „triple-tă” în frunte cu Yunxia Qu) și 10 000 m (o

„dublă” Junxia Wang și Huandi Zhong).

Numerosi sportivi și-au făcut un palmares impresionant. La heptatlon Jackie Joyner-Kersey (S.U.A.) și-a adăugat al șaptelea titlu (la C.M. și J.O.), la prăjină „țarul” Serghei Bubka (Ucraina) a colecționat cel de-al patrulea titlu mondial consecutiv, la greutate Werner Günthor (Elveția) — cel de-al treilea, la lungime Mike Powell (S.U.A.) — cel de-al doilea. La plusalt campionul olimpic și recordmanul (1993) Mike Conley (S.U.A.) și-a confirmat clasa la fel: campionul olimpic Jan Zelezny, (Cehia) la sulită.

După succesul la „suta” Gail Devers va reuși victorie și la 100 mg (12.46), iar la 110 mg englezul Colin Jackson (12.91) va stabili un nou record mondial în prima semifinală la 100 m, ștafeta americană (John Drummond), Andre Cason, Mark Mitchell și Leroy Burrell) a realizat 37.40, egalând recordul lumii consemnat la Barcelona. Ultima probă a ultimei zile de întreceri, ștafeta masculină la 400 m) va înregistra un nou record mondial (2:54.29) în contul echipei americane.

Pentru delegația noastră singura satisfacție va rămâne medalia de bronz obținută (ca și la Tokio) de Ella Kovacs (29 ani) la 800 m (1:57.92). Ea a fost precedată de Maria Mutola (Mozambic) 1:55.43 și de Liubov Gurina (Rusia) 1:57.10. Am așteptat cu nerăbdare și ne-am pus mari speranțe în proba de săritură în înălțime. Dar într-o finală din care au lipsit campioana olimpică Heike Henkel și recordmana lumii Steika Kostadinova, devenind principala favorită Alina Astafei nu a avut o stare psihică de concurs adecvată. Deși în ultimele 10 meetinguri internaționale ea s-a aflat de 9 ori pe podium, acum s-a clasat pe locurile 4—5 (doar cu 1.94 m), alături de Elena Rodina (Rusia). A câștigat cubaneza Ioamnet Quintero (1.99 m), fiind urmată de compatrioata sa Silvia Costa (1.97 m) și de austriaca (o surpriză) Sigrid Kirchmann (1.97 m). În schimb, la disc, Costel Grasu s-a bătut realmente pentru primele locuri. A învins Lars Riedel (Germania) 67.72 m, reprezentantul nostru ocupând poziția a cincea, cu 65.24 m, adică tot atât cât a realizat campionul olimpic Romas Ubartas (Lituania) care l-a devansat. În probă similară feminină Nicoleta Grădinaru-Grasu (62.10 m) a terminat pe locul 7. De asemenea în finală la 1500 m, Violeta Beclea a încheiat cursa pe locul 9, Dong Liu (China, cucerind medalia de aur. Despre toate acestea, vom avea însă timp să mai vorbim.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

■ ■ REVENIRE. După aproape trei ani de refuz categoric, datorită repetatelor conflicte cu antrenorul echipei naționale, fotbalistul danez Michael Laudrup (29 de ani) a acceptat selecția în formația țării sale pentru meciul din preliminariile campionatului mondial cu Lituania. „Este o sfidare personală”, a declarat cel mai mare dintre frații Laudrup (celălalt, Brian, este, după cum se știe, coleg cu Raducioiu, la AC Milan), care, în sezonul trecut, a fost declarat cel mai bun jucător al formației spaniole CF Barcelona, campioana.

■ ■ „RECORD”. Cu prilejul Campionatelor mondiale de atletism de la Stuttgart n-au fost înregistrate numai recorduri sportive, ci și unul... total nesportiv. Astfel, Federația internațională de atletism a comunicat că, de la începutul acestui an, au fost depistate nu mai puțin decât 37 de cazuri de dopaj, „recordul” din 1992 (50 de analize pozitive) fiind în pericol. Se amintește că din 1974 și până în 1986 au existat 85 de asemenea situații (cu o medie anuală de 7), în timp ce din 1986 până acum cifra a crescut la 216 (31 de cazuri pe an). Comentarii observă, însă, că nu este neapărat vorba de recrudescență a dopingului, ci de creșterea exigențelor IAAF în această privință.

■ ■ JAF. Brazilianul Julio Cesar, prezent cu echipa sa la competiția internațională de fotbal „US CUP '93”, a fost furtuit, din hotelul din Washington, unde era cazat lotul furându-i-se bunuri în valoare de 50 000 dolari și patru valoroase ceasuri Rolex. „Torinezul” s-a îndreptat spre federația țării sale, cerându-i despăgubiri, iar în fața refuzului a început să critice forul brazilian. Soluția găsită de CFB este cel puțin bizară: Julio Cesar, în prezent la Juventus Torino, a fost scos din reprezentativă.

TEODORA OPREA ■

Uite Sburlea, nu e Sburlea

E clar, fotbalul nostru are valori de dă pe-afară, iar cluburile ce vor participa la cupele europene nu mai prindesc cu întârzierea loturilor. Că au de unde alege. Vreți dovada? Păi, iată cazul craioveanului Sburlea, prezent, de la o zi la alta, pe listele pentru UEFA ale mai multor echipe. Ba chiar s-a înregistrat un veritabil record, tânărul oltean figurând în interval de vreo 12 ore (practic, o singură noapte) pe două asemenea acte: mai întâi la Rapid, apoi la Universitatea Craiova. Nu vă împacentați, se poate și mai bine, recordul nu-i bătut în cuie, de vreme ce avem înscrise anual 4—5 echipe, așa că la anul vom putea zdrobi performanța actuală.

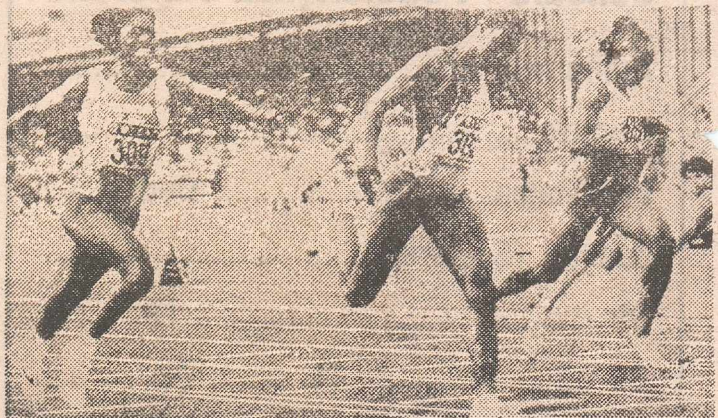
Statul — principalul sponsor al sportului

Multă grijă are statul nostru față de sport. Cum, de ce strămăbați din nas, n-ati văzut cum se îngheșuie la boze și alte suveniruri aleșii noștri dragi de câte ori apare vreo mare performanță? Și apar

performanțele astea de te sperie așa încât titularii puterii o pun ușor de campanie electorală. Și nu gratuită, nu, statul, în special prin primele două puteri ale sale, separate precum frații siamezi, dau banii necesari. Iată un exemplu cât se poate de clar: nou promovată în prima divizie, echipa masculină de baschet Farul Constanța a fost gratulată de „tătuțul” stat cu imensa sumă de 1.5 milioane lei pentru un an competițional, adică 4 190 lei pe zi și ceva mărunțiș, care nu se mai pune, că oricum nu mai există. Ei, ce ziceți de grija părintească? A, să nu uităm un mic amănunt: pentru a putea participa la competițiile interne, Farului îi sunt necesare 30 de milioane de lei, minimum...

Traditionala ospitalitate românească

Voleibalista ucraineană Nadejda Nepomniashina s-a bucurat tare mult când și-a perfectat transferul la Rapid, și-a pus în mașină hăinuțele pe care le avea prin casă (și ale soțului rapidist și el, ca masor) și a luat calea Bucureștiului. Unde n-a apucat să bea o Coca-Cola („rece ca gheața”), că a constatat că i s-a prădat automobilul, „meseriașii” bucureșteni lăsând-o, pardon, cum se zice, în fundul gol. Ei, nu chiar așa, a reușit să salveze o pereche de bermude și un tricouș, cu care a avut inspirația să se echipeze înainte de a părăsi mașina. Oricum, nu sunt motive de îngrijorare, meteorologii spun că pe aste meleaguri vom avea o toamnă lungă și frumoasă.

Trei gazele ale sprintului: Gwen Torrence, Merlene Ottey și Gail Devers

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un

alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMANIA pentru EUROPA

Azi SIBIU

Sibiul este expresia orașului cetate care concentrează monumente și istorie "pe centimetru pătrat". Dincolo de decorul medieval, el are o dinamică secretă, care nu se dezvăluie decât acelor ce știu să caute.

În spatele nostalgicilor creneluri, descoperi că acest oraș se dezvoltă după un ritm propriu și după un cod de legi numai de el știut.

Sibienii cunosc istoria, respectă tradiția și își iubesc înaintașii.

Acești oameni minunați, care trudesesc pentru "cetatea" lor, s-au născut cu vocația culturii și a universalității.

Astfel, inimile lor bat mai puternic și cerul lor pare mai înalt.

Destinele lor de împlinesc sub o intervenție de mare verticalitate.

Întâlnirea cu această citadelă a civilizației est-europene este de neuitat.

Paginile dedicate Județului Sibiu au fost realizate de:

Gheorghe Barbu (redactare)
Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu, Florin Petria (publicitate)
Cristina Topolski (grafică),
Mirela Fotea (culegere computerizată)
Adriana Chirovici, Crina Gorgoi (secretariat de redacție)
Mircea Mitrea (consultant tehnic)

ROMANOFIR S.A.

FABRICA DE AȚĂ

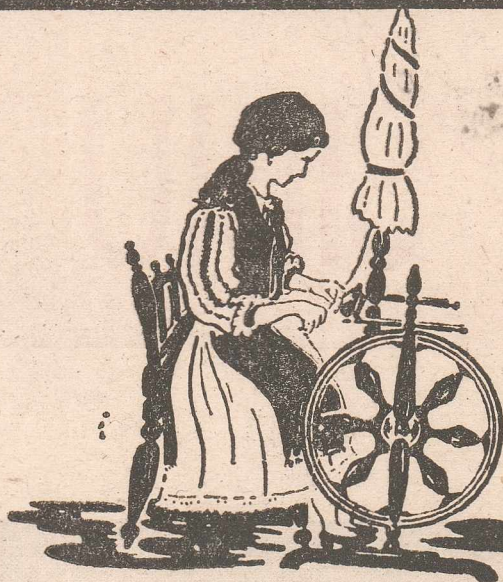
2418 Tâlmaciu Piața Textiliștilor Nr. 17

Tel: 92/555300

Fax: 92/555406

DIRECTOR GENERAL:

Dipl. ing Gheorghe PANDREA

Întreprinderea datează din anul 1924. De-a lungul anilor s-a dezvoltat și modernizat iar în anul 1990 s-a constituit ca societate comercială pe acțiuni sub numele de ROMANOFIR S.A.

Producția de bază o constituie ață pentru cusut și lucru manual care se produce într-o gamă variată de sortimente vopsite în 234 poziții coloristice la ață pentru cusut și 290 poziții la ață pentru lucru manual. Toate culorile au o foarte bună rezistență a vopsirilor depuse pe diferite formate cum sunt: jurubițe, sculuri, gheme, batire, bobine cu diferite lungimi și greutate. În cadrul societății funcționează și un atelier de producere a seturilor de gobelin. O categorie însemnată din producția societății o

constituie firele simple sau dublate pentru țesături și tricotaje, având finețea cuprinsă între Nm. 10 (Ne. 6) și Nm. 120 (Ne. 71).

Aceste fire se livrează sub formă de copsuri sau bobine. La cererea beneficiarului se pot gaza sau merceriza.

ATĂ DIN BUMBAC PENTRU CROȘETAT

STAS 10495 - 80

MARCA	Nm.	FORMAT	CANTITATEA PE FORMAT (g)	FINISAJ
MACRAME	40/2x3	scul	100	pârlit, dublu mercerizat, albit, vopsit
CROȘET	60/2x3	ghem	50	pârlit, dublu mercerizat, albit, vopsit
CROȘET	85/2x3	ghem	20	pârlit, dublu mercerizat, albit, vopsit

ATĂ DIN BUMBAC PENTRU BRODERIE

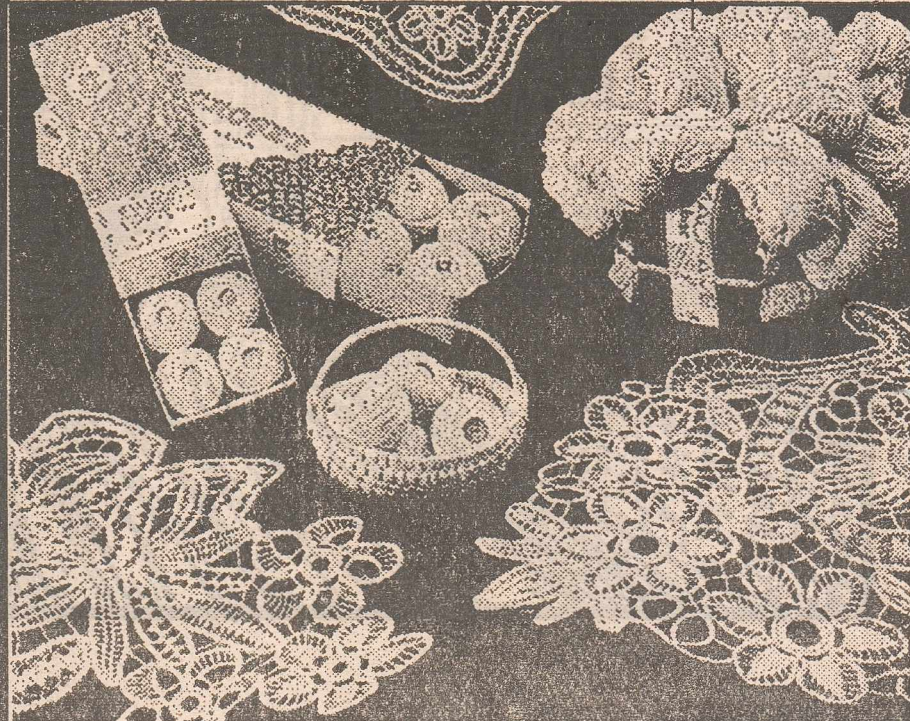
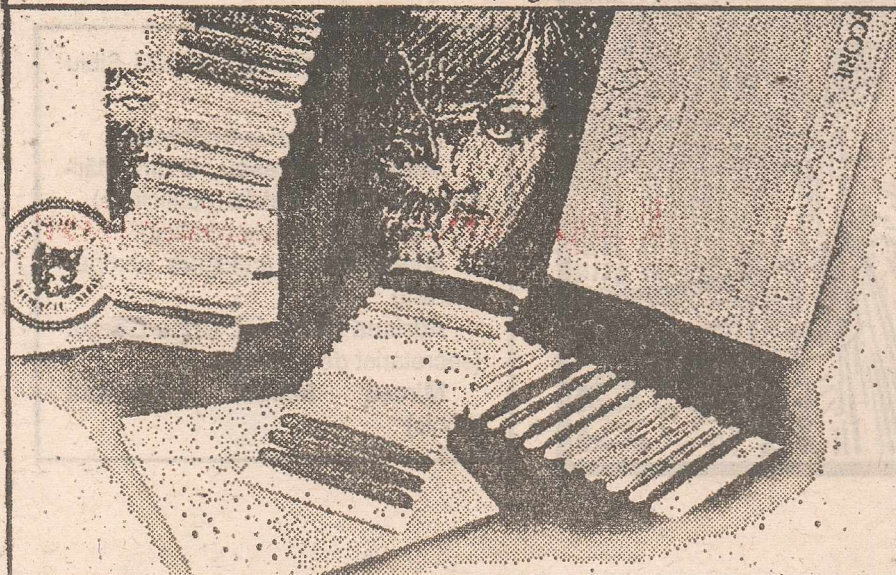
STAS 10495 - 80

DENUMIREA COMERCIALĂ	FORMAT	Nm.
BRODERIE	ghem 10g 75 m	15/2
COTON PERLE	ghem 10g 100 m	20/2
BRODERIE	batir 500 m 18.5 g	54/2
MOULINE	ghem 3g 27 m	54/2x3; 1,77 g

ATĂ DIN BUMBAC PENTRU CUSUT

STAS 1169 - 86

Nm.	PPT. %	FINISAJ	FORMAT DE DEPUNERE
20/4	13	crud	batir
20/6	13	crud	bobină bobină
54/3	cdf.	pârlit mercerizat albit sau vopsit	sc. 54 batir batir
54/2x3	cdf.	pârlit mercerizat albit sau vopsit	batir batir
85/3	15,5	pârlit mercerizat albit sau vopsit	batir batir batir batir bobină sc. 54
85/3x4	15,5	pârlit mercerizat	bobină
100/3	15,5	pârlit mercerizat albit sau vopsit	batir batir

DI viceprimar Aurel Maxim:

„Sibiul este un oraș absolut democratic“

„Aici locuiesc mai multe etnii: români (majoritari), sași, maghiari, țigani, câțiva evrei, câțiva ruteni și, cu toate astea, nu au fost, nu sunt și nu vor fi conflicte interetnice“

— Dle viceprimar, cum merg treburile la Sibiu?

— Mai întâi aș vrea să vă spun că actuala conducere a Primăriei face parte din opoziția politică din România, dar asta nu înseamnă că nu avem relații corecte și foarte bune cu consilierii din alte formațiuni politice. Este vorba de o deplină înțelegere. Atunci când este vorba de interesele cetățenilor, orgoliile dispar. De fapt, aici nu prea sunt orgolii prost înțelese. Convingerea mea, personală, este că și cei ce nu gândesc politic cum gândim noi, au aceleași interese, adică de a fi tot timpul în slujba cetățeanului, a urbei.

Probleme sigur că avem. Avem un buget auster. Lucrările care trebuie făcute și pentru care noi avem documentația tehnică de execuție întocmită nu se pot realiza, pentru că nu avem bani. Avem demarate o serie de lucrări și cred că, odată începute, le vom și termina. Problema majoră a Sibiului o constituie alimentarea cu apă. În prezent, nu avem posibili-

tatea de a furniza cetățenilor apă caldă, datorită nivelului scăzut din bazinul de la Gura Râului. Este în curs de execuție o conductă de aducțiune de la Sadu. Se lucrează, în prezent, deoarece avem și fonduri și sperăm ca la finele anului să o terminăm. Executăm reparații la unele șosele și străzi, cum ar fi ieșirea de la Turnișor spre Aeroport, strada Teclu, o serie de trotuare etc.

Ca problemă socială ar fi șomajul. În Sibiu sunt circa 6000 de șomeri, adică 7% din forța activă a Sibiului. Aprovizionarea este destul de bună, în comparație cu alte orașe, cum ar fi, de pildă, Brașovul și Clujul.

Sperăm ca toate problemele cu care ne confruntăm să fie eliminate și ca în final să-i mulțumim pe cei care au investit încredere în noi. Eu respect opiniile opozanților mei, dar nu le însușesc în totalitate. Asta înseamnă o adevărată democrație. În cadrul Primăriei domnește o autentică democrație, de asta vă asigur.

DI subprefect inginer Constantin Ilioniu:

„Avem probleme deosebite cu aplicarea Legii 18 a Fondului funciar“

— Cum se prezintă județul Sibiu la ora de față, dle subprefect?

— Județul Sibiu este așezat în centrul țării și ocupă o suprafață de 5422 km pătrați. Populația județului se ridică la aproximativ 500 000 de locuitori. Județul are în componență două municipii, Sibiu și Mediaș, 7 orașe și peste 200 de localități rurale.

Ca problemă deosebită avem, în prezent, aplicarea Legii 18, a Fondului funciar; deoarece Sibiu e un județ cu zone de deal, prezintă niște particularități față de județele din sudul țării, care au suprafețe întinse și cu fertilitate mare. Avem probleme cu relansarea industriei. Se știe că județul Sibiu este puternic industrializat, are, practic, toate ramurile industriale. În ceea ce privește industria ușoară, Sibiu ocupă locul doi în țară. S-a ajuns la o stopare a declinului industriei, ca urmare a unui dialog care s-a purtat între administrația locală, Prefectură, directorii unor societăți comerciale mari, Compa, Indes etc., care cu ponderea și specificul lor joacă un rol foarte important în viața economică a județului. Din populația activă, 8% sunt șomeri. Am semnale că există cetățeni cu o situație materială foarte grea, care solicită ajutoare materiale și bănești, atât nouă, cât și Direcției Forțelor de Muncă.

O problemă la fel de acută o constituie lipsa de locuințe. În ultimii 3 ani construcțiile de locuințe au cam stagnat. La nivelul municipiului Sibiu, sunt peste 10 000 de cereri de locuințe la o populație de aproximativ

160 000 locuitori. Ne-a preocupat și ne preocupă relansarea turismului. Noi beneficiem de 2 stațiuni (Păltiniș, Bălea) și de 3 stațiuni balneare (Bazna, Ocna Sibiului, Miercurea Sibiului), care ar trebui mai bine valorificate. În acest sens, am cerut sprijinul Ministerului Turismului, în ideea de a impulsiona pe directorii acestor stațiuni în direcția unei cât mai bune și corecte gospodării a patrimoniului existent.

În altă ordine de idei, suntem alături de municipalitate și de Consiliul Județean în finalizarea unor lucrări de reamenajare sau construcție, de strictă utilitate pentru județ. Facem tot posibilul să rezolvăm alimentarea cu apă a județului, prin terminarea lucrării începute la sursa Sadu. Am demarat, alături de județele Covasna, Harghita și Mureș, un proiect de alimentare cu apă a zonei de nord a județului Sibiu. Este în construcție în orașul Sibiu o sală Polivalentă și au început lucrările la Teatrul Thalia, dar totul merge încet din cauză că nu avem fonduri suficiente. Ne străduim de multă vreme să materializăm un proiect de construcție a unei șosele școlitoare a orașului Sibiu, dar nu avem fondurile necesare.

Desigur, problemele sunt multe și destul de complicate, dar sper să le putem rezolva, în timp, pe toate. Tot ceea ce facem dorim să fie numai și numai în folosul locuitorilor județului Sibiu.

GHEORGHE BARBU ■

Date generale

Repartiția populației

Județ: 452 820 locuitori

Municipiul Sibiu: 169 696 locuitori

Densitatea la nivel de județ: 83,5 loc/kmp

Județul cuprinde 2 municipii, 7 orașe și peste 200 de localități rurale.

SITUAȚIA ÎNMATRICULĂRII FIRMELOR DIN JUDEȚ

	TOTAL	PPAF	PA	OC	S.C. TOTAL	SA	S.C. TOTAL PRIVAT	SRL	CMC	SCS	PARTICIP STRĂIN
31.12.91	2119	113	10	82	2074	205	1869	1589	250	30	154
31.12.92	4933	221	13	85	4713	210	4503	364	512	37	332
Ian '93	204	5	-	-	199	-	199	187	11	1	11
Feb '93	192	4	1	-	187	2	185	172	12	1	16
Mart '93	253	5	5	1	241	1	240	224	16	-	28
April '93	214	0	1	-	204	5	199	189	10	-	17
Mai '93	258	5	2	-	250	-	250	231	19	-	28
TOTAL	6054	321	22	87	5624	218	5406	4767	580	39	432
Iunie '93	617	6	1	-	610	2	608	584	4	-	23
TOTAL	6271	327	23	87	5834	210	5624	4921	584	39	455
Julie '93	157	6	-	-	151	-	151	143	8	-	22
TOTAL	6428	333	23	87	6095	210	5885	5114	592	39	477

Legenda: PPAF = persoane fizice
AP = asociații familiale
PA = regi autonome
OC = organizații
SC = Soc. în nume colectiv

SCS = Soc. în comandită simplă
SCA = Soc. în comandită pe acțiuni

ANUNȚ

Consiliul de administrație al S.C. Publicațiile Flacăra S.A., înmatriculată la Oficiul Registrul Comerțului sub nr. J 40/5888/1991 cu capital social subscris și vărsat de 7.500.000 lei convoacă adunarea generală extraordinară a acționarilor în ziua de vineri, 10 septembrie, ora 9, la sediul său din București, sectorul 1, Piața Presei Libere 1, având următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea rezilierii contractului de asociere pentru activități comerciale cu S.C. Venus SRL din București.
 2. Aprobarea mutării sediului Agenției de Publicitate și Suplimente — Flacăra Press, din str. Jean Monnet nr. 7, sc. B, ap. 2, sect. 1, București la sediul central al S.C. Publicațiile Flacăra S.A. din Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București.
- În cazul că, la data de mai sus, adunarea generală extraordinară nu va putea fi legal constituită, aceasta va avea loc luni 13 septembrie 1993, la aceeași oră

Președintele,
Consiliului de Administrație
GEORGE ARION

Administrator
ALEX. PASĂRIN

Expoziția landlerilor

În imediata apropiere a Bisericii Evanghelice, se află o minuscule expoziție, dedicată unei comunități etnice aproape dispărută acum — comunitatea landlerilor.

După reforma lui Luther, acești supuși evanghelici, nesuportați de autoritățile catolice din Austria Superioară, au fost prizonieri și deportați la marginea Imperiului. Acum două secole și jumătate, au sosit în Transilvania primii landleri. Au fost colonizați în trei localități din apropierea Sibiului: Turnișor, Cristian și Apoldu de Sus, adăugând un reflex aparte minorității de origine germană.

Astăzi, mai locuiesc în Transilvania doar câteva sute de landleri. Un destin ciudat a făcut ca foarte puțini să se întoarcă în țara lor, cei mai mulți alăturându-se exodului „modern” spre Germania.

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

DI dipl. ing. Gheorghe Ionaș, președintele Camerei
de Comerț, Industrie și Agricultură a județului Sibiu:

„Trecutul și prezentul obligă”

„În prezent, în județul Sibiu, există peste 6500 de societăți comerciale, dintre acestea, 6250 fiind cu capital privat român sau străin”.

— Dle președinte vă rog să prezentați instituția pe care o conduceți.

— Suntem o instituție neguvernamentală, nebugetară, dar al cărei rol este foarte însemnat în dezvoltarea economică a județului. De aceea, în preocupările noastre, un rol deosebit îl are facilitarea legăturilor economice între oamenii de afaceri din județul Sibiu, cu cei din țară și din străinătate. În realizarea acestui obiectiv, am organizat simpozioane, misiuni economice, târguri, atât în țară cât și în străinătate. Colaborarea cu birourile comerciale ale ambasadelor din țară printr-o care aș menționa Austria, Italia, S.U.A., Anglia, Thailanda, Franța, Olanda, Belgia, Germania, creează posibilitatea de a cunoaște cererile și ofertele din aceste țări, de a se facilita întâlniri între oamenii de afaceri. Ne preocupăm permanent legăturile cu celelalte Camere de Comerț din țară și din străinătate. Am încheiat protocoale de colaborări. De menționat este protocolul încheiat cu Camera Meșteșugarilor din Mainz, în scopul sprijinirii întreprinderilor mici și mijlocii. Am creat legături cu asociații ale industriașilor și comercianților din mai multe țări.

Un exemplu că am devenit cunoscuți este recenta invitație pe care am primit-o din partea dlui Jordi Pujol, președinte al Adunării Regionale Europene, ce grupează peste 235 de regiuni europene, ce aparțin Comunității Europene a Europei Centrale și Orientale, de a participa la un sim-

pozion ce va avea loc la Viena. Aș vrea să menționez că în prezent ne-am creat o importantă bancă de date ce stau la dispoziția agenților economici, dar în primul rând a celor ce sunt membrii Camerei. Foarte curând vom avea legături directe cu 21 de Camere din țară și cu o bancă de date a Pieței Comune.

În prezent, ne-am propus realizarea a trei mari obiective:

1. Construirea unor pavilioane expoziționale, cu facilitățile necesare, în apropierea Aeroportului Internațional și Soselei Europene.

2. Realizarea unei zone libere în apropierea Aeroportului

3. Construirea în centrul orașului a unui centru de afaceri.

Pentru realizarea acestor obiective, suntem interesați a găsi parteneri. Domeniile de interes pentru colaborare sunt în industria construcțiilor de mașini, în realizarea de autobasculante, remorci, buldozere, autospeciale, autofrigorifice, piese auto; utilaj metalurgic; mașini pneumatice (clocane, polizoare, vibratoare, aparate de măsurat și cântărit); mașini și utilaje pentru prelucrarea metalelor la rece.

În domeniul bunurilor de larg consum, sunt posibile colaborări pentru producție și comercializare de vase emailate, produse din sticlă, țesături, tricotate, confecții, încălțăminte, marochinărie; industriei chimice; prelucrării lemnului; industriei alimentare; agricultură și zootehnie; cercetare-proiectare; turism.

Suntem convinși, că acei ce vor veni în județul nostru vor beneficia de proverbiale ospitalitate românească, de un sejur plăcut, dar și de multiple posibilități de investiții și legături de afaceri.

ADRESE UTILE

CAMERA DE COMERȚ, INDUSTRIE ȘI AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI SIBIU - ROMANIA

Str. Telefoanelor nr. 1

Telefon 092/415764

092/416447

Fax 092/411329

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ - SUCURSALA SIBIU

Str. Mitropoliei nr. 16

Telefon 092/415311

BANCA AGRICOLĂ ROMÂNĂ - SUCURSALA SIBIU

Str. Brukenthal nr. 2

Telefon 092/411689

BANCA ROMÂNĂ PENTRU DEZVOLTARE - SUCURSALA SIBIU

Str. Brukenthal nr. 3-5

Telefon 092/412681

BANCA DE CREDIT COOPERATIST BANKOOP S.A. SIBIU

Șos. Alba Iulia nr. 3

Telefon 092/414033 4

REGIA AUTONOMĂ JUDEȚEANĂ DE TRANSPORT URBAN - TURSIB R.A. SIBIU

Calea Dumbrăvii nr. 133-135

Telefon 092/426100

Fax 092/422680

REGIA AUTONOMĂ A GOSPODĂRII COMUNALE ȘI LOCATIVE A JUDEȚULUI SIBIU R.A.

Str. Eschil nr. 6

UNIVERSITATEA DIN SIBIU

- Rectorat -

B-dul Victoriei nr. 10

Telefon 092/417989

Fax 092/415302

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU

B-dul Victoriei nr. 1-3

Telefon 092/416290

PREFECTURA JUDEȚULUI SIBIU

Str. Andrei Saguna nr. 10

Telefon 092/436111

AEROPORTUL SIBIU

Șos. Alba Iulia nr. 63

Telefon 092 413286

AGENȚIA DE VOIAJ „TAROM” SIBIU

B-dul Nicolae Bălcescu nr. 13

Telefon 092/411157

O firmă la care mulți visează !

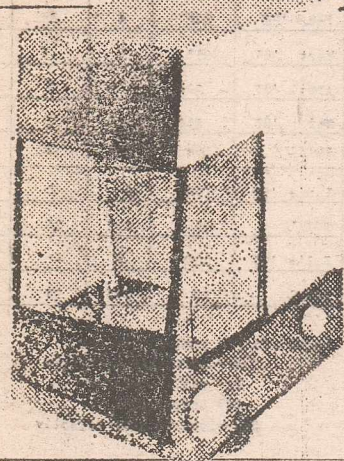
Balanță cu afișare a prețurilor

Folosirea acestui tip de balanță este obligatorie prin Hotărârea Guvernului

BALANȚA SIBIU

CALEA GĂȘTERITEI NR. 21-23
Telefon: 092/433523; 432022; 433648
Fax: 092/433373

BALANȚĂ ANALITICĂ de 200 g
Sensibilitatea de 0,1 mg o recomandă la cântăririle de precizie pentru o masă de până la 200 g. Limita minimă de cântărire este de 5mg.

INTRATI
ÎN ELITA
COMERTULUI
O DATĂ CU
PRODUSELE
FIRMEI
"BALANȚA" SIBIU

NU UITAȚI !

VERIFICAREA APARATELOR
DE CÂNTĂRIT SE FACE
ANUAL

BALANȚA ROMÂNĂ

Cu acest tip de cântar, pentru prima oară în piețele agroalimentare, se pot efectua cântăriri cu o precizie de 5 g

S.C. BALANȚA S.A. SIBIU efectuează verificarea tuturor mijloacelor de măsurare din fabricație, în laboratoarele și pe standurile proprii, cu personal de înaltă calificare, în conformitate cu normele metrologice în vigoare.

S.C. BALANȚA S.A. SIBIU asigură garanția tuturor produselor sale pe o perioadă de 12 luni de la livrare cu condiția respectării normelor de exploatare și întreținere, specificate în documentațiile tehnice

S.C. BALANȚA S.A. SIBIU execută revizii tehnice, reparații mijloacelor și capitale, montaje și punere în funcțiune a mijloacelor de măsurare produse. Prin personal autorizat, asigură verificările metrologice de stat, în conformitate cu prevederile Ordonanței nr. 20/1992 a Guvernului României și în baza autorizației eliberate de Inspectia Interjudețeană de metrologie Sibiu.

*NOU * NOU *NOU * NOU * NOU * NOU *

Societatea comercială "Balanta" S.A. SIBIU, împreună cu Inspectia metrologica vine în sprijinul cumpărătorilor prin efectuarea verificărilor anuale a cântarelor, a aparatelor de măsură și control.

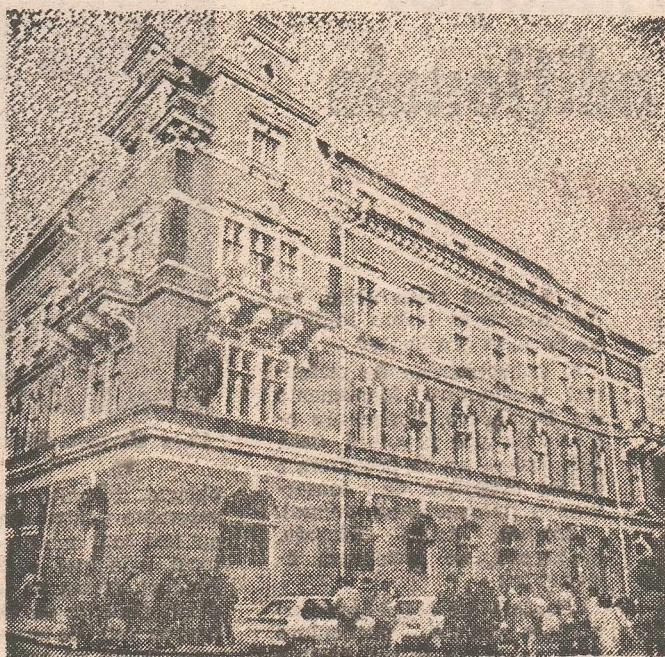

Pentru produsele proprii, firma asigură pentru toți agenții economici cu capital de stat sau privat

**SERVICE
ÎNȚETINERE**

„ÎMPĂRATUL ROMANILOR“

un loc în care
se îmbină
tradiția
cu confortul
modern

Așezat în centrul istoric al Sibiului medieval, pe strada Nicolae Bălcescu nr. 4, hotelul-restaurant „Împăratul Romanilor” este o prezență deosebită. Într-un cadru arhitectonic unic, se regăsește atmosfera întâlnită în marile hoteluri și restaurante. Într-o împletire aproape perfectă, aici se găsesc, alături de proverbiale ospitalitate românească, serviciile ireproșabile oferite la un standard european. Hotelul dispune de 175 de locuri în 102 camere cu un pat, cu două paturi, garsoniere și apartamente. Fiecare cameră este dotată cu televizor color, sistem video, antenă de satelit și telefon. Confortul sport al camerelor se îmbină impecabil cu atmosfere

ra încântătoare, degajată de arhitectura istorică. La dispoziția clienților există: salonul-restaurant, cu tavan glisant; salonul alb pentru protocol, întâlniri de afaceri, conferințe de presă; curier, birou de schimb valutar, legături telefonice interne și externe, telex, fax etc.; programe artistice extrem de diver-

sificate și atractive, oferite de trupe renumite din țară și de peste hotare, cum ar fi Ansamblul „Cindrelul & Junii Sibiului”, trupa de dans modern și clasic „Mozaica” din Lituania etc.

„Împăratul Romanilor” satisface, cu siguranță, chiar și cele mai capricioase gusturi.

Pizza și spaghetti
după rețete originale

„IL PADRINO“

Dacă doriți să petreceți, în Sibiu, câteva clipe într-o

ambianță plăcută, deplasați-vă în str. Bungardului nr. 16. Nu veți regreta. Veți avea de ales între nu mai puțin de 11 sortimente de pizza și 13 sortimente de spaghetti, la prețuri inimaginabil de accesibile. În cazul în care nu știți să mânuiți „instrumentele de lucru” pentru a vă consuma porția de spaghetti, nu vă sfiți și cereți sfaturi personalului localului. Veți rămâne surprinși de amabi-

litatea cu care vi se va face instructajul. Da, „cupa” de trandafiri din poplin este servetelul pe care îl aveți la dispoziție pentru a vă șterge „urmele” de neatenție. Fiți îndrăzneți și folosiți accesoriul. Restul surprizelor descoperiți-le singuri. După ce cumpărați revista, FLACARA, aici o puteți citi în liniște. Poftă bună și lectură plăcută!

Pe șoseaua Alba Iulia, Mihutescu, nepotul regelui Cioabă, și-a deschis „prăvălie cu scară” și a botezat-o

TROCADERO

Prăvălia este, de fapt, un bar cochet, intim și de bun gust, în care ajungi după ce urci o scară interioară în spirală. Odată ajuns aici, poți să consumi tot ce-ți dorește sufletul. Numai bani să ai! Nu e de mirare. Așa a fost dintotdeauna. Și pentru că tot a venit vorba de suflet, el poate fi consolată, dacă e cazul, de cele patru dansatoare ce susțin programul artistic de noapte. Foarte degajate, dansatoarele, pe un fond muzical, la o distanță de nici un metru de asistență, se mișcă ba viori, ba agale, când pe poadea, când pe scaun, când dispar! Sunt momente când vin

atât de aproape de musafirii localului, încât le intră pur și simplu în... suflet. Sarea și piperul programului îl constituie, după ultima modă, numerele de strip-tease, care taie răsufletirea clienților mai emoțivi, mai sentimentali, care nu sunt obișnuiți să vadă „totul” dintr-o dată. Mai o gură de apă cu cuburi de gheață, mai o picătură de Coca-Cola și tot așa până când stripteusele dispar definitiv. În continuare cine vrea și cine poate, are ocazia să facă și câteva reprize de dans. Cine nu, își ia mândra de mână și se duce... Așa e la „Trocadero”.

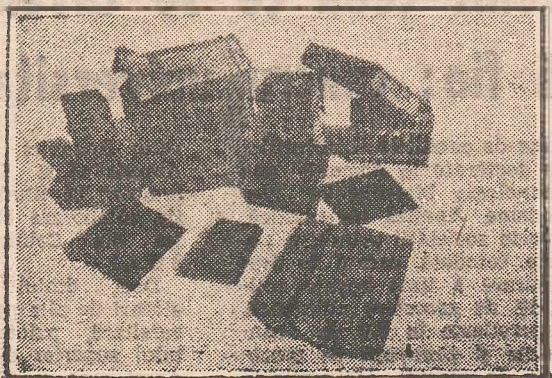
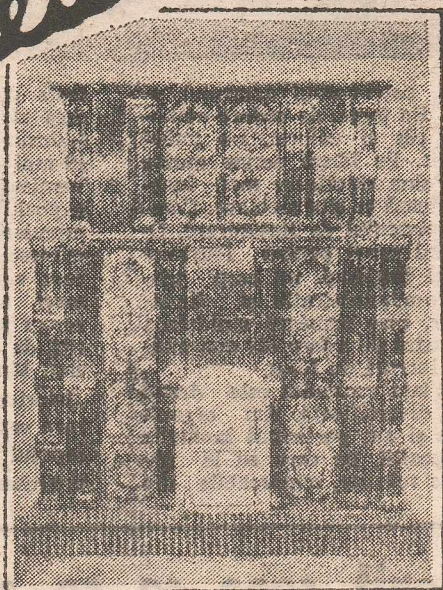
Cuibușor de nebunii pentru cei ce vor veni la

„PALOMA“

Dacă ajungi pe str. Matei Millo, unde se află localul cu pricina, plătești intrarea, treci de „badigarzi” și te lași condus la masă de o „pipiță” cu fusta cât palma. Sper să nu fii ghinionist și să ai palma prea mare, că dispăre tot farmecul. Comanzi ceva de băut și aștepti. Dacă ești puțin atent, ai să vezi la mese și pe băieții care schimbă valută la „ghisee ambulante” din fața marilor hoteluri și restaurante sibiene, ai să vezi străini din Europa, din Asia, din lumea largă. La un moment dat încep să cânte „lăutarii”, și din senin apar unele care se

dezbracă, se dezbracă, se dezbracă, până nu mai au ce să mai dea jos de pe ele. De astea să te ferești cât poți, te costă, dacă intri în căldășie cu ele, nu se știe ce și cum. Să-ți ții bine paharul, că pe dansatoarele astea le apucă din când în când damblaua și se urcă pe masă, trag oamenii de haine, de gât, de umeri, se zvârcolesc de zici că le doare burta din cauza limbricilor. Fac tot posibilul, ce mai! După ce ai văzut ce trebuia, du-te și te plimbă, pentru că, oricum, nu mai ai somn.

SOCIETATEA COMERCIALA "CEMA" S.A.

Str. Podului 127-129
Tel: 092/43400; 432608
Fax: 092/434496
Telex: 69282

Director: ing. Crișan Adrian
Director tehnic: ing. Jakab Iosif
Director economic: ec. Nistor Iosif
Director comercial: jurist Geamănu Radu

CEMA S.A. este o societate comercială cu capital de stat, care urmează a fi privatizată conform legislației românești în vigoare.

Întreprinderea fabrică blocuri ceramice (cărămizi), țiglă, piese de teracotă și prefabricate de beton, toate destinate construcțiilor. Raportat la cifra de afaceri, în proporție de aproximativ 42% produsele sale sunt vândute direct populației prin magazinul propriu. Restul de 58% sunt vândute firmelor de construcții sau de comerț, iar în această categorie o pondere tot mai mare o au firmele particulare. De asemenea, din procesul de producție rezultă energie termică pe care CEMA o livrează parțial unor utilizatori industriali aflați în imediata apropiere.

CEMA S.A. este o societate de 702 persoane cu un capital social de 1 590 milioane lei a cărei cifră de afaceri anuală este de 1340 milioane lei, ceea ce la cursul oficial în vigoare este 1,6 milioane dolari, cu un profit de 60 milioane lei. În anul 1993 societatea va livra primele produse de cahle de export.

Întreprinderea are cinci unități productive, trei în Sibiu, una la Mediaș și una la Orlat.

* Secția de cărămidă din Sibiu fabrică blocuri ceramice și cărămizi de diverse tipodimensiuni, în funcție de cerințele clienților.

* Secția de țiglă din Sibiu fabrică țigle ceramice și blocuri ceramice.

* Secția de teracotă din Sibiu fabrică mecanizat cahle de teracotă pentru construcția de sobe și șeminee.

* Secția de teracotă din Mediaș (o localitate situată la 50 km. de Sibiu), unde se fabrică manual cahle și obiecte artizanale din teracotă, ceea ce permite un mare grad de complexitate artistică.

* Secția de prefabricate de beton Orlat (20 km. de Sibiu) care produce câteva sortimente de prefabricate din beton, în general de dimensiuni mici.

Piața de desfacere a întreprinderii acoperă o parte din Transilvania, Oltenia și Muntenia.

În perspectivă, societatea este orientată înspre re tehnologizarea producției de țiglă ținând seama de cererea pieței, a reducerii consumurilor energetice și îmbunătățirii calității produselor. De asemenea, se are în vedere diversificarea gamei sortimentale la produsul cahle din teracotă prin fabricarea unor piese de complexitate tehnică și artistică deosebită.

* Pentru realizarea dezvoltărilor menționate societatea manifestă interes în cooperarea cu posibili investitori autohtoni și străini.

Muzeul civilizației Populare Tradiționale „Astra”

Muzeul Civilizațiilor Populare Tradiționale „ASTRA” este un complex din care face parte:

1. **Muzeul Civilizației Populare**, din Dumbrava Sibiului — unic în Europa, nicăieri în lume nu mai există un alt muzeu național destinat prezen-

Casă țărănească în complexul muzeal din Dumbrava

țării creației tehnice populare preindustriale. Este un muzeu grandios, atât ca suprafață (96 ha din care 42 ha rezervate expoziției), cât și ca patrimoniu (proiectul tematic general cuprinde 146 de monumente). Trebuie să spunem că acestui muzeu i s-a decernat anul acesta (prin persoana dlui dr. Corneliu Bucur, directorul instituției) **Premiul EMYA, oferit de Consiliul Europei**. Tot în acest an, muzeul aniversază 30 de ani de existență ca muzeu în aer liber.

2. **Muzeul de etnografie universală, „Frantz Binder”** — are ca obiect valorificarea patrimoniului etnografic extra-european. Cele două muzee, cel de la Dumbrava și Muzeul de etnografie universală se completează și se susțin reciproc.

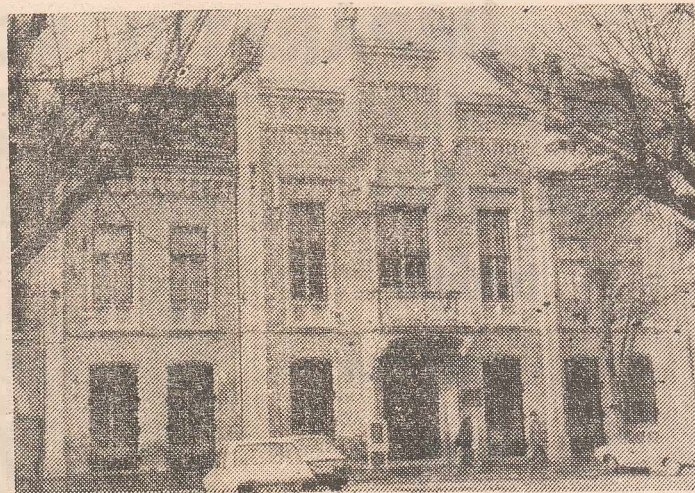
3. **Centrul de documentare și informare „Cornel Irimie”** (poartă numele unui socio-etnograf român de marcă) — este o noutate care plasează activitatea muzeistică în domeniul INFORMATICII.

4. **Galeriile de artă populară.**

5. **Studioul audio-video** — de asemenea prima inițiativă de acest gen în țară.

6. **Laboratoarele de restaurare** (Restaurare Monumente din Dumbrava, Restaurare obiecte de artă populară, Casa Hermas) — au ca program o amplă activitate de conservare a patrimoniului muzeal. Doamna Adina Vărgatu, muzeograf, ne furnizează amănunțit:

„Suntem norocoșii posesorii al unor colecții particulare care au ajuns la noi pe mai multe căi. Este vorba de colecțiile unor naturaliști sași, care au călătorit în Africa, Extremul Orient și pe alte continente. Călătoriile lor fiind axate pe preocupările lor, ei au ajuns în contact cu populațiile din zonele respective, de unde, inițial cu titlu de curiozitate, au luat diferite

Casa Hermes. Muzeul de etnografie universală Frantz Binder

obiecte, devenite apoi colecții valoroase pentru etnografi. Ei au fost mai mulți, dar donatorul principal este Frantz Binder (farmacist din Mediaș). Colecția sa de arme africane este de mare valoare, prin faptul că este tipologic completă, arme aparținând populațiilor de pe Nil. Frantz Binder a trăit câțiva ani buni în Africa, el a scris și o carte, un jurnal de călătorii. Astfel, el a fost considerat reprezentativ și am găsit de cuviință să dăm numele lui muzeului.

Muzeul are ca patrimoniu Colecția de artă populară și

obiecte etnografice extraeuropene, constituită în sec. XIX și Obiecte contemporane de artizanat, tot extraeuropene. Proveniența obiectelor de artizanat fiind din schimburi diplomatice. Se fac demersuri de îmbogățire, prin schimburi internaționale; recent, cu Japonia, am făcut un schimb de jucării tradiționale.

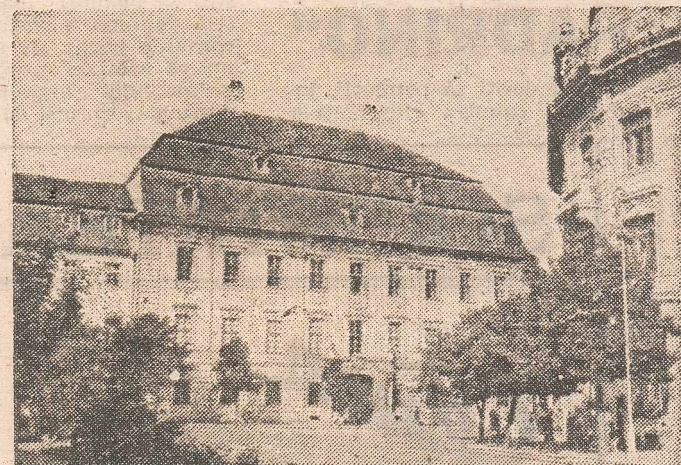
Tot acest patrimoniu de care v-am vorbit îl valorificăm printr-un program de expoziții: permanente, temporare, itinerante. Acest muzeu este primul muzeu din țară cu acest profil.”

Viața Muzeului Brukenthal

• Văzută de dl Alexandru Lungu, director general al muzeului

Muzeul Brukenthal poartă numele fondatorului său **Samuel von Brukenthal**, fost guvernator al Transilvaniei; duce mai departe tradiția umanistă, enciclopedistă inițiată de sus-numitul fondator. De aceea, toate muzeele care compun Muzeul Brukenthal, în mari proporții, păstrează și valorifică colecțiile acestui fondator.

În primul rând, este Pinacoteca Brukenthal, cu celebre școli de pictură și gravură europeană. Apoi urmează Biblioteca Brukenthal, care și ea însumează zeci de mii de piese valoroase, începând cu cele din secolele XV și XVI. Pinacoteca și Biblioteca sunt conduse de dna directoare Doina Udrescu, doctor în istoria artelor. Al treilea muzeu este Muzeul de Istorie al Muzeului Brukenthal, condus de prof. Cornel Lungu și care pleacă de la colecțiile de numismatică, de arheologie care în timp s-au amplificat și număr, dar și ca valoare. A patra secție o constituie Muzeul de Istorie Naturală a Muzeului Brukenthal, condus de dl Gheorghe Ban, care are ca sucursale, dacă pot să spun așa, Muzeul de Istorie a Farmaciei și Muzeul de Arme și Trofee de Vânătoare. Cu tim-

pul, patrimoniul muzeului, atât din punct de vedere numeric cât și valoric, s-a îmbogățit. Pe lângă aceste muzee de sine stătătoare mai funcționează și alte sectoare: Compartimentul de Restaurare, Oficiul zonal pentru Patrimoniu Național, un corp tehnico-administrativ și financiar, care urmează străduința noastră de a face cât mai multe lucruri de folos.

Viața muzeului este destul de diversificată. Am organizat și am participat la multe expoziții, pe care eu le găsesem robuste, remarcabile din

toate punctele de vedere. Aș dori să menționez că de Ziua Internațională a Muzeelor, pe 18 mai 1993, muzeul nostru a vernisat nu mai puțin de 6 expoziții, între care una în premieră pentru spațiul românesc; este prima expoziție care s-a realizat între două mari muzee, cum este și corect în zilele de astăzi, oferită de celebrul muzeu parizian Musée d'Orsay, intitulată „Istoricul Turnului Eiffel” și care reprezintă pentru noi începutul unei colaborări foarte interesante.

FACULTATEA DE TEOLOGIE „ANDREI ȘAGUNA”, LEAGĂN AL CREDINȚEI ȘI CULTURII ROMÂNEȘTI

Facultatea de Teologie din Sibiu, numără, în prezent, peste două sute de ani de viață și este școala cu cea mai îndelungată existență din țara noastră. A fost fondată în 1786 ca o modestă „școală de preoție”, ajungând, după o evoluție care a cuprins destule trepte la rangul de Institut de Teologie. În anul 1991, Institutul a fost integrat în Universitatea din Sibiu, sub numele de **Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna”**.

Facultatea cuprinde trei secții: **Teologie Pastorală**, care pregătește preoți de parohie; **Teologie-Litere**, care pregătește viitori profesori de Religie pentru învățământul

elementar și mediu; **Teologie — Asistență socială**, în care se pregătesc cei ce vor lucra în domeniul carității (spitale, azile, cămine de bătrâni etc.). Din anul 1991 sunt admise și fete, mai ales pentru secțiile noi. În cele trei secții învață peste 500 de studenți și studențe. Facultatea dispune de Biblioteca Mitropoliei, care deține peste 100.000 de volume și circa 100.000 de exemplare periodice, plus manuscrise și tipărituri.

Cu prestigiul ei de peste două veacuri de existență, Facultatea de Teologie își continuă lucrarea didactică și spirituală, cu convingerea că va fi de folos și în viitor țării. Bisericii și culturii românești.

„TELEGRAFUL ROMÂN” — 140 DE ANI

„Telegraful Român” este „foaia” cu cea mai veche apariție neîntreruptă din România. „Foaia” a împlinit anul acesta 140 de ani. Are acum vârstă istorică. Ne spune ceea ce un om în viață nu ne-ar putea spune ca martor ocular, ca martor direct. Dr. Antonie Plămădeală, Mitropolitul Ardealului, spune următoarele despre această publicație:

„Cine a avut curiozitatea și răbdarea — eu mărturisesc

că le-am avut pe amândouă — să treacă prin absolut toate numerele, și-a putut face o idee aproape completă despre tot ce s-a întâmplat în acești 140 de ani. Dar nu numai. În paginile lui este viață cotidiană, istorie, cultură, politică. De toate. A avut redactori excepționali. A fost o tipăritură iubită, așteptată și prețuită. Pe toate acestea și le păstrează și astăzi, deși, acum, în paralel, apar, după modelul său, ziare pe lângă toate eparhiile.”

Sibiul a devenit ceea ce se cuvenea de mult să fie: centru universitar

În luna martie 1990 a fost înființată prin decret guvernamental Universitatea din Sibiu, cuprinzând cinci facultăți: Inginerie, Litere, Istorie și Drept, Medicină, Științe, Tehnologie textilelor și a produselor alimentare; Teologie. Corpul profesoral universitar numără, în prezent, 414 profesori, conferențieri, lectori și asistenți; dintre aceștia, 87% având titlul de doctor, sau fiind înscrisi la doctorat. Universitatea dis-

pune de conducători științifici de doctorate în domenii ca: Tehnologie Materialelor, Mecanisme, Analiză matematică, Istoria societății primitive ș.a. Este, totodată, cadrul de desfășurare a unei bogate activități de cercetare științifică, concretizate în 223 de contracte și convenții de cercetare. În cadrul Universității funcționează, de asemenea, pe baza unor programe de cooperare o bibliotecă Britanică (în colaborare cu Con-

siliul Britanic), o bibliotecă Americană și Centrul „Columbia” de Studii Americane (în colaborare cu Universitatea din Columbia-Missouri, S.U.A.).

Deci, Sibiul îmbogățește, alături de alte noi centre universitare, paleta învățământului superior din România. Acest oraș merita de multă vreme înfăptuirea acestui gest.

La Oxford—Marea Britanie, o tânără sibiancă a conversat trei minute cu Majestatea Sa Elisabeta a II-a, Regina Angliei

Dra Adriana Neagu, asistent universitar la Catedra de limbă engleză a Facultății de Litere din Sibiu, a beneficiat, la urma unei intransigente selecții, de o bursă „Sörös” pentru studii postuniversitare, cu durată de un an, la Universitatea Oxford — Marea Britanie. Întoarsă recent în țară, ne-a împărtășit câteva impresii sale:

— Mi-am dat seama că orice lecure în străinătate te înogățește din toate punctele de vedere. Eul meu pragmatic a fost mult schimbat în țară. La întoarcerea în țară, cea ce m-a izbit — și este termenul cel mai potrivit — a fost lipsa de respect reciproc din România, lipsa de respect față de celălalt, prem și lentoarea ritmului nostru balcanic de a trăi în comaratie cu dinamismul de a trăi; atitudinea destul de uratică de flirt cu munca.

— Cu ce amintiri plăcute îți întors?

— Un eveniment emoționant pentru mine a fost întâlnirea cu Majestatea Sa, Regina Angliei, Elisabeta a II-a, care a făcut o vizită la Colegiul Christ Church din Oxford. Majestatea Sa a dat

mâna cu mine și, în timpul unui dialog care a durat 3 minute, m-a întrebat din ce țară sunt și ce studiez acolo. Când a aflat că sunt din România a reacționat pozitiv. A fost puțin surprinsă, în mod plăcut și a zis „Chiar din România?” Era foarte decent îmbrăcată. Purta un costum foarte simplu, taier și fustă, iar pe cap purta o pălărie albastră cu voaleță albă. Suita ei era cât se poate de simplă și era compusă doar din două persoane. Eu eram cât se poate de convențional îmbrăcată purtam pantaloni și bluză.

O altă întâlnire plăcută a fost aceea cu actorul Tony Anholt care a jucat rolul Charles Frere, din serialul „Destinul familiei Howard”, care a avut amabilitatea să-mi dea un interviu. Este un om deosebit, fumează mult și este căsătorit cu personajul Linne, din același serial, s-au cunoscut în timpul filmărilor.

— Ce vă doriți cel mai mult în acest moment?

— O a treia bursă peste graniță. Prima a fost în anul 1991, în Scoția, iar cea de-a doua, la Oxford.

— Bafă și un nou interviu, după cea de-a treia bursă!

„Troia” — Simpozionul național de sculptură, ediția 1992

SEPTIMIU ENGIȘ — Premiul Național al U.A.P.

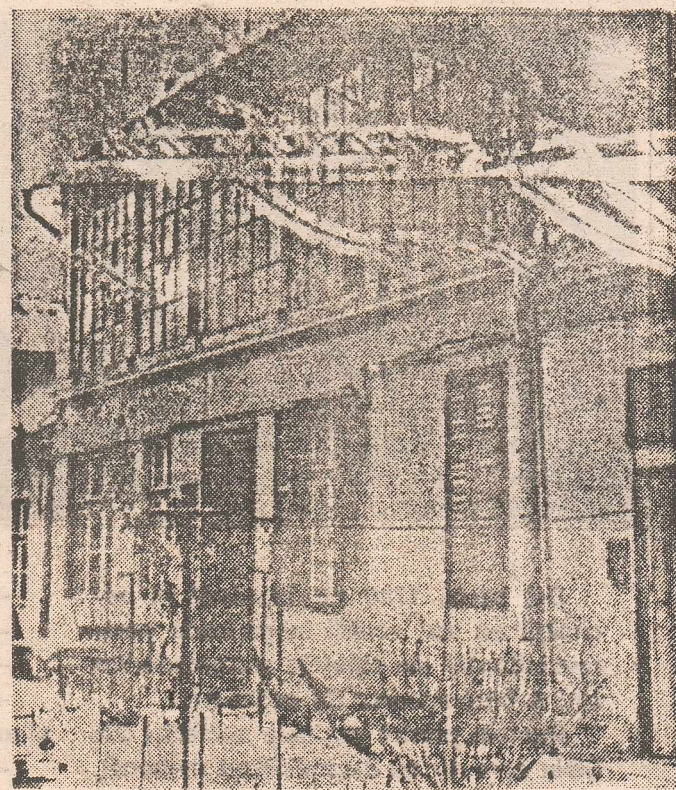
SEPTIMIU ENGIȘ iubește lemnul cu energia unui artist autentic. El redă lemnului senzația de prospețime. Ca supremă confirmare a talentului său, SEPTIMIU ENGIȘ a primit de curând Pre-

miul Național al UAP, pentru lucrarea realizată în cadrul Simpozionului național de sculptură, organizat în incinta Muzeului Civilizației Populare din Sibiu, ediția 1992.

Un artist generos

JAKABHAZY ALEXANDRU, grafician sibian, a creat în propriul atelier un spațiu de expunere — Galeria „Atelier” — pentru colegii săi sibieni:

„Îmi place să lucrez într-un anumit mediu. Ca să pot progresa, el trebuie să fie catalizator. În București, sunt mulți artiști, există un dialog, în provincie există o înecetinală care nu-mi place. Acest nucleu este creativ. Atunci când primesc invitații și am posibilitatea să particip la expoziții „afară”, noi trimitem lucrări împreună, lucru care în alte părți nu se prea întâmplă. Deocamdată această galerie îmi cere foarte mult timp. Lucrez în pierdere, dar am satisfacția că fac act cultural.”

Cinci minute cu patronul săptămânalului Evenimentul Sibian

— Cum ați început, dle Lucian Călin?

— Am început greu, acum doi ani și câteva zile. M-am să-mi cumpăr hârtie de Letea și am început...

— Ați crezut în succesul evenimentului Sibian?

— Nu intru totul în proporție de 80 la sută, aveam învingerea că voi reuși să realizez un săptămânal. Am sunt sigur că voi rezista, deoarece imediat după apariția numărului deja nu mai există numărul respectiv.

— Ce gen de publicație este evenimentul Sibian?

— Nu mîntu în lartă și ce politică? Altfel nu aveam să apară. Cine spune că nu face și politică cred că este puțin nesincer.

— Atingeți toate aspectele ieții săptămânale?

— Mergem pe cele patru are sunt și cele mai importante: social, politic, economic, cultural, dar nu le ne lîjăm nici pe celelalte. Au ate locul lor bine stabilit.

— Ce îi lipsește, totuși, publicației pe care o conduceți?

— Vă spun doar atât: mai avem multe de învățat.

— Unde se situează vârsta redactorilor?

— Între 18 și 22 de ani.

— Ce personalități politice, culturale, sportive etc. ați avut drept musafiri în redacție? Dacă a fost cazul...

— A fost este și va fi cazul. Recent a fost la noi în redacție dl Emil Constantinescu, cu ocazia sărbătoririi apariției numărului 100 al Evenimentului Sibian. Vor urma bineînțeles și alții.

— Cum găsește sibianul Lucian Călin revista Flacăra?

— Flacăra a ars și arde în continuare e drept acum în altă manieră. Este un săptămânal care prezintă o mare diversitate de informații iar orientarea politică îi face cinste.

— Vă mulțumesc și urez viață lungă și cât mai mulți cititori Evenimentului Sibian.

RADIO-SIBIU

24 de ore din 24, inimile sibienilor lucrează pe frecvența de 67,01 MHz

Postul aparține S.C. de Radio-TV Sibiu și emite pe frecvența de 67,01 MHz, cu ajutorul emițătorului propriu; acoperă, ca întindere, municipiul Sibiu și localitățile din împrejurimi. Despre structura acestui post de radio ne-a vorbit dl Aurelian Ploiaș, directorul general.

„Avem o structură de propagare destul de variată în care în primul rând ținem să mulțumim ascultătorii prin muzică de cea mai bună calitate obținută prin citirea discului compact, a casetelor în-

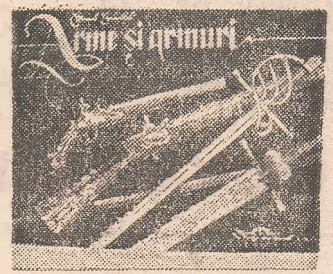
registrate de pe disc compact și așa mai departe; din punct de vedere tehnic totul la superlativ. Apoi urmează emisiunile vorbite, știrile, de la Mediafax primite prin fax în fiecare zi, știri locale culese și redactate de redactora noastră Gilda Stoica, emisiuni cu caracter cultural, cum ar fi „Ora de poezie”, în care vocea frumoasă, „radiogenă”, a dlui prof. Androne face ca poezia să ajungă la ascultători acasă, „Ora de jazz”, care nu trebuie să lipsească, deoarece Sibiu este capitala jazz-ului. Avem foarte multă muzică pentru tineret, oferită ascultătorilor de tânără redactoră Dana Ploiaș, care are multă imaginație și totodată foarte mulți ascultători.

Avem relații contractuale cu Vocea Americii pentru Europa, Studioul Internațional BBC și Deutsche Welle. Cu ajutorul BBC-ului, care ne-a pus la dispoziție discurile originale ce conțin lecții de limba engleză, avem un curs radio numit „Să învățăm limba engleză prin radio”, care este

audiat atât de începători, cât și de avansați. Postul este dotat cu aparatură modernă, deci de cea mai bună calitate. Acum ne aflăm în stadiul de aranjare a postului TV-Sibiu și sperăm ca prin toamnă să-l și inaugurăm — vă considerăm deja invitați. Vorbesc de revista Flacăra.

Pe plan local colaborăm cu Evenimentul Sibian, un săptămânal reușit; realizăm împreună cu el emisiunea „Pulsul nopții”. De fapt, am pus în aplicare ideea dlui Lucian Călin, patronul publicației. Emisiunea aceasta este destinată ascultătorilor care „au insomnii”. Este vorba de o emisiune în care ascultătorii pun întrebări, în ideea de a primi sfaturi, sau de a lua decizii în anumite momente, când se află în dilemă.

Ne place să credem că tot ceea ce facem e în sprijinul ascultătorilor. Nu facem politică. Încercăm să fim cât mai aproape de cei de pe stradă, de cei care suferă în aceste zile fierbinți. Emitem 24 de ore din 24, cu excepția reviziilor.”

Arme — Muzeul Brukenthal

Hello, Hello Europa !

FORȚA SOCIETĂȚII "MONDEX" S.A. SUNT OAMENII EI

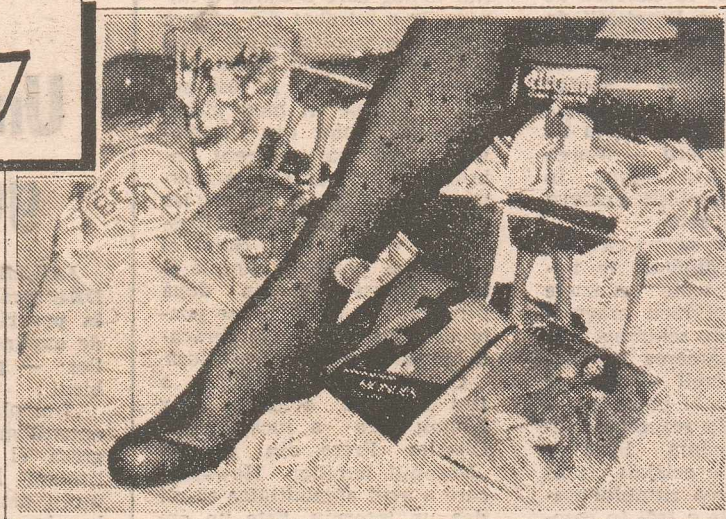
Din vechiul "burg medieval" leagăn de istorie și cultură al Ardealului, municipiul Sibiu, un salut prietenesc pentru toți actualii și viitorii clienți ai firmei

MonDEX

un nume nou pentru o societate veche, cu un prestigiu clădit cu trudă în decursul celor 66 de ani de existență, ani în care ciorapii produși aici au purtat pe rând numele "Areka", "Avântul proletar", "7 Noiembrie", iar acum

MonDEX

Cei peste 1700 de încadrați ai societății au fost scutiți în perioada post-revoluționară de emoțiile restructurărilor sau a întreruperilor de activitate.

Suntem printre puținele societăți din Sibiu care nu au disponibilizat personal, care au asigurat lucrul în flux continuu, plata integrală a salariilor lună de lună, cu premii acordate în timpul anului, al 13-lea salariu în decembrie și beneficiul după încheierea anului financiar.

Toate acestea au fost posibile datorită calității deosebite a oamenilor din această societate, oameni care formează o echipă încheată, oameni care știu să se mobilizeze când situația o cere.

"MONDEX" S.A. are un capital de 1.405.416.000 lei, iar anul trecut societatea a realizat o cifră de afaceri de 2.869.097.000 lei.

Suntem convinși de prezența noastră în viața d-voastră prin:

- dresuri fine pentru femei
- ciorapi de relon pentru femei
- dresuri groase pentru femei
- toată gama de șosetărie de bumbac și amestec pentru copii, bărbați și femei
- jegeri

Lucrăm cu mai multe filaturi din țară și din străinătate, alegându-ne furnizorii în funcție de calitatea firelor și prețul practicat.

BENEFICIARI ?

Tot cuprinsul țării, I.C.R.T.I-uri și particulari, angroșiști și detailiști, toți se aprovizionează cu produsele noastre numai pe bază de contract și programare prealabilă.

Producția societății este în întregime contractată.

Șosetăria produsă la "MONDEX" S.A. este cunoscută și acceptată și pe piețele

Europei, în special în Germania și Italia. Lucrăm cu clienți tradiționali de peste 20 de ani, și clienți noi cu care negociem de la egal la egal ca niște veritabili parteneri.

Situația financiară bună a permis societății "MONDEX" S.A. să sprijine prin sponsorizări : școli și licee, organizații culturale și sportive, așezăminte de cult.

Directorul general al societății, dl. Nicolae Antonescu se bazează pe colaboratori de nădejde care fiecare în parte, fie că se numesc: Brîndașu Maria, Aleman Felicia, Gojiruțchi Ioan sau Comșa Ioan sunt niște oameni simpli, dar toți împreună sunt o forță.

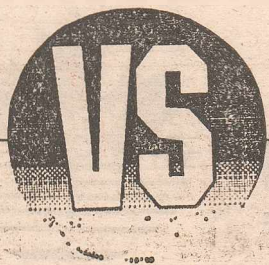
FORȚA CALITĂȚII ȘI RENUMELUI:

"MONDEX" SIBIU

MonDEX ^{S.A.} **SIBIU**

Str. Râului nr. 34
telefon: 092-413270, Telex: 69249, Fax: 092-4114558

Partenerul Dumneavoastră în afaceri !

SOCIETATEA COMERCIALĂ

Str. Nicolae Teclu nr. 39
2400 Sibiu ROMÂNIA
Tel: 092/431 774;
Fax: 092/430 618;

"VICTORIA" S.A. - SIBIU

Societatea comercială "VICTORIA" S.A. Sibiu este specializată în fabricarea și comercializarea produselor zaharoase:

- NAPOLITANE
- TURTĂ DULCE
- PIȘCOTURI
- ZAHĂR VANILAT
- PRAF DE COPT

GARANȚIA FIRMEI ESTE CALITATEA PRODUSELOR PE CARE LE PRODUCE

Cu un conținut ridicat de zahăr și grăsimi vegetale, produsele noastre au o valoare nutritivă și energetică ridicată, fiind pe gustul consumatorilor de la copii la vârstnici.

Str. Somesului nr. 19 SIBIU Tel: 092/417009; Fax: 092/416103; Service: 092/436032

LASER COMPUTER SIBIU s.r.l. este o societate mixtă, cu investitor elvețian, înființată în 1992 și are ca obiect de activitate comercializarea de:

- 1) echipamente de tehnică de calcul (calculatoare compatibile IBM PC)
- 2) echipamente periferice
- 3) consumabile
- 4) produse software.

LASER COMPUTER SIBIU s.r.l. dorind să facă beneficiarilor săi o ofertă completă în domeniul tehnicii de calcul a mai obținut autorizări de distribuție de la următoarele firme:

- pentru imprimante L.C.S. este distribuitor autorizat STAR MICRONICS, al doilea producător mondial de astfel de echipamente.
- pentru plotere distribuitor autorizat CalComp
- pentru produse de comunicație distribuitor autorizat LONGSHINE
- pentru scanere și digitizoare distribuie produsele firmei GENIUS
- pentru suporti magnetici distribuitor autorizat 3M
- pentru produse de rețea distribuitor autorizat 3COM

LASER COMPUTER SIBIU s.r.l. dorește să ofere beneficiarilor săi produse software astfel încât să se poată obține o utilizare optimă a hardware-ului:

L.C.S. este resealer autorizat MICROSOFT oferind toate produsele acestei firme (sisteme de operare, programe profesionale, programe aplicative).

L.C.S. poate oferi produsele firmei AUTODESK, cele mai puternice programe CAD pentru P.C.

L.C.S. este resealer autorizat NOVELL putând realiza conectarea calculatoarelor în rețele.

L.C.S. este resealer autorizat The SANTA CRUZ OPERATION, Inc. (S.C.O.) lider mondial în sistemele UNIX pentru P.C..

Pentru toate produsele livrate LASER COMPUTER SIBIU s.r.l. asigură:

- 1) suportul tehnic (asistență)
- 2) instalarea echipamentelor
- 3) instruirea beneficiarului
- 4) întreținerea echipamentelor atât în perioada de garanție cât și post garanție

LASER COMPUTER SIBIU s.r.l. funcționează în cadrul unui holding format din firmele:

- * LASER COMPUTER ROMÂNIA S.A. distribuitor autorizat al firmelor LASER COMPUTER EUROPE bv, TANDY GRID, LONGSHINE, 3M, STAR MICRONICS.
- * DATASYST Computer S.A. distribuitor autorizat SUN MICROSISTEM INC.
- * REALSOFT S.A. distribuitor autorizat al firmelor The SANTA CRUZ OPERATION, Inc

(S.C.O.), INFORMIX SOFTWARE Inc. și producător al sistemului informatic de gestiune MANAGIS.

* INTERNATIONAL TRADING SERVICES s.r.l. resealer autorizat al firmelor MICROSOFT, COMPAQ și acționează ca resealer pentru produsele software de proiectare asistată de calculator (AUTOCAD) ale firmei AUTODESK.

LASER COMPUTER SIBIU s.r.l. acționează ca integrator în vederea realizării de sisteme informatice complete și poate furniza hardware-ul și software-ul necesar pentru acestea.

Pentru toate produsele oferite, L.C.S. asigură condiții de garanție avantajoase după cum urmează:

- toate echipamentele sub marca LASER (calculatoarele, mai puțin hard diskul și floppy diskul) au o garanție materială de 3 ani și o perioadă de post garanție de 7 ani în care LASER COMPUTER SIBIU asigură piese de schimb și service la aceste echipamente
- echipamentele purtând marca COMPAQ au o perioadă de garanție de 3 ani
- pentru toate celelalte produse hardware perioada de garanție este de 1 an și post garanție (piese de schimb și service), din condițiile oferite se poate observa că produsele sunt menținute în stare de funcționare o perioadă foarte îndelungată.

LASER
Computer Sibiu

SOCIETE CANADIENNE POUR L'INVESTISSEMENT S.C. "GROUPE CANADIN" S.R.L.

Piața Aurel Vlaicu Bl. V3/1 SIBIU 2400

Dr. IZZAT HALAWI
Director general

SUPERMARKET

- produse alimentare (import și indigen)
- produse de librărie și birotică
- produse chimice și detergenți

ELECTRONICE

- produse electronice, electrocasnice și de menaj (produse ale firmei CASIO)

SNACK BAR

- hamburger, pizza, sandwich, suc, înghețate etc.

Dintre firmele comerciale bine reprezentate în județul Sibiu se numără și „Groupe Canadin” S.R.L. care își propune să atingă în activitatea sa atât domeniul comerțului cât și al producției.

Grupul a luat naștere datorită activității de popularizare și informare susținută de către guvernul român prin Ambasada Română din Beirut, în urma căreia s-au clarificat posibilitățile oamenilor de afaceri de a investi în România, creând premisele unei activități comerciale la nivelul standardelor internaționale.

Din legile economice de sprijinire a activităților de investiții pentru investitori străini, noi am înțeles oportunitatea deschiderii de relații economice cu piața ce începe să se dezvolte în țările din Estul Europei, în domeniul comercial, înțelegând și avantajul oferit de sfera producției.

Președintele grupului, dl. Pierre Gemayel și eu, în urma studiului efectuat asupra prezentului economic al României, am considerat oportună deschiderea piețelor externe, în special Canada, Franța, Liban, pentru produsele românești.

Intenția noastră este de a construi, în cel mai scurt timp, o fabrică de sucuri și băuturi destinate aproape în exclusivitate exportului, fabrică care va crea aproximativ 100 locuri de muncă, ceea ce va fi în beneficiul locuitorilor orașului și a dezvoltării comerțului județului în care fiintăm.

Intenționăm să facem investiții în activitatea de producție pentru că, în ciuda riscurilor financiare și dificultăților inerente, avem mare încredere în viitorul României.

Oficialitățile locale au făcut eforturi să netezească calea spre realizarea investițiilor noastre, motiv pentru care le

mulțumim și pe această cale.

Ne gândim și la deschiderea unui grup de magazine universale, care să ne asigure, la un adaos comercial minim, un profit satisfăcător. Aceste magazine vor asigura necesarul de bunuri alimentare, cât și o gamă extrem de diversă de bunuri nealimentare, punând un accent deosebit pe bunurile de îndelungată folosință.

Activitatea firmei se bazează pe import—export, grație relațiilor excelente pe care le întreținem cu firme bine cotate din

Canada, Franța și Liban, dar intenția noastră declarată este de a promova produsele românești pe piața externă, lucru pentru care vom face eforturi considerabile.

Apreciem că o politică financiară sănătoasă, cât și creșterea veniturilor populației, va putea stimula cumpărarea gamei diverse de produse pe care le vom oferi, înstăruind credința noastră că România se va alinia rapid și din acest punct de vedere, celorlalte țări europene.

ELEMENTE ȘI ECHIPAMENTE HIDROPNEUMATICE

HIDROSIB® S.A.

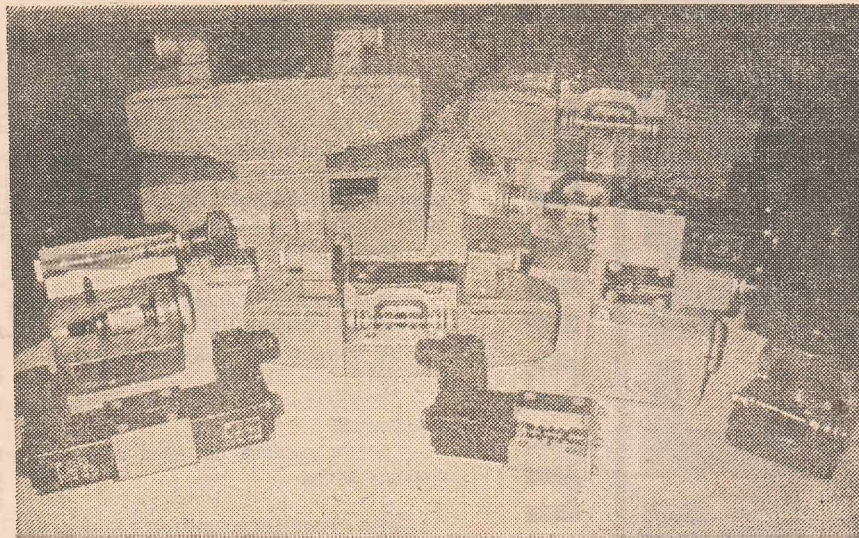
2400 SIBIU, str Ștefan cel Mare 193 - ROMÂNIA, Tel: 092-43 19 31; Telex: 69361; Fax: 431 309

SOCIETATEA COMERCIALĂ "HIDROSIB" S.A.

produce și livrează aparatură hidraulică și pneumatică tipizată, echipament hidraulic complex, panouri hidraulice pentru două game de presiuni 200 bar și 315 bar și domeniul de debite între 15-800 l/min.

GRUPE DE PRODUSE

- Distribuitoare hidraulice
- Supape de presiune
- Supape de sens
- Drosele
- Reglatoare de debit
- Panouri hidraulice
- Aparatură pneumatică de comandă și reglare
- Piese turnate din fontă
- Reglatoare pentru gaz metan 3/4"-3/4" 10 N mc/h
- Reglatoare pentru gaz metan 1"-1" 20N mc/h
- Arzătoare pentru gaz metan tip A și B de 0,6 și 1N mc/h
- Mașini universale pentru tâmplărie
- Mașini pentru injectat mase plastice
- Pompe de apă cu acționare manuală destinate extragerii apei din sol
- Scule și matrițe
- Menghine hidraulice
- Service instalații și aparatură hidraulică pe bază de comandă fermă
- Puneri în funcțiune
- Proiectare instalații și aparatură hidropneumatică la temă
- Asistență tehnică
- Proiectare și execuție aparate hidraulice cu presiune de lucru până la 1000 bar

NUMAI LA NOI VEȚI GĂSI RAPORTUL OPTIM ÎNTRE PREȚ ȘI CALITATE !!!

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să contactați direct Serviciul Marketing
TELEFON: 092-43 76 16

NUMAI SRL-IST SĂ NU FII !

**Ne declară
dl Ilie Mihai,
director general al
firmei
„Nicovala” SRL.
(telefon
092/435546;
fax 092/436141)**

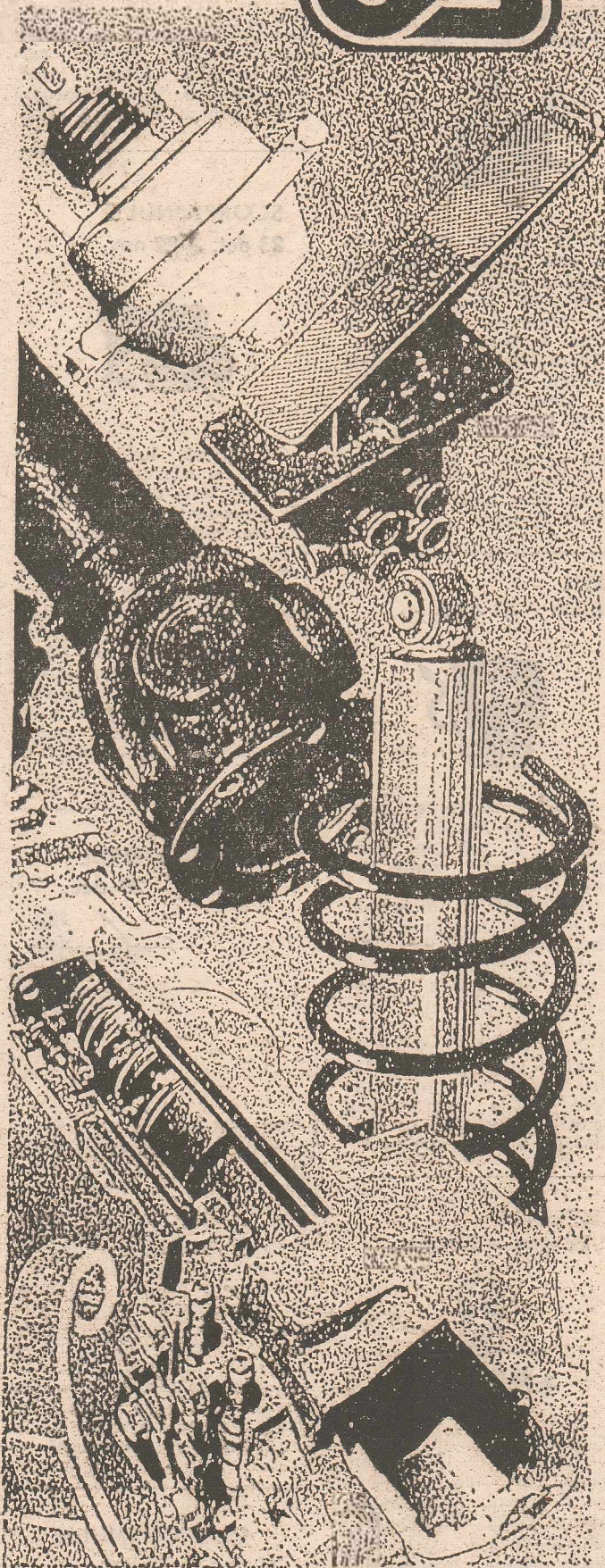
Firma NICOVALA SRL a fost înființată în anul 1991. Ca președinte al Partidului Țiganilor din România m-am gândit s-o înființez în primul rând pentru a putea asigura locuri de muncă, permanente sau temporare, membrilor etniei mele.

Pornind de la această idee am definit pentru firmă, ca principală activitate, culegerea și comercializarea, în condiții moderne, a fructelor de pădure. Am contactat și un partener austriac, dispus să se asocieze în această afacere. Pentru susținerea financiară a proiectului prin creșterea creditelor externe, am întocmit un studiu de fezabilitate pe care l-am înaintat Parlamentului. Studiul a ajuns pentru avizare la ROMSILVA, practic concurentul nostru, care nu numai că l-a respins dar ne-a și „suflet” partenerul. Și uite-așa au zburat pentru oamenii mei 100 de locuri de muncă permanente și 60 000 sezoniere. De, e greu să fii țigan cinstit în România !

Acum ne ocupăm de afaceri de import-export și de reintroducere în circuitul economic a unor materiale deficitare recuperate : bronz, tablă inox etc. Dar și aici avem dificultăți. Poate unde suntem și țigani și SRL-ști suntem incorect tratați de marile SA-uri cu capital de stat, căci alte explicații nu găsesc. Spre exemplu UPRUC-Făgăraș și SOMETRA-Copșa Mică au mari întârzieri în efectuarea plăților. Iar noi facem împrumuturi la bănci și plătim dobânzi la sânge. Că de, suntem țigani și avem de unde ! Ce să mai vorbim de Turnătoria din Câmpina, care pe lângă refuzul nejustificat al mărfii comandate ne și „tratează” ca la ușa cortului (lor) !

Dar noi nu ne dăm bătăuți. Vom deschide curând un cochet magazin în zona gării, investiție pe care dorim ulterior s-o repetăm. Și mergem cu încredere mai departe. Pentru că trebuie să vină vremea să putem câștiga și noi țiganii, cinstit, o pâine albă !

Str. Henri Coandă nr.8 - 2400 SIBIU ROMANIA
Tel. 92-433490; Telex 69332; Fax 92-431958

COMPA

SOCIETATE ANONIMĂ

COMPA este cel mai mare furnizor de echipamente pentru autovehiculele produse în România.

COMPA deține monopolul pentru următoarele piese de origine:

- Transmisii cardanice, compatibile cu produsele GELENKWELLENFABRIK
- Echipament de frână și cilindrii de frână, compatibili KNORR- BREMSE.
- Amortizoare suspensie, compatibile ARM-STRONG.
- Mecanisme hidraulice de direcție, compatibile ZAHNRADFABRIK.
- Arcuri diverse.
- Arcuri elicoidale pentru suspensie automobile.
- Arcuri în foi pentru suspensie camioane.
- Oglinzi retrovizoare, ștergătoare parbriz.
- Inele de siguranță.
- Remorci auto și agricole.
- Repere presate.

Cifra de afaceri în anul 1992 a fost de 12 miliarde de lei.

COMPA = Confort + Siguranță !

LE PARTENAIRE POUR VOS AFFAIRES

**În atenția
consumatorilor
industriali**

NOU!

**S.C. CONELT S.R.L.
SIBIU**

sectorul electro-energetic vă garantează

2400 SIBIU ROMANIA
Str. C.I. NOTTARA, nr. 24
Fax/Tel. 92/41 67 32

- REDUCEREA CONSUMURILOR ENERGETICE - prin instalatii de supraveghere și automatizarea cazanelor mici din centralele termice.
- ECONOMIE - de 20-40% prin reglarea arderii în funcție de necesități
- PROTECȚIE - la avarii generate de întreruperea gazului, apei, energiei electrice sau nesupravegherii instalațiilor.
- AMORTIZARE - rapidă.

Firma, înființată în 1990, a realizat o cifră de afaceri de peste 100 milioane lei în 1992, din care cca 20 % proiecte și lucrări energetice.

Contactați-ne! Avem soluții pentru problemele Dumneavoastră.

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

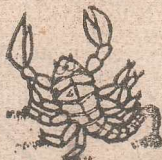
SEPTEMBRIE 1993
VARSATORUL
 20 ian. - 19 febr.

Luna aduce forță celor născuți între 1 și 19 februarie și un factor de șansă ce trebuie sesizat din timp celor ale căror zile de naștere sunt între 5 și 11 februarie. Nativii din 11-16 februarie se simt dinamici, va trebui să se profite de asta pentru a se înălțura definitiv toate obstacolele. Pentru ceilalți, o lună excelentă începând cu 11 septembrie. În dragoste, excese dar și susceptibilități. Atenție, nu distrugeți cu o mână ceea ce ați construit cu cealaltă.

11 septembrie. Continue trasări pentru nativii din 2 în 20 aprilie, cu probleme în ierarhia socială ori profesională, neînțelegeri în familie, care-i vor contraria pe cei născuți în 5 și 6 aprilie. Pericol pentru nativii din 7-13 aprilie: risc maxim de pierdere a slujbei, despărțiri și litigii în perspectivă. În sfârșit, atenție la accidente. Nu vă asumați nici un risc între 21 și 27 septembrie. O consolăre: puterea de seducție este regăsită la întreaga zodie.

TAURUL
 21 apr. - 20 mai

Luciditatea și voința vor permite întregului ansamblu

RACUL
 21 iun. - 21 iul.

Pentru nativii din 4-14 iulie, este, poate, perioada crucială a anului. Toate riscă să meargă de-a-ndoaselea. Este imperativ necesar să fiți mai vigilenți ca niciodată. Toată lumea pare a vă fi împotriva, sunteți rău priviți, veți simți agresivitate și proastă dispoziție. Cel mai bine — în toată această perioadă nefastă — se vor simți cei născuți între 22 iunie și 7 iulie. Dar, nici pentru ei nu va fi grozav.

LEUL
 22 iul. - 21 aug.

O bună reîntoarcere pentru cei ce au fost în vacanță. Șarmul și seducția sunt asigurate întregii zodii. Excelentă perioadă pentru o cucerie, revederea unci mai vechi sau, cel mai bine, obținerea unor alianțe în domeniul profesional. Energie, idei bune, facilitatea comunicării vor fi destinate celor născuți între 16 și 21 august. Ei vor fi în măsură să ia hotărârile cele mai potrivite pentru a și rezolva problemele pe care le ocupă. Nu e momentul de a pleca stengul!

MEZUL
 22 aug. - 22 sept.

O altă lună cheie pentru cei născuți între 10-15 septembrie. Nu trebuie lăsată șansa să treacă, să se aștepte un moment mai potrivit decât cel ce s-a ivit, deja. Pentru restul zodiei, lună foarte agreabilă, reîntoarcere plăcută pentru cei ce au fost în vacanță, inspirații artistice și idei bune, ce trebuie puse în aplicare. Începând cu 22 septembrie, dragostea poate fi prezentă în viața dumneavoastră. În orice caz, seducția este garantată.

BALANȚA
 23 sept. - 22 oct.

Nativii din 10-17 octombrie vor avea parte de tensiuni. Acum, drumul se bifurcă sau nu. Dacă vă decideți la schimbări, nu trebuie să mai așteptați, pentru că luna oferă oportunități pentru a găsi o slujbă mai bună. Excelentă lună pentru cei născuți între 17 și 22 octombrie: luciditate, control, posibilități de promovare. Pentru ceilalți, o lună foarte bună, de asemenea. Viața amoroasă curge pentru întreaga zodie.

SCORPIONUL
 23 oct. - 22 nov.

O ultimă lună liniștită pentru cei născuți între 15 și 20 noiembrie, dar euforia lunii precedente dispare. Pentru întregul ansamblu al zodiei, intrarea în luna septembrie nu ușurează viața sentimentală, nici nu aduce sentimentul de bine. Rămân, totuși, lucizi și munca merge bine. Se creează noi relații în sânul unei echipe, bazate pe afinități intelectuale. Este o bună perioadă pentru a lua contact cu exteriorul, pentru deplasări și prezentări de proiecte.

SĂGETATORUL
 23 nov. - 20 dec.

Bună formă psihică, control de sine, vedere lucidă pentru întregul semn al zodiei. În plus, importante ocazii oportune pentru cei născuți între 4 și 14 decembrie. Perioada este bună, de altfel, pentru toată lumea, în vederea prezentării unui proiect sau demarării unei afaceri. În dragoste, succes pentru toți reprezentanții zodiei până în 22 septembrie. Se pot face cunoștințe noi, sau se pot consolida cele existente. Sexualitatea este vie și viața cuplului armonioasă.

CAPRICORNUL
 21 dec. - 19 ian.

Grupul celor cuprinși în perioada 26 decembrie - 5 ianuarie se poate, în fine, destinde. Chiar de la începutul lunii blocajele dispar, afacerile încep să se aranjeze. Din contră, pentru grupul celor născuți între 7 și 13 ianuarie are loc o schimbare, cu voie sau fără voie. Chiar dacă nu se întâmplă luna aceasta, ea plutește în aer. În plus, există riscul de accident, iar pentru femei, despărțiri sau divorț. Pentru ceilalți, luna este agreabilă, iar viața amoroasă își reia cursul, ușor.

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:

 Presedinte - director general: **GEORGE ARION**

Membri:

Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

 Director economic: **Marcel Apostolescu**

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
 Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interiorul de mai jos),
 Fax: 312.82.89
 Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
 Cont valută - 47.21.6.16.04310 BCR, sector 1, București

Flacăra

 Redactor șef: **LIVIU TIMBUS**

 Secretar general de redacție: **EUGEN CHIROVICI**

■ **POLITICĂ** (2560) - Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghiteanu
 ■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia
 ■ **SOCIAL** (2559) - Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndusa Nicolae
 ■ **ECONOMIC** (2559) - Cristian Buzas
 ■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie
 ■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ionită
 ■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Adriana Chirovici, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
 ■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS
REBUSACHE

 Redactor șef: **ALEXANDRU PĂSĂRIN**

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
 Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție)

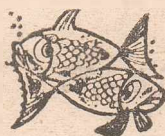
■ **JURIDIC** (2600) - Corneliu Olteanu
 ■ **FINANCIAR** (2143) - Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florentina Tudor
 ■ **ADMINISTRATIV** (2600) - Dan Mircea Popa, Marian Baicoianu, Liliana Cretu, Maria Serban
 ■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617.59.69)
 ■ **PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE** (2634, 2600) - Mihai Săndoiu (șef departament), Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Măreșanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
 ■ **DIFUZARE** (617.48.91) - Manuela Vasiliu (șef departament), Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandos, Doru Iancu, Marius Prăcopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 - București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria CORESI - București

ULTIMA ORĂ

Benzinăriile vor avea în curând pompe funebre

PEȘII
 20 febr. - 20 mart.

Nativii din 20, 21 și 22 februarie, dinamizați la sfârșitul lunii, intră într-o perioadă de câștiguri. Pentru ceilalți, o lună ceva mai morocnoasă. Nu e vorba de drame, ci de o sumedenie de agasări, pe care au tendința să le dramatizeze. Inutil de a cere în această perioadă o avansare sau o creștere a salariului, tot ceea ce veți reuși este să vă faceți prost văzuți. În dragoste, cei născuți între 20 februarie și 1 martie se simt frustrați, ceilalți sunt plictisiți.

BERBECUL
 21 mart. - 20 apr.

Stresul se simte și în aer. Proastă dispoziție pentru toată zodia începând cu ziua de

al zodiei o bună întâlnire cu luna septembrie și-i va ajuta pe nativii din 14-18 mai să și rezolve problemele. Bun moment pentru reluarea contactelor, pentru stabilirea unor noi legături, unor propuneri. Idei bune, geniale uneori, pentru cei născuți între 8 și 14 mai, idei care trebuie puse în practică fără întârziere. Dragostea lipsește până în jurul datei de 22 septembrie, după care dă semne nativilor din 21 aprilie și 1 mai.

GEMENII
 21 mai - 20 iunie

O excelentă lună pentru întreaga zodie, cu energie, multe oportunități și adevărate lovituri ale șansei pentru cei născuți între 2 și 20 iunie. Cei născuți între 6 și 12 trebuie să știe să prindă momentul, mai ales la nivel profesional, pentru că Jupiter își accelerează considerabil mersul și efectul său este scurt. În dragoste, armonie până în 22. Dacă sunteți născuți între 21 și 30 mai, după 22 septembrie veți avea insatisfacții.